

BOSNA I HERCEGOVINA
Vijeće ministara

ODGOVORI NA LISTU PITANJA EU – POGLAVLJE 5
JAVNE NABAVKE

Sarajevo, oktobar 2012. godine

SADRŽAJ

I. OPŠTI PRINCIPI.....	3
II. DODJELA UGOVORA O JAVNIM NABAVKAMA.....	4
A - Institucionalno uređenje (administrativni kapacitet)	45
B – Objavljivanje	56

I. OPŠTI PRINCIPI

1. Na koji način regulatorni okvir u BiH uključuje opšte principe iz Ugovora o osnivanju EU: transparentnost, jednak tretman, slobodna konkurencija i nediskriminacija?

Članom 1. Zakona o javnim nabavkama BiH¹ propisani su opšti principi iz Ugovora o osnivanju Evropske unije u cilju najefikasnijeg trošenja javnih sredstava. Ugovorni organi su obavezni obezbijediti poštivanje sljedećih principa: transparentnosti, jednakog tretmana, slobodne konkurencije i nediskriminacije.

Jedan od osnovnih principa na kojima je zasnovan Zakon o javnim nabavkama je princip transparentnosti. Princip transparentnosti se direktno implementira u odredbama Zakona, na način da definiše obavezu objavljivanja obavještenja o nabavci, poništenju postupka nabavke i obavještenja o dodjeli ugovora. Sva obavještenja se objavljuju na web strani javnih nabavki, kroz sistem GO PROCURE. Također ugovorni organi mogu objaviti dodatno obavještenje o nabavci za jedan od postupaka nabavke male vrijednosti.

Načelo pravedne i aktivne konkurencije je definisano kroz kriterije za kvalifikaciju dobavljača, ocjenu ponuda i dodjelu ugovora za javnu nabavku, koji trebaju biti zasnovani samo na sposobnosti dobavljača da zadovolje zahtjeve nabavke u smislu profesionalne, tehničke i ekonomske sposobnosti. Kada se ne provodi otvoreni postupak, selektivno pozivanje na javno natjecanje treba biti zasnovano na nediskriminatornim i objektivnim kriterijumima, na sposobnosti da se zadovolje zahtjevi nabavke koji su konzistentni sa principom otvorene i efektivne konkurencije i praksom. Izuzetno je važno da ugovorni organi načelo pravedne i aktivne konkurencije poštuju u momentu definisanja predmeta javne nabavke i definisanja kvalifikacionih uslova dobavljača. Primjena pravedne i aktivne konkurencije se poštuje tokom cijelog postupka javne nabavke. Princip jednakog tretmana (nediskriminacije) kao opšti princip znači da dobavljači u istoj situaciji trebaju biti isto tretirani. Zabranjena je direktna i indirektna diskriminacija. Direktna diskriminacija postoji kada se specifičnom mjerom ugovornog organa (zahtjev, uslov, odredba,...) primjenjuje zabranjeni uslov (zahtjev) kojima se pravi razlika među dobavljačima (npr. prema mjestu boravka, državljanstvu, jeziku, religiji). Indirektna diskriminacija će postojati kada se postavljaju neki uslovi koji direktno ne isključuju bilo koga, ali uslovi postavljeni dovode do istog rezultata. Dobavljači koji nemaju jednak tretman u postupku javnih nabavki imaju mogućnost ulaganja prigovora ili žalbi. U provođenju javne nabavke zabrana diskriminacije znači da postupci i praksa javne nabavke ne smiju biti zasnovani na uslovima i zahtjevima kojima se obezbjeđuje zaštita, stimulisanje ili preferiranje ili diskriminacija određenih roba, usluga, dobavljača ili proizvođača. Ovaj princip se primjenjuje u svim fazama javne nabavke i u svim postupcima.

¹ „Službeni glasnik BiH“ br. 49/04, 19/05, 52/05, 8/06, 24/06, 70/06, 12/09 i 60/10.

II. DODJELA UGOVORA O JAVNIM NABAVKAMA

2. Molimo da nam pružite definicije ugovora o javnim nabavkama i naručioca/subjekta, u skladu sa vašim zakonodavstvom u oblasti javnih nabavki.

Prema Zakonu o javnim nabavkama BiH *javna nabavka* se odnosi na nabavku roba, usluga i radova, a provode je ugovorni organi u skladu s pravilima utvrđenim Propisima o javnim nabavkama.

Ugovor o javnoj nabavci roba podrazumijeva ugovor u pisanoj formi koji se zaključuje radi ostvarivanje finansijske koristi i odnosi se na kupovinu, lizing, zakup ili najamnu kupovinu, sa ili bez opcija otkupa roba (sirovina, proizvoda, opreme i drugih predmeta bilo kojeg oblika i veličine), uključujući neophodnu pripremu mjesta izvođenja radova i usluga ugradnje.

Ugovor o javnoj nabavci usluga podrazumijeva ugovor u pisanoj formi koji se zaključuje radi ostvarivanja finansijske koristi, a odnosi se na osiguranje usluga koje nisu izuzete od ovog zakona. Ovaj ugovor nije ugovor o nabavci roba ili radova definisanih u stavu 10. i 11. člana 2. Zakona. Usluge koje su izuzete od Zakona o javnim nabavkama navedene su u Aneksu II dio C, koji je sastavni dio Zakona. Ugovor o javnoj nabavci može biti:

A) Ugovor o javnoj nabavci, čiji su predmet i robe i usluge, ugovor je o javnoj nabavci usluga, ukoliko vrijednost odnosnih usluga prelazi vrijednost roba obuhvaćenih tim ugovorom.

B) Ugovor o javnoj nabavci, čiji su predmet usluge, ugovor je o javnoj nabavci usluga. On uključuje i radove u smislu Aneksa I Zakona o javnoj nabavci koji su sporedni u odnosu na osnovni predmet ugovora.

Ugovor o javnoj nabavci radova podrazumijeva ugovor u pisanoj formi koji se zaključuje radi ostvarivanja finansijske koristi, a za predmet ima ili izvođenje ili izvođenje ili projektovanje radova koji se odnose na neku od djelatnosti utvrđenih u Aneksu I, koji je sastavni dio Zakona o javnim nabavkama, ili realizaciju bez obzira na sredstva posla koji odgovara uslovima utvrđenim od strane ugovornog organa. Pojam radova podrazumijeva rezultat gradnje ili građevinskih radova uzet u cjelini, a koji je sam po sebi dovoljan za ispunjenje neke ekonomske ili tehničke funkcije.

Zakonom su definisani ugovorni organi koji obavezno moraju da primjenjuju Zakon prilikom nabavke roba, usluga i radova. Ugovorni organi koji su obavezni da primjenjuju Zakon su:

1. Organi koji bi se mogli podvesti pod klasične organe javnog sektora, tj. svaki organ uprave na državnom, entitetskom ili lokalnom nivou;

2. Druga grupa uključuje one ugovorne organe „kojima upravlja javno pravo“, i koji se po definiciji nazivaju javni subjekt koji :

a) osnovan je za zadovoljenje potreba od opšteg interesa, a nema komercijalni ili industrijski karakter,

b) ima svojstvo pravnog lica i

c) koji većinskim dijelom finansiraju organi na državnom ili lokalnom nivou uprave ili drugi javni subjekti definisani u Zakonu ili u kome nadzor nad upravljanjem vrše organi ili subjekti definisani u ovom stavu ili koji imaju upravni, upravljački ili nadzorni odbor u kojem su više od polovine članova imenovani organi na državnom ili lokalnom nivou uprave ili drugi javni subjekti definisani u ovom stavu. Agencija za javne nabavke BiH na svojoj web stranici objavljuje spisak ugovornih organa u Bosni i Hercegovini koji su obavezni primjenjivati Zakon o javnim nabavkama.

3. Treća kategorija predstavlja javna preduzeća/privredne subjekte koji obavljaju djelatnosti u određenim sektorima i to:

- a) osiguranja ili rada fiksnih mreža s ciljem pružanja javnih usluga u vezi s proizvodnjom, transportom ili distribucijom;
-vode ili električne energije ili
-plina ili toplotne energije;
ili snabdijevanja takvih mreža vodom, električnom energijom, plinom ili toplotnom energijom;
- b) eksploatacija geografske lokacije sa svrhom:
-istraživanja ili crpljenja nafte, plina, uglja ili drugih čvrstih goriva ili
-smještaja zračne, morske ili riječne luke ili drugih terminala za prevoznike u zračnom, morskom ili riječnom saobraćaju.
- c) rada mreža koje pružaju usluge javnog prevoza putem željeznice, metroa, tramvaja, trolejbusa, autobusa ili žičare.
- d) osiguranja ili rada javnih telekomunikacionih sistema ili pružanje jedne ili više javnih telekomunikacionih usluga.

3. Obuhvata li vaše postojeće zakonodavstvo sve vrste ugovora (robe, usluge i radovi; koncesije i javno-privatno partnerstvo). Molimo da nam dostavite listu ugovora koji ne spadaju pod zakonodavstvo o javnim nabavkama.

A) Javne nabavke

Zakon o javnim nabavkama BiH se primjenjuje na ugovore o javnim nabavkama čiji su predmet robe, usluge i radovi i koje dodjeljuju ugovorni organi definisani u Zakonu.

Dodjela koncesija i ugovori o javno-privatnom partnerstvu nisu predmet Zakona o javnim nabavkama BiH, i isti su regulisani različitim zakonima u Bosni i Hercegovini.

Ugovorni organi koji dodjeljuju javne ugovore za robe, usluge i radove obavezni su provoditi postupke definisane Zakonom i podzakonskim aktima. Zakon o javnim nabavkama BiH je jedinstven propis koji se primjenjuje na sve ugovorne organe u Bosni i Hercegovini koji obuhvata ugovore o javnim nabavkama roba, usluga i radova. Zakon o javnim nabavkama se primjenjuje i u slučaju dodjele ugovora o javnoj nabavci roba, usluga i radova koje ugovorni organ direktno ili indirektno subvencioniše.

Zakon o javnim nabavkama se primjenjuje i na ugovore koji su definisani u Aneksu II. Dio B, a koji obuhvataju slijedeće usluge:

- Hotelske i restoranske usluge;
- Usluge željezničkog transporta;
- Usluge transporta vodama;
- Pomoćne transportne usluge i usluge potpore;
- Pravne usluge;
- Usluge zapošljavanja i osiguranja osoblja (osim ugovora o zapošljavanju);
- Usluge istrage i osiguranja, osim usluga oklopnih vozila,
- Obrazovne i stručno-obrazovne usluge;
- Zdravstvene i socijalne usluge;
- Rekreativne, kulturne i sportske usluge;
- Ostale usluge.

Ugovori koji mogu da budu izuzeti od primjene Zakona o javnim nabavkama BiH su:

- a) Ugovori koji se odnose na državne tajne, kao što je definisano relevantnim zakonima, drugim propisima i upravnim odredbama važećim u Bosni i Hercegovini;
- b) Ugovori čije izvršenje mora da bude praćeno posebnim mjerama bezbjednosti, u skladu sa relevantnim zakonima, drugim propisima i upravnim odredbama važećim u Bosni i Hercegovini;
- c) Ugovori koji se dodjeljuju u skladu sa sporazumom prema kojem se primjenjuje posebna procedura međunarodnih, kreditnih ili donatorskih subjekata
- d) Ugovori iz oblasti odbrane koji se odnose na proizvodnju ili trgovinu oružjem, vojnom opremom i namjenskim materijalom;
- e) Kupovina ili iznajmljivanje, bilo kojim finansijskim sredstvima, zemljišta, postojećih objekata ili druge nepokretne imovine ili prava koja iz njih proističu;

Takođe, javni ugovori koji za predmet imaju sledeće usluge su izuzeti od primjene Zakona o javnim nabavkama:

- Ugovori o zapošljavanju
- Ugovori o finansijskim uslugama čiji su predmet: nabavka, prodaja, dodjela ili transfer vrijednosnih papira ili drugih finansijskih instrumenata i usluge Centralne banke
- Ugovori o arbitraži i pomirenju
- Ugovori o pribavljanju, razvoju, produkciji ili koprodukciji programa za radio i televizijsko emitovanje
- Ugovori o uslugama istraživanja i razvoja, osim onih usluga istraživanja i razvoja gdje se dobrobit od njihovog korištenja isključivo koristi za potrebe ugovornog organa i usluge koje je u potpunosti platio ugovorni organ.

B) Ugovori o koncesiji

Koncesioni ugovori dodjeljuju se u skladu sa zakonima o koncesijama u Bosni i Hercegovini. Na koncesione ugovore se primjenjuje Zakon o koncesijama BiH², Zakon o koncesijama RS³, Zakon o koncesijama Federacije BiH⁴, Zakon o koncesijama Brčko distrikta⁵, te kantonalni zakoni o koncesijama.

Bosna i Hercegovina

Dodjela koncesionih ugovora na nivou BiH, odnosno modalitete i uslove koji se odnose na dodjeljivanje koncesija koje dodjeljuju državne vlasti, regulišu:

- Zakon o koncesijama BiH
- Dokument o politici dodjele koncesija u BiH
- Pravilnik o postupku dodjele koncesija u BiH
- Pravilnik o registru ugovora o koncesijama

Koncesije su izuzete iz Zakona o javnim nabavkama.

Zakon o koncesijama BiH definiše „koncesiju“ kao pravo koje koncedent (ministarstvo Bosne i Hercegovine ili drugi organ kojeg odredi Vijeće ministara BiH) dodjeljuje u svrhu

² „Službeni glasnik BiH“ br. 32/02 i 56/04

³ „Službeni glasnik RS“ br. 25/02, 91/06 i 92/09

⁴ „Službene novine Federacije BiH“, broj 40/02

⁵ „Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“, br: 41/06, 19/07 i 02/08

obezbjeđenje izgradnje infrastrukture i/ili usluga te eksploatacije prirodnih resursa, te se koncesioni ugovori mogu odnositi na nabavku ovih predmeta ugovora.

„Koncedent“ je ministarstvo ili drugi organ BiH koji odredi Vijeće ministara BiH da dodjeljuje koncesiju.

„Koncesionar“ je poslovni subjekt osnovan u skladu sa zakonima BiH u vlasništvu domaćeg i/ili stranog pravnog lica, kome se dodjeljuje koncesija i koje izvršava ugovor o koncesiji u skladu sa Zakonom o koncesijama BiH.

Ovim zakonom osnovana je Komisija za koncesije BiH, kao nezavisno regulatorno tijelo, koja svoje nadležnosti obavlja u svojstvu Komisije za dodjelu koncesija BiH ili u svojstvu Zajedničke komisije za koncesije (u daljem tekstu: Komisija).

U obavljanju funkcija, Komisija se zalaže za zadovoljavanje javnih potreba i privredni razvoj putem uključivanja privatnog sektora u finansiranje, projektovanje, izgradnju, obnovu, održavanje i/ili rukovođenje radom infrastrukture i za nju vezanih objekata i uređaja, usluga i eksploataciju prirodnih resursa i objekata koji služe njihovom iskorištavanju, vodeći računa o zaštiti privrednih i društvenih interesa, zaštiti čovjekove okoline kao i pravičnom odnosu prema privatnom sektoru.

Zakon o koncesijama BiH utvrđuje uslove pod kojima se domaćim i stranim pravnim osobama mogu dodjeljivati koncesije u sektorima koji su u nadležnosti Bosne i Hercegovine, u skladu Ustava i zakona BiH, a u slučaju koji se odnosi na zastupljenost međunarodnog subjektiviteta BiH, kao i u slučajevima kada koncesija vlasništvo proteže u Federaciji BiH i RS za pružanje infrastrukture i usluga, eksploatacije prirodnih resursa i objekata koji se koriste za njihovu eksploataciju, finansiranje, projektiranje, izgradnju, obnovu, održavanja i/ili radi takve infrastrukture i svim pratećim sadržajima i dopune. Zakon o koncesijama BiH je donesen sa ciljem (član 2.) da se „stvori transparentan, nediskriminatoran i jasan pravni okvir za utvrđivanje uslova po kojima se domaćim i stranim pravnim licima mogu dodjeljivati koncesije u BiH.“ Prilikom razmatranja poziva na tender na koji Komisija daje saglasnost, Komisija vodi računa o svim bitnim elementima kao i da li se kriteriji za ocjenjivanje, postupak i izbor najuspješnije ponude zasnivaju na jasnim i transparentnim principima nediskriminacije.

Vijeće ministara BiH donosi odluke o vrsti i predmetu koncesije, kao i obim koncesije koja se dodjeljuje, a potvrđuje je Parlamentarna skupština BiH.

U slučaju zajedničke mjerodavnosti BiH i/ili Federacije BiH i/ili Republike Srpske i/ili Brčko distrikta BiH za dodjelu koncesija, mjerodavna tijela usaglašavaju uslove i oblik dodjele koncesije.

Sporna pitanja koja nastanu u vezi dodjele koncesija između Bosne i Hercegovine i/ili Republike Srpske, rješava Zajednička komisija za koncesije.

Federacija Bosne i Hercegovine

Koncesioni ugovori u Federaciji Bosne i Hercegovine dodjeljuju se u skladu sa Zakonom o koncesijama u Federaciji BiH i u skladu sa kantonalnim/županijskim zakonima o koncesijama i to:

1. Srednjobosanski kanton/županija –Zakon o koncesijama SBK⁶

⁶ „Službene novine Srednjobosanskog kantona“, br. 12/00, 13/03 i 08/09

2. Tuzlanski kanton/županija – Zakon o koncesijama TK⁷, Dokument o politici dodjele koncesija na području Tuzlanskog kantona⁸, Pravila o utvrđivanju minimalnih naknada za koncesiju⁹
3. Unsko-sanski kanton/županija – Zakon o koncesijama USK¹⁰
4. Zapadno-hercegovački kanton/županija – Zakon o koncesijama ZHK¹¹; Uredba o postupku za dodjelu koncesija¹²
5. Hercegovačko - neretvanski kanton/županija – Zakon o koncesijama HNK¹³; Uredba o postupku za dodjelu koncesija¹⁴
6. Posavski kanton/županija- Zakon o koncesijama PK¹⁵
7. Sarajevski kanton/županija – Zakon o koncesijama SK¹⁶
8. Hercegbosanski kanton/županija – Zakon o koncesijama HBK¹⁷, Uredba o postupku dodjele koncesija HBK¹⁸
9. Zeničko - dobojski kanton/županija – Zakon o koncesijama ZDK¹⁹
10. Bosansko-podrinjski kanton - Zakon o koncesijama²⁰

Takođe se primjenjuju i odredbe materijalnih propisa ukoliko tretiraju oblast koncesija kao specijalni propisi.

Republika Srpska

U Republici Srpskoj dodjela koncesija je uređena :

- Zakonom o koncesijama;
- Dokumentom o politici dodjele koncesija²¹;
- Pravilnikom o utvrđivanju kriterijuma za određivanje visine koncesione naknade²²;
- Pravilnikom o postupku prenosa ugovora o koncesiji i prenosu vlasničkih prava koncesionara²³;
- Pravilnikom o Registru koncesija²⁴;
- Uputstvom o procjeni postojanja javnog interesa kod samoinicijativne ponude²⁵.

Zakonom o koncesijama i Dokumentom o politici dodjele koncesija uređuju se predmet, način i uslovi pod kojima se mogu dodjeljivati koncesije u Republici Srpskoj, nadležnost za dodjelu koncesija, osnivanje Komisije za koncesije RS, postupak javnog poziva, postupak podnošenja

⁷ „Službene novine Tuzlanskog kantona“ broj: 5/04, 7/05 i 6/11

⁸ „Službene novine Tuzlanskog kantona“ broj: 7/06

⁹ „Službene novine Tuzlanskog kantona“ broj: 7/09

¹⁰ „Službeni glasnik Unskosanskog kantona“, broj: 10/03

¹¹ „Narodne novine Županije Zapadnohercegovačke“, broj: 7/01, 7/03 i 13/07

¹² „Narodne novine Županije Zapadnohercegovačke“, broj: 7/01

¹³ „Službene novine Hercegovačko-neretvanskog kantona“, br. 2/03 i 1/06

¹⁴ „Službene novine Hercegovačko-neretvanskog kantona“, br. 3/04

¹⁵ „Službene novine Posavskog kantona“, broj: 6/03

¹⁶ „Službene novine Kantona Sarajevo“, broj: 27/11

¹⁷ „Narodne novine Hercegbosanske županije“ broj: 14/03 i 8/08

¹⁸ „Narodne novine Hercegbosanske županije“, broj: 4/04

¹⁹ „Službene novine Zeničko-dobojskog kantona“, br. 02/00 i 05/03

²⁰ „Narodne novine Bosansko-podrinjskog kantona“, broj 5/03

²¹ „Službeni glasnik RS“, broj, 31/06

²² „Službeni glasnik RS“, br. 45/07, 63/07 i 101/07

²³ „Službeni glasnik RS“, br. 60/11 i 89/11

²⁴ „Službeni glasnik RS“, broj 108/06

²⁵ „Službeni glasnik RS“, broj 103/05

samoinicijativne ponude na osnovama isključivih i ekskluzivnih prava ponuđača, sadržaj ugovora o koncesiji, prestanak ugovora o koncesiji, prava i obaveze koncesionara, rješavanje sporova i druga pitanja od značaja za dodjelu koncesija na teritoriji RS. Zakon o koncesijama se primjenjuje na sve privredno-pravne subjekte osnovane u skladu sa zakonima RS, bilo da su u vlasništvu domaćeg i/ili stranog osnivača, kome se dodjeljuje koncesija i koje zaključuje ugovor o koncesiji. Cilj zakona je da stvori jasan i svima dostupan, nediskriminatoran i jasan pravni okvir za utvrđivanje uslova pod kojima se domaćim i stranim privredno-pravnim subjektima mogu dodjeljivati koncesije u Republici Srpskoj i da dâ podsticaj ulaganju stranog kapitala u predmetnim oblastima. Zakonom o koncesijama dakle uspostavljen je institucionalni i regulatorni okvir za dodjelu koncesija u Republici Srpskoj.

Prema Zakonu o koncesijama, *koncesija* je pravo koje se ustupa privrednom društvu radi korištenja prirodnih bogatstava, dobara u opštoj upotrebi ili obavljanja delatnosti od opšteg interesa. Takođe, poseban oblik koncesije je ustupanje izgradnje objekata ili postrojenja po BOT sistemu (Build-Operate-Transfer), što podrazumijeva finansiranje, projektovanje, izgradnju korištenje, održavanje objekata ili postrojenja i njegovu predaju u svojinu koncedentu u ugovorenom roku. Ovaj oblik koncesije uključuje različite modalitete BOT-a.

Predmet koncesije, može biti:

- a) izgradnja i korištenje puteva i pripadajućih infrastrukturnih objekata, željezničkih pruga, plovnih kanala, luka i aerodroma,
- b) korištenje vodotoka i drugih voda,
- c) izgradnja energetskih objekata,
- d) izgradnja i/ili korištenje hidroakumulacija,
- e) istraživanje i/ili korištenje svih vrsta mineralnih sirovina,
- f) korištenje građevinskih zemljišta,
- g) korištenje šuma i šumskog zemljišta,
- h) lovstvo i ribolov,
- i) izgradnja, korištenje i upravljanje cjevovodnim transportom nafte i gasa i skladištenje u cjevovodnim terminalima,
- j) igre na sreću,
- k) poštanske i telekomunikacijske usluge, izuzev zajedničkih i međunarodnih komunikacija iz člana III1. (h) Ustava BiH,
- l) putnički i teretni željeznički saobraćaj,
- m) javni linijski prevoz lica,
- n) korištenje ljekovitih, termalnih i mineralnih voda,
- o) hidromelioracioni sistemi i sistemi za vađenje materijala iz vodotoka i vodnih površina,
- p) uređivanje i/ili korištenje korita, obala reka i jezera,
- q) korištenje poljoprivrednog zemljišta,
- r) prostori i objekti prirodnog i građevinskog nasleđa,
- s) komunalne djelatnosti i druge javne službe, kao i izgradnja, održavanje i korištenje komunalnih objekata,
- t) upravljanje i prerada otpada, osim otpada koji je obezbijeđen komunalnom djelatnošću;
- u) djelatnosti u oblasti turizma i
- v) djelatnosti od opšteg interesa i
- w) druga dobra utvrđena u Dokumentu o politici dodjele koncesija.

U skladu sa propisima kojima se uređuje određena privredna ili druga oblast, predmet koncesije može biti korištenje i drugih dobara od opšteg interesa i pružanje javnih usluga.

Koncedent je Republika Srpska, odnosno Vlada RS ili po ovlaštenju Vlade RS resorno ministarstvo ili drugi ovlašteni organi, a koncesionar pravno lice osnovano u skladu sa propisima Republike Srpske kome se dodeljuje koncesija i koje izvršava ugovor o koncesiji u skladu sa Zakonom.

Komisija za koncesije RS je regulatorno tijelo u čijoj nadležnosti je generalno nadzor nad sprovođenjem postupka dodjele koncesija i ispunjenje obaveza iz ugovora o koncesiji.

U skladu sa Zakonom o koncesijama i Pravilnikom o registru koncesija, uspostavljen je Registar koncesija, kojim je uspostavljena centralna evidencija podataka o svim koncesijama datih na području RS.

Prema Informaciji o upisanim koncesijama u Registar koncesija, razmatranoj na 44. sjednici Vlade RS od 15.12.2011. godine, do kraja 2011. godine u registar je upisano ukupno 335 ugovora o koncesijama. (228 upisanih ugovora odnosi se na resornu nadležnost Ministarstva industrije, energetike i rudarstva RS, 107 na resornu nadležnost Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede RS i 3 iz nadležnosti Ministarstva trgovine i turizma RS).

Brčko distrikt BiH

U Brčko distriktu BiH dodjela koncesija je uređena :

- Zakonom o koncesijama Brčko distrikta BiH,
- Odlukom o usvajanju politike dodjele koncesija u Brčko distriktu BiH²⁶,
- Pravilnikom o dodjeli koncesije²⁷ i
- Poslovnikom o radu Komisije za koncesije.

Zakonom o koncesijama, Odlukom o usvajanju politike dodjele koncesija u Brčko distriktu BiH, Pravilnikom o dodjeli koncesije i Poslovnikom o radu Komisije za koncesije uređuje se predmet, način i uslovi pod kojim se mogu dodjeljivati koncesije u Brčko distriktu BiH, opšti principi dodjele koncesija, postupak dodjele koncesija, nadležnost za dodjelu koncesija, postupak javnog poziva, imenovanje i sastav Komisije za koncesije Brčko distrikta BiH, rad Komisije za koncesije, dodjelu koncesije, zaključivanje ugovora o koncesiji, sadržaj ugovora o koncesiji, prestanak ugovora o koncesiji, raskid ugovora o koncesiji, prijenos koncesije, podnošenje izvještaja o realizaciji ugovora o koncesijama, prava i obaveze koncesionara, koncesiona naknada, nadzor i provjera rada koncesionara. Cilj Zakona je da stvori javan i svima dostupan, nediskriminatoran i jasan pravni okvir za utvrđivanje uslova pod kojima se domaćim i stranim privrednim subjektima mogu dodjeljivati koncesije u Brčko distriktu BiH, stimuliše ulaganje stranog kapitala u određenim oblastima. Ovim Zakonom je dakle uspostavljen institucionalni i pravni okvir za dodjelu koncesija u Brčko distriktu BiH.

Prema Zakonu o koncesijama, koncesija je pravo koje koncedent dodjeljuje koncesionaru na određeno vrijeme i pod određenim uslovima u svrhu obavljanja privrednih djelatnosti korištenjem prirodnih bogatstava, dobara u opštoj upotrebi i obavljanju djelatnosti od opšteg interesa. Takođe, poseban oblik koncesije je ustupanje izgradnje objekata ili postrojenja po BOT sistemu, što podrazumijeva finansiranje, projektovanje, izgradnju, korištenje, održavanje objekata ili postrojenja i njegovu predaju u svojinu koncedentu u ugovorenom roku. Ovaj oblik koncesije uključuje različite modalitete BOT-a.

²⁶ „Službeni Glasnik Brčko distrikta BiH“, broj: 03/11

²⁷ „Službeni Glasnik Brčko distrikta BiH“, broj: 48/08

Predmet koncesije može biti:

- a) izgradnja, dogradnja i korištenje puteva i pripadajućih infrastrukturnih objekata, željezničkih pruga, plovnih kanala i luka, aerodroma,
- b) korištenje vodotoka i drugih voda,
- c) izgradnja elektroenergetskih objekata,
- d) izgradnja i/ili korištenje hidroakumulacija, izuzev prijenosa električne energije,
- e) istraživanje i/ili korištenje energetske i drugih mineralnih sirovina,
- f) istraživanje i/ili korištenje sirove nafte i zemnog gasa,
- g) korištenje građevinskog zemljišta,
- h) lovstvo i ribolov,
- i) izgradnja, korištenje i upravljanje cjevovodnim transportom nafte i gasa i skladištenje u cjevovodima i terminalima,
- j) poštanske i telekomunikacione usluge, izuzev zajedničkih i međunarodnih komunikacija iz člana III 1 h Ustava BiH,
- k) putnički i teretni željeznički saobraćaj,
- l) javni linijski prevoz lica,
- m) korištenje ljevitih, termalnih i mineralnih voda,
- n) istraživanje i/ili korištenje nemetalnih mineralnih sirovina, uključujući sve sekundarne mineralne sirovine utvrđene posebnim zakonom,
- o) hidromelioracioni sistemi i sistemi za vađenje materijala iz vodotoka i vodnih površina,
- p) utvrđivanje i/ili korištenje korita, obala rijeka i jezera,
- q) korištenje poljoprivrednog zemljišta,
- r) hoteli i ostali turistički objekti,
- s) prostori i objekti prirodnog i građevinskog nasljeđa.

U skladu sa Zakonom, predmet koncesija može biti i pravo obavljanja djelatnosti komunalnih i drugih javnih službi što se utvrđuje posebnim Zakonom. Prema Zakonu koncedent je Brčko distrikt BiH, a koncesionar pravno lice osnovano u skladu sa Zakonima Distrikta u vlasništvu domaćeg i/ili stranog pravnog i/ili fizičkog lica, kome se dodjeljuje koncesija i koje izvršava ugovor o koncesiji u skladu sa Zakonom.

U skladu sa odredbama navedenog Zakona članove komisije za koncesije imenuje Vlada Brčko distrikta BIH za svaku pojedinačnu koncesiju najkasnije 7 dana prije otvaranja ponuda iz javnog poziva. Prema informacijama Kancelarije za upravljanje javnom imovinom do sada nije dodijeljena niti jedna koncesija u Brčko distriktu BiH.

C) Ugovori o javno-privatnom partnerstvu

Ugovori o javnom privatnom partnerstvu su regulisani sljedećim propisima u BiH: u Republici Srpskoj primjenjuje se Zakon o javno-privatnom partnerstvu²⁸, Brčko distrikt BiH je usvojio Zakon o javno-privatnom partnerstvu u Brčko distriktu BiH²⁹, dok su u Federaciji BiH Kanton Sarajevo i Unsko-sanski kanton usvojili Zakon o javno-privatnom partnerstvu.

Federacija Bosne i Hercegovine

Federalno ministarstvo prometa i komunikacija je, po zaključku Vlade Federacije BiH, pripremio Nacrt zakona o javno privatnom partnerstvu (JPP). Nacrt ovog zakona je

²⁸ „Službeni glasnik Republike Srpske“, br. 9/09 i 63/11

²⁹ „Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“, broj; 7/10

modifikovana verzija koja u prošlom sazivu Parlamenta Federacije nije prošla parlamentarnu proceduru.

Kanton Sarajevo

Za javno-privatno partnerstvo, postupak izbora privatnog partnera provodi se u skladu sa propisima i kriterijima kojima se uređuje područje javne nabavke, uz primjenu odgovarajućih odredbi Zakona o javno-privatnom partnerstvu Kantona Sarajevo³⁰.

Unsko-sanski kanton

Zakon o javno-privatnom partnerstvu³¹ u Unsko-sanskom kantonu je usvojen na sjednici Skupštine USK koja je održana 09.07.2012. godine.

Republika Srpska

Javno-privatno partnerstvo nije obuhvaćeno važećim zakonodavstvom iz oblasti javnih nabavki. U Republici Srpskoj javno-privatno partnerstvo je uređeno :

- Zakonom o javno-privatnom partnerstvu i
- Uredbom o postupku realizacije projekata javno-privatnog partnerstva u Republici Srpskoj³².

Zakonom o javno-privatnom partnerstvu je definisano da je javno-privatno partnerstvo oblik saradnje javnog i privatnog sektora, koje se realizuje udruživanjem resursa, kapitala i stručnih znanja, radi zadovoljavanja javnih potreba. Saradnja se ostvaruje radi osiguranja finansiranja u cilju izgradnje, sanacije, rekonstrukcije, upravljanja ili održavanja infrastrukture, pružanja usluga i izgradnje objekata, a u svrhu zadovoljavanja javnih potreba.

Javni partner dužan je poštovati sledeća načela:

- a) zaštite javnog interesa koja podrazumijeva potrebu za minimalnim finansijskim izdvajanjem javnog partnera u procesu unapređenja određenih usluga,
- b) slobodne konkurencije koja podrazumijeva podsticanje najveće moguće participacije ponuđača,
- v) ravnopravnog tretmana koji podrazumijeva izbjegavanje diskriminacije po bilo kom osnovu,
- g) uzajamnog priznavanja koje podrazumijeva prihvatanje međunarodnih tehničkih specifikacija i sertifikata,
- d) srazmjernosti koja podrazumijeva proporcionalan odnos traženih kapaciteta i obima ugovora,
- đ) transparentnosti koja podrazumijeva javnost u procesu dodjele ugovora i uspostavljanje pravnih zaštitnih mjera i
- e) zaštite prirodne sredine i promocije održivog razvoja koja podrazumijeva potrebu očuvanja prirodnih resursa.

Predmet javno-privatnog partnerstva može biti izgradnja, korišćenje, održavanje i upravljanje ili rekonstrukcija, korišćenje, održavanje i upravljanje imovine u svrhu zadovoljavanja javnih potreba u oblastima:

³⁰ „Službene novine Kantona Sarajevo“, broj: 27/11

³¹ „Službeni glasnik Unsko-sanskog kantona“ broj 19/12

³² „Službeni glasnik Republike Srpske“ br. 104/09 i 62/12

- a) vazdušnog, drumskog i željezničkog saobraćaja sa pripadajućim infrastrukturnim objektima,
- b) plovnih kanala i luka,
- v) obrazovne, kulturne i sportske infrastrukture
- g) zdravstvene infrastrukture
- d) komunalne infrastrukture,
- đ) informaciono-komunikacione infrastrukture,
- e) inovaciono-preduzetničke infrastrukture.
- ž) upravljanja ekološkim i čvrstim otpadom, i
- z) drugim oblastima od interesa za Republiku i jedinice lokalne samouprave.

Ugovori iz područja saradnje javnog i privatnog sektora mogu biti u dva osnovna oblika:

- a) ugovorni oblik javno-privatnog partnerstva u kojem se partnerstvo između javnog i privatnog partnera zasniva isključivo na ugovornim vezama i
- b) institucionalni oblik javno-privatnog partnerstva u kojem partnerstvo javnog i privatnog sektora uključuje saradnju u tu svrhu formiranog privrednog subjekta.

Sljedeći ugovorni oblici se ne smatraju ugovornim oblikom javno-privatnog partnerstva:

- a) dugoročni ugovori o uslugama kojima javni sektor pribavlja samo usluge, bez kapitalnih investicija privatnog partnera i
- b) ugovori o projektovanju, građenju i izvođenju za javni sektor.

Brčko distrikt BiH

U Brčko distriktu BiH javno privatno partnerstvo je uređeno:

- Zakonom o javno-privatnom partnerstvu u Brčko distriktu BiH,
- Pravilnikom o organizaciji i vođenju Registra javno- privatnog partnerstva,
- Odlukom o imenovanju Komisije za javno- privatno partnerstvo i
- Poslovnikom o radu Komisije za javno-privatno partnerstvo

Zakon definiše da se radi o dugoročnom partnerskom odnosu između javnog i privatnog partnera koji se zasniva s ciljem realizacije projekta JPP.

Procedure odabira privatnog partnera provode se u skladu sa načelom jednakog tretmana, transparentnosti, proporcionalnosti, međusobnog priznanja, zaštite javnog interesa, zaštite prava lica, slobode natjecanja i zaštite okoliša i to:

- a) „jednak tretman“ znači zabranu bilo kakve diskriminacije po bilo kom osnovu koji nije objektivno opravdan;
- b) “transparentnost“ znači da javno tijelo koje namjerava izvršiti odabir privatnog partnera za određene projekte, te namjere javno objavi da bi se obezbijedili uslovi za neometano natjecanje;
- c) “proporcionalnost“ znači da svaka mjera koja se preduzme za odabir privatnog partnera bude neophodna i odgovarajuća za postizanje traženog cilja, da ima što manji uticaj na ekonomsku aktivnost i da se tokom procedura ne nameću pretjerani, nesrazmjerni tehnički, profesionalni ili finansijski uslovi;
- d) “međusobno priznanje“ znači da javno tijelo prihvata tehničke standarde, stručne kvalifikacije i certifikate koji se koriste u državama članicama Evropske unije;
- e) „zaštita javnog interesa“ znači da pri odlučivanju o odobravanju projekata treba uzeti u obzir potrebu finansiranja od strane privatnog partnera u cilju umanjeanja ekonomskog

- opterećenja ili finansijskog udjela javnog tijela, potrebu korisnika za poboljšanjem usluga i potrebu za korištenjem posebnih znanja i iskustava;
- f) „zaštita prava lica“ znači da odluke o odabiru privatnog partnera trebaju biti opravdane i otvorene za sudsko preispitivanje u skladu sa zakonom;
 - g) „princip slobodnog nadmetanja“ znači da poziv na dostavu ponuda mora sadržavati jednake uslove i objektivne kriterije kako bi se obezbijedili uslovi da u postupku odabira privatnog partnera učestvuje maksimalan broj ponuđača koji su u stanju realizovati projekt, kao i da se spriječi stvaranje monopola ili oligopola;
 - h) „princip zaštite okoliša i održivog razvoja“ znači da se kod planiranja i realizacije projekata, u obzir uzima zaštita prirodnog i istorijskog okruženja da bi se za naredne generacije očuvali ekološki balans i prirodni resursi.

Javno-privatno partnerstvo se u smislu ovog zakona provodi po jednom od sljedećih modela:

- a) ugovorno javno-privatno partnerstvo,
- b) statusno javno-privatno partnerstvo.

Projektima javno-privatnog partnerstva ne mogu se smatrati :

- a) ugovori o projektovanju, građenju i izvođenju radova za javni sektor i
- b) dugoročna nabavka usluga kojima javna tijela pribavljaju samo usluge u kojima privatni partner ne učestvuje u finansiranju i snošenju rizika.

U skladu sa odredbama navedenog Zakona vodi se Registar javno privatnog partnerstva. Do sada je Vlada Brčko distrikta BiH u potpunosti realizovala jedan projekat javno-privatnog partnerstva (objekat Dijalize, pušten u rad 23.08.2011. godine).

4. Koji su zakonski propisi za spriječavanje dijeljenja tendera da bi se izbjegli komplikovaniji postupci?

Zakon je propisao obavezu ugovornom organu da izvrši procjenu vrijednosti ugovora. Pri tome ne smije cijepati nabavku kako bi izbjegao postupak nabavke ili ostvario neke druge podobnosti drugog postupka nabavke u odnosu na onaj koji bi trebao provesti ukoliko ne bi cijepao nabavku. Također je propisano da ugovornim organima nije dozvoljeno dijeljenje predmeta ugovora s namjerom izbjegavanja primjene postupaka nabavke utvrđenih Zakonom. Ugovor se može dijeliti samo ako su svi dijelovi tako podijeljenog ugovora predmet istog postupka o javnoj nabavci, koji je odabran za taj cjelokupan ugovor.

Ukoliko ugovorni organ ne objedini sve nabavke određene vrste na godišnjem nivou ili određenu robu, uslugu ili radove dijeli iako je po prirodi stvari (tehničkim karakteristikama) jasno da to čini jednu cjelinu, takva činjenja se smatraju cijepanjem nabavke. Zakon dozvoljava da nabavka može biti podijeljena na više lotova ukoliko su svi njeni dijelovi predmet istog postupka nabavke. Znači, sve dok dijeljenje nabavke ne utiče na izbor postupka javne nabavke ili pravne obaveze, dijeljenje je dozvoljeno.

Ugovor se može dijeliti samo ako su svi dijelovi tako podijeljenog ugovora predmet istog postupka o javnoj nabavci. Predmet nabavke se može u svim postupcima iz poglavlja II i konkurentskom zahtjevu za dostavljanje ponuda podijeliti na lotove i navodi se u obavještenju o nabavci. Uslov da se predmet nabavke može podijeliti na lotove je da predmet nabavke pripada istoj ili sličnoj, odnosno homogenoj grupi i da su nesumnjivo predmet istog postupka javne nabavke iz razloga što ih može nuditi jedan ponuđač i zbog toga što je za sve njih moguće dodijeliti jedan ugovor, bez obzira da li postoji podjela na lotove ili ne.

5. Molimo navedite sve relevantne pragove koji postoje u vašem zakonodavstvu i objasnite kakve procedure se moraju poštovati. Da li se svi tenderi iznad određenog praga objavljuju prije otpočinjanja postupka? Koje vrste informacija, u skladu sa vašim zakonodavstvom, moraju biti uključene u obavještenje o tenderu?

Prema vrijednosti, postupci javnih nabavki dijele se u tri vrijednosna razreda. Postoje primarni odnosno domaći vrijednosni razredi, međunarodni vrijednosni razredi i vrijednosni razredi za ugovore malih vrijednosti.

1. Vrijednosni razred kada je vrijednost ugovora jednaka ili veća od 50.000,00 KM u slučaju roba ili usluga ili 80.000,00 KM u slučaju radova, ugovorni organ primjenjuje jedan od pet primarnih postupaka za dodjelu ugovora i to: otvoreni, ograničeni, pregovarački postupak sa ili bez objave obavještenja o nabavci i konkurs za izradu idejnog rješenja.

2. Vrijednosni razred kada je vrijednost ugovora niža od 50.000,00 KM u slučaju roba ili usluga ili 80.000,00 KM u slučaju radova, ugovorni organ primjenjivaće pravila kojim se definišu postupci nabavke male vrijednosti. Za ugovore čija je vrijednost u slučaju roba ili usluga jednaka ili veća od 500.000,00 KM za državne organe ili 700.000,00 KM za lokalne organe ili javne subjekte, ili u slučaju kada je vrijednost radova jednaka ili veća od 2.000.000,00 KM, postupak će osim u slučaju usluga nabrojanih Aneksu II dio B Zakona, biti otvoren za međunarodnu konkurenciju. Ugovorni organi postupaće u skladu s pravilima koja se odnose na međunarodno objavljivanje.

3. Svi postupci javne nabavke iznad vrijednosti od 50.000 KM za robe i usluge i iznad 80.000 KM za radove se obavezno objavljuju prije početka postupka javne nabavke. Za postupke javne nabavke ispod ovih vrijednosti postoji mogućnost da se dodatno objavi obavještenje sam postupak javne nabavke započinje objavom obavještenja o nabavci.

Podzakonskim aktom je propisano da obavještenje o nabavci mora obavezno sadržavati slijedeće informacije:

- a) naziv ugovornog organa, adresu, broj telefona i/ili faksa, web stranicu i/ili e-mail adresu ukoliko ih posjeduje;
- b) naziv službe kod koje se može dobiti tenderska dokumentacija, adresu, broj telefona i/ili faksa, kao i e-mail adresu ukoliko ista postoji;
- c) vrstu postupka dodjele ugovora i informaciju o tome da li je predviđeno zaključivanje okvirnog sporazuma;
- d) planiranu nabavku roba, usluga ili izvođenje radova, uz kratak opis karakteristika predmeta ugovora, uključujući i navode o tome da li je predmet ugovora podijeljen u lotove, i mogućnosti dostavljanja ponuda za jedan ili više lotova;
- e) ograničenja u pogledu mjesta i vremena isporuke roba i usluga ili izvršenja radova; trajanje ugovora gdje je to primjereno;
- f) da li su alternativne ponude dozvoljene ili nedozvoljene;
- g) tačno mjesto, datum i sat prijema pismenih ponuda i tačno mjesto, vrijeme i sat otvaranja ponuda – u slučaju provođenja otvorenog postupka;
- h) tačno mjesto, datum i sat prijema pismenih zahtjeva za učešće u slučaju upotrebe ograničenog ili pregovaračkog postupka javne nabavke;
- i) kriterije za ocjenu ponuda definisanih kao "najniža cijena" ili "ekonomski najpovoljnija ponuda". U slučaju "ekonomski najpovoljnije ponude" potrebno je uključiti i potkriterije koji se primjenjuju prilikom ocjene ponuda, opadajućim redoslijedom prema važnosti, uz relativno učešće za svaki potkriterij.

- j) kratki opis zahtjeva u pogledu garancije osiguranja ponude i garancije za izvršenje ugovora ukoliko se iste zahtijevaju;
- k) zahtjeve u pogledu upotrebe jezika;
- l) eventualnu novčanu naknadu za tendersku dokumentaciju, odredivu u skladu sa Zakonom.

6. Molimo da date opšti opis postojećih postupaka javnih nabavki, dodjeljivanja koncesija i javno-privatnog partnerstva. Da li je zainteresovanim subjektima dozvoljeno da pristupe pregovorima? Ako da, pod kojim uslovima?

A) Javne nabavke

Propisani postupci dodjele ugovora u kategoriji domaćih vrijednosnih razreda podrazumijeva da se ugovori o javnoj nabavci roba, usluga ili izvršenju radova dodjeljuju putem jednog od pet primarnih postupaka dodjele ugovora:

- Otvoreni postupak,
- Ograničeni postupak s pretkvalifikacijom,
- Pregovarački postupak s objavljivanjem obavještenja o nabavci,
- Pregovarački postupak bez objavljivanja obavještenja o nabavci,
- Konkurs za izradu idejnog rješenja.

Također su propisani i postupci za nabavke male vrijednosti, a to su:

- a) konkurentski zahtjev za dostavljanje ponuda
- b) direktni sporazum.

Za ugovorni organ je definisano da dodjeljuje ugovor na osnovu otvorenog postupka, osim u slučaju kada su ispunjeni uslovi za primjenu ograničenog postupka ili konkursa za izradu idejnog rješenja.

Otvoreni postupak podrazumijeva javno objavljivanje obavještenja o nabavci. Otvoreni postupak je postupak u kojem svaki zainteresovani dobavljač može dostaviti svoju ponudu. Otvoreni postupak s istovremenim objavljivanjem obavještenja o nabavci u „Službenom glasniku BiH“ i na web stranici Agencije za javne nabavke, treba uvijek biti smatran prvim izborom. Ugovorni organ je obavezan da preduzme sve potrebne mjere kako bi se osigurala pravična i aktivna konkurencija među potencijalnim dobavljačima, te osigurao najefikasniji način trošenja javnih sredstava uz ostvarivanje jednakog tretmana, nediskriminacije i transparentnosti. Podrazumijeva da svaki zainteresovani dobavljač može dostaviti ponudu. Može se koristiti i kada su ispunjeni uslovi za korištenje postupaka za nabavke male vrijednosti, odnosno kada ugovorni organ smatra da će korištenjem otvorenog postupka osigurati kvalitetniji ugovor.

U sprovođenju otvorenog postupka ugovorni organ dužan je da:

- a) pripremi tendersku dokumentaciju u skladu sa odredbama ovog zakona;
- b) objavi obavještenje o javnoj nabavci, pozivajući sve zainteresovane dobavljače da zatraže tendersku dokumentaciju, te da pripreme i podnesu ponude koje ispunjavaju uslove navedene u tenderskoj dokumentaciji;
- c) dobavljačima obezbijedi tendersku dokumentaciju;
- d) organizuje i sprovede javno otvaranje blagovremeno primljenih ponuda;

- e) verificuje kvalifikacije ponuđača prema kriterijumima izbora utvrđenim u tenderskoj dokumentaciji i ocijeni ponude koje su dostavili kvalifikovani ponuđači prema kriterijumima za dodjelu ugovora utvrđenim u tenderskoj dokumentaciji i da dodijeli ugovor ponuđaču koji je dostavio najniže ocijenjenu prihvatljivu ponudu;
- g) informiše ponuđače o odlukama donesenim u vezi sa ocjenom ponuda;
- h) ponudi ugovor najuspješnijem ponuđaču.

Ograničeni postupak sa pretkvalifikacijom predstavlja postupak u kojem svaki ekonomski subjekat koji želi postati kandidat može zatražiti učešće, a gdje ugovorni organ poziva samo kvalifikovane kandidate da podnesu ponudu. Zakonodavac je definisao šta se podrazumijeva pod pojmom „kandidat“. Pod kandidatom se podrazumijeva dobavljač koji je podnio zahtjev za učešće u ograničenom postupku.

Postupak se sastoji iz dvije faze: otvorene pretkvalifikacijske faze i ograničene faze prikupljanja ponuda. Pretkvalifikacija predstavlja samo jednu fazu ograničenog postupka. Pojam „pretkvalifikacije“ podrazumijeva postupak u kojem ugovorni organ, na osnovu selekcionih kriterijuma definisanih u tenderskoj dokumentaciji, vrši izbor kvalifikovanih kandidata, koji će se pozvati da dostave ponude u ograničenom postupku.

Ugovorni organ u prvoj fazi odnosno u pretkvalifikacijskoj fazi je posvećen odabiru kandidata, a u drugoj kvalifikacijskoj fazi je posvećen ocjeni ponuda. Ograničeni postupak se može koristiti za dodjelu ugovora za konsultantske usluge. Ograničeni postupak se primjenjuje i kod velikih i složenih ugovora. Pod „velikim ili složenim ugovorom,“ podrazumijeva se ugovor velike ekonomske vrijednosti (ugovori velikog obima) i/ili visoke tehničke i/ili organizacione složenosti (veći građevinski radovi, kompleksni informacioni sistemi, itd.). U takvim slučajevima kvalifikacijski zahtjevi za potencijalne ponuđače mogu biti visoki, detaljni i zahtjevni, pa pretkvalifikacija u takvim slučajevima je korisna za ugovorni organ. Ograničeni postupak se pokreće objavljivanjem obavještenja o nabavci, čime se privredni subjekti obavještavaju da ugovorni organ namjerava dodijeliti ugovor korištenjem ograničenog postupka i pozivaju se da podnesu zahtjev za učešće u postupku time što će dostaviti informaciju i dokumente za koje je u obavještenju o nabavci navedeno da su potrebni za pretkvalifikaciju.

Ugovorni organ priprema tendersku dokumentaciju i za prvu i za drugu fazu ograničenog postupka. Rokovi za podnošenje zahtjeva, odnosno ponuda su određeni zavisno koja se faza provodi – prva faza 18 dana, druga faza 28 dana, koji se produžavaju u slučaju da je međunarodni vrijednosni razred za još dodatnih 12 dana.

U prvoj fazi pretkvalifikacije ugovorni organ od kandidata traži da ispune kvalifikacione uslove. Ocjena da li kandidat ispunjava kvalifikacione zahtjeve se vrši na način da kandidat treba ispuniti traženi zahtjev u smislu minimuma koji je postavio ugovorni organ. Kada se radi o vrijednosti koja zahtjeva međunarodnu objavu, rokovi se srazmjerno produžavaju.

Na osnovu kvalifikacionih uslova ugovorni organ će izvršiti izbor kandidata koji će biti pozvani da podnesu ponude. Ugovorni organ nije obavezan provesti javno otvaranje zahtjeva u pretkvalifikacionoj fazi postupka, a nakon poziva za podnošenje ponuda kvalifikovanim dobavljačima, obaveza je ugovornog organa da provede javno otvaranje ponuda. Nakon utvrđivanja kvalifikovanih kandidata ugovorni organ je obavezan sve učesnike prve faze obavijestiti o rezultatima prve faze i dati obrazloženje kandidatima koji se nisu kvalifikovali.

Ugovor se nudi odabranom ponuđaču koji je dostavio najnižu, odnosno najbolje ocijenjenu prihvatljivu ponudu. Kriterijumi za ocjenu ponuda su ili ekonomski najpovoljnija ponuda ili najniža cijena tehnički zadovoljavajuće ponude. Ugovorni organ će istovremeno a najkasnije

u roku od sedam dana od donošenja odluke, pismeno obavijestiti kandidate odnosno ponuđače koji su blagovremeno podnijeli zahtjeve ili ponude o odlukama koje su donesene u pogledu kvalifikacije i ocjene ponuda.

U sprovođenju ograničenog postupka ugovorni organ je takođe dužan da:

- a) pripremi tendersku dokumentaciju. Tenderska dokumentacija se priprema u dva dijela, koja odgovaraju pretkvalifikacionoj i tenderskoj fazi postupka;
- b) objavi obavještenje o nabavci, pozivajući sve zainteresovane kandidate da zatraže pretkvalifikacionu dokumentaciju (ukoliko se ona daje odvojeno od obavještenja o nabavci) i da podnesu zahtjev za pretkvalifikaciju prilažući potrebne informacije i dokumente;
- c) kandidatima dâ pretkvalifikacionu dokumentaciju (ukoliko se ona daje odvojeno od obavještenja o nabavci);
- d) izvrši izbor kandidata koji će biti pozvani da podnesu ponude;
- e) informiše kandidate o odlukama donesenim u vezi sa pretkvalifikacijom. Informisanje izabranih kandidata može da se sprovede u isto vrijeme kada se oni budu pozivali da podnesu ponude;
- f) tendersku dokumentaciju dâ svim izabranim kandidatima istovremeno, pozivajući ih da pripreme i podnesu ponudu koja ispunjava zahtjeve navedene u tenderskoj dokumentaciji;
- g) organizuje i sprovede javno otvaranje blagovremeno primljenih ponuda;
- h) ocijeni i uporedi otvorene ponude prema kriterijumima za dodjelu ugovora utvrđenim u tenderskoj dokumentaciji i da dodijeli ugovor ponuđaču koji je dostavio najniže ocijenjenu prihvatljivu ponudu;
- i) ponuđače informiše o odlukama donesenim u vezi sa ocjenom ponuda;
- j) ponudi ugovor najuspješnijem ponuđaču.

Ugovorni organ provodi pregovarački postupak uz objavljivanje obavještenja o nabavci pod sljedećim uslovima:

- a) u slučaju kada su u otvorenom ili ograničenom postupku dostavljene samo ponude koje ne ispunjavaju postavljene uslove i kada je ugovorni organ ponovio postupak s odgovarajućim izmjenama uslova i pri tome osigurao da ugovorni uslovi u skorije vrijeme provedenog postupka nisu značajno promijenjeni;
- b) u izuzetnim, posebnim slučajevima ugovora o izvođenju radova ili pružanju usluga, kada priroda radova ili usluga ili rizici koji se odnose na prethodno navedeno ne dozvoljavaju prethodno utvrđivanje ukupnih cijena;
- c) kada se odnosi na ugovore o javnim nabavkama radova – za radove koji se izvode isključivo s ciljem istraživanja, testiranja ili razvoja, a ne s ciljem ostvarenja zarade ili nadoknade troškova istraživanja i razvoja.

Pregovarački postupak sa objavom obavještenja ide u fazama:

- a) obavlja se postupak pretkvalifikacije, kako je propisano za pregovarački postupak;
- b) ugovorni organ poziva najmanje tri kvalifikovana kandidata da podnesu inicijalne ponude i učestvuju u pregovorima o tehničkim, ekonomskim, pravnim i drugim aspektima ugovora;
- c) na osnovu rezultata obavljenih pregovora poziva učesnike da podnesu svoje konačne ponude;
- d) zakazuje javno otvaranje konačnih ponuda i vrši izbor najpovoljnije ponude.

Pregovarački postupak bez objave obavještenja o nabavci se primjenjuje *izuzetno*. Ugovorni organ može primijeniti ovaj postupak samo ukoliko su ispunjeni uslovi definisani Zakonom.

- 1) Kada se dodjeljuje ugovor o javnim nabavkama roba, usluga i radova, putem pregovaračkog postupka bez objave obavještenja, isti se može primijeniti samo kada su ispunjeni uslovi i to: U slučajevima kada nijedna ponuda ili nijedna odgovarajuća ponuda nije dostavljena u otvorenom ili ograničenom postupku i kada je ugovorni organ ponovio postupak s odgovarajućim izmjenama uslova i pri tome osigurao da uslovi iz ugovora u skorije vrijeme provedenog postupka nisu značajno promijenjeni i da su svi ponuđači koji zadovoljavaju minimum kvalifikacionih zahtjeva pozvani na pregovaranje;
- 2) Kada nijedan zahtjev za učešće u ograničenom postupku nije dostavljen ili nijedan kvalifikovani kandidat nije zatražio učešće u ograničenom postupku i kada je ugovorni organ ponovio postupak s odgovarajućim izmjenama uslova i pri tome osigurao da uslovi iz ugovora u skorije vrijeme provedenog postupka nisu značajno promijenjeni;
- 3) Kada zbog suštinskih, tehničkih dokazivih ili umjetničkih razloga ili razloga koji se odnose na zaštitu ekskluzivnih prava, samo određeni dobavljači mogu izvršiti nabavku, pružiti usluge ili izvršiti radove i kada ne postoji druga mogućnost izbora;
- 4) Kada se izuzetno, zbog dokazivih razloga krajnje hitnosti, prouzrokovane događajima nepredvidivim za dati ugovorni organ, ne mogu ispoštovati ovim zakonom utvrđeni minimalni rokovi za ubrzani ograničeni postupak. Okolnosti kojima se opravdava izuzetna hitnost postupka ne smiju se ni u kom slučaju moći dovesti u vezu s ugovornim organom. je:

Pregovarački postupak bez objave obavještenja se može primijeniti i u slijedećim slučajevima:

- a) kod ugovora o javnim nabavkama roba:
 - 1) kada su proizvodi u pitanju proizvedeni isključivo za svrhe istraživanja, eksperimentiranja, proučavanja ili razvoja; ova odredba ne odnosi se na količinsku (serijsku) proizvodnju s ciljem ostvarenja zarade ili nadoknade troškova istraživanja i razvoja;
 - 2) za dodatne isporuke koje vrši prvobitni dobavljač, a koje su namijenjene ili kao djelimična zamjena redovnih isporuka ili ugradnji, ili kao proširenje postojećih isporuka ili ugradnji, kada su prethodni ugovori još uvijek na snazi, kada nema suštinskih izmjena u cijenama i drugim uslovima i kada bi promjena dobavljača obavezala ugovorni organ na nabavku materijala različitih tehničkih karakteristika, što bi rezultiralo pojavom nekompatibilnosti ili disproporcionalnih tehničkih poteškoća u radu i održavanju; trajanje takvih ugovora kao i trajanje obnovljenih ugovora, kao opće pravilo, ne može biti duže od jedne godine računajući od dana dodjele inicijalnog ugovora;
 - 3) za robe nuđene i kupljene na berzovnom tržištu;
 - 4) za nabavku robe pod izuzetno povoljnim uslovima, ili od dobavljača koji je u postupku likvidacije svojih poslovnih aktivnosti, ili od potraživača ili vršioca stečaja, ili u aranžmanu s povjeriocima, ili u sličnom postupku;
- b) u slučaju ugovora o javnim nabavkama usluga, kada odnosni ugovor slijedi nakon konkursa za izradu idejnog rješenja, provedenog u skladu s odredbama člana 43. i 44. ovog zakona, a ugovor se dodjeljuje pobjedniku, odnosno jednom od pobjednika konkursa; u posljednjem slučaju svi pobjednici konkursa pozivaju se na učešće u pregovorima;

- c) u slučaju ugovora o javnim nabavkama usluga i radova:
- 1) za dodatne usluge ili radove koji nisu uključeni u prvobitno razmatrani projekat ili u prvobitno zaključeni ugovor ali koji, usljed nepredviđenih okolnosti, postanu neophodni za izvršenje ili izvođenje u njima opisanih usluga, odnosno radova, i kada se takve dodatne usluge ili radovi ne mogu tehnički ili ekonomski odvojiti od glavnog ugovora bez većih nepogodnosti za ugovorni organ. Međutim, takvi ugovori jedino se mogu zaključiti s dobavljačem kome je dodijeljen glavni ugovor, a ukupna vrijednost ugovora dodijeljenih za dodatne usluge ili radove ne može preći 50% od vrijednosti glavnog ugovora.
 - 2) za nove usluge ili radove koji predstavljaju ponavljanje sličnih usluga ili radova povjerenih dobavljaču kojem je isti ugovorni organ dodijelio raniji ugovor, uz uslov da su takve usluge ili radovi u skladu sa osnovnim projektom za koji je bio dodijeljen prvi ugovor u skladu s otvorenim ili ograničenim postupkom. Na mogućnost vođenja postupka ukazaće se već pri raspisivanju tendera za prvi projekat, a ukupne procijenjene troškove kasnijih usluga ili radova ugovorni organ uzet će u razmatranje prilikom procjenjivanja vrijednosti ugovora. Ovaj postupak može se primjenjivati samo tokom tri godine nakon zaključivanja prvobitnog ugovora.

Tokom pregovaračkog postupka, ugovorni organ pridržava se sljedećih zahtjeva:

- a) pregovori se vode sa svakim kandidatom odvojeno;
- b) nijedna informacija dobijena od kandidata, a takođe ni informacije o rješenjima koja su predložili kandidati ne mogu da se otkriju trećim licima bez prethodne saglasnosti tog kandidata;
- c) svim kandidatima / ponuđačima postaviće se isti zahtjevi i pružice im se iste informacije; mora da bude obezbijedena jednakost tretmana prema svim kandidatima / ponuđačima;
- d) zapisnici i izvještaji o postupku pregovora sačinjavaju se u skladu sa odredbama ovog zakona.

Budući da je pregovarački postupak bez objave obavještenja o nabavci najmanje transparentan i najmanje konkurentan, treba ga koristiti u izuzetno rijetkim slučajevima. Dodjeljivanjem ugovora u ovom postupku, ugovorni organ riskira da plati više za slabiji kvalitet, jer dobavljač nije prisiljen da zbog konkurenata smanji svoju cijenu i da garantuje kvalitet.

Ugovor o javnoj nabavci može se dodijeliti i nakon sprovođenja konkursa za izradu idejnog rješenja, koji se provodi u slučajevima definisanim Zakonom, i podrazumijeva postupak koji ugovornom organu omogućava da osigura, uglavnom u oblastima prostornog uređenja, urbanizma, arhitekture i građevinarstva ili obrade podataka, plan ili rješenje koje izabira Konkursna komisija u postupku konkurentskog nadmetanja sa ili bez dodjele nagrada.

Nakon provedenog otvorenog ili ograničenog postupka, ugovorni organ može zaključiti okvirni sporazum. Na osnovu zaključenog okvirnog sporazuma ugovorni organ će posljedično imati pravo da tokom cijelog ugovornog perioda zaključuje ugovore sa uspješnim ponuđačem bez primjene postupaka utvrđenih u ovom zakonu u pogledu svakog od ugovora koji su dodijeljeni po osnovu okvirnog sporazuma.

Takođe, ugovorni organ može da razmotri dodjelu okvirnog sporazuma samo uz postojanje jedne ili više niže navedenih okolnosti:

- a) predmet ugovora su svakodnevne usluge ili potrošne robe, koje nisu klasifikovane kao trajna sredstva;

- b) predmet ugovora su robe ili usluge čije se cijene i uslovi isporuke često mijenjaju;
- c) predmet ugovora su stalne popravke ili radovi na održavanju;
- d) kada ugovorni organ treba da dodijeli više identičnih ugovora u roku od jedne godine, a okvirnim sporazumom omogućilo bi se smanjenje troškova nabavke. Nakon zaključenja okvirnog sporazuma, njegove odredbe ne mogu da se mijenjaju.

Ugovornim organima nije dopušteno korištenje okvirnih sporazuma na nepropisan način ili na način kojim se sprečava, ograničava ili ugrožava konkurencija.

Postupci nabavke male vrijednosti su:

a) Konkurentski zahtjev za dostavljanje ponuda je postupak u kojem ugovorni organ, radi dodjeljivanja konkretnog ugovora upućuje zahtjev za dostavljanje ponuda za snabdijevanje robama, uslugama ili radovima određenom broju dobavljača, davalaca usluga ili izvođača radova, a pri tome taj broj nije manji od tri. S tim što ugovorni organ može da dodatno objavi obavještenje o nabavci u Službenom glasniku BiH. Prednost objavljivanja dodatnog obavještenja je u tome što će se moći pristupiti dodijeli ugovora i u slučaju da se prikupe manje od tri odgovarajuće ponude.

Zahtjev za ponude obuhvata adekvatne i dovoljne informacije na osnovu kojih dobavljači mogu da pripreme svoje ponude na stvarno konkurentskom osnovu. Dodjela ugovora isključivo se zasniva na najnižoj cijeni. U konkurentskom zahtjevu rokovi nisu određeni, ali moraju biti razumni i u svezi predmetom i veličinom nabavke, kako bi omogućili potencijalnim dobavljačima kojima je upućen zahtjev da imaju dovoljno vremena da sačine kvalitetnu ponudu.

U slučaju kada su prikupljene manje od tri odgovarajuće ponude, ugovorni organ poništava postupak i započinje naredni obnovljeni postupak.

b) Direktni sporazum podrazumijeva postupak u kojem ugovorni organ prikuplja prijedlog cijene ili ponudu od pojedinačnog dobavljača, davaoca usluga ili izvođača radova i pregovara ili prihvata tu cijenu kao uslov za konačni sporazum. Zakonom je propisan direktni sporazum kao poseban postupak nabavke iz poglavlja III. Radi se o pojednostavljenom postupku zbog same vrijednosti nabavke i promovisanja načela ekonomičnosti. Zabranjeno je cijepanje nabavke radi izbjegavanja primjene transparentnih postupaka javne nabavke. Prilikom pripreme i vođenja postupka nabavke putem direktnog sporazuma, ugovorni organ bi trebao voditi računa da:

- Nabavke bi se trebale odnositi na tekuće potrebe, odnosno nabavke koje nisu obuhvaćene planom ili se ukazala potreba za većim obimom od planiranog ili je riječ o nabavkama koje imaju karakter hitnosti,
- Da se ista roba, usluga ili radovi ne ponavljaju, odnosno po istom osnovu ne prelaze 6.000,00 KM na godišnjem nivou,
- Ugovorni organ treba da vodi računa da vrijednost nabavke bude bazirana na cijenama prethodnih nabavki, odnosno tržišnim cijenama,
- Izbor dobavljača se vrši na osnovu provjere stanja na tržištu, prema trenutačnim mogućnostima kojima raspolaže ugovorni organ,
- Ugovorni organ bira dobavljača na način koji osigurava adekvatnu razmjenu vrijednosti za novac.

B) Ugovori o koncesiji

Bosna i Hercegovina

Zakon o koncesijama BiH dozvoljava zaključenje ugovora o koncesiji na osnovu:

- a) javnog poziva/tendera
- b) na osnovu samoinicijativne ponude ponuđača bez javnog poziva.

U postupku javnog poziva/tendera:

Koncedent/nadležni organ (prema Zakonu to je ministarstvo Bosne i Hercegovine ili drugi organ kojeg odredi Vijeće ministara BiH), priprema studiju izvodljivosti za koncesioni projekat i dostavlja je Komisiji BiH na odobravanje. Komisija odobrava studiju izvodljivosti za projekat ili daje preporuke koje bi projekat učinile prihvatljivim. Studiju može pripremiti i ponuđač. Nakon odobrenja studije/projekta nadležni organ raspisuje javni poziv/tender koji, ako to Komisija zatraži, može biti i međunarodni. Prije pozivanja na tender koncedent može poslati istaknutim potencijalnim ponuđačima i zahtjev za ispunjavanje uslova, što takođe odobrava Komisija. Koncedent podnosi Komisiji poziv na tender na odobravanje. Komisija može zatražiti da javni poziv sadrži i obavezu ponuđača da izrade studiju ekonomske izvodljivosti koja se kasnije razmatra pri procjeni kriterija na osnovu kojih se vrši izbor ponuđača. Prilikom razmatranja poziva na tender Komisija vodi računa o svim bitnim elementima kao i da li se kriteriji za ocjenjivanje, postupak i izbor najuspješnije ponude zasnivaju na jasnim i transparentnim principima nediskriminacije.

Koncedent provodi tendersku proceduru i bira najboljeg ponuđača koji je ispunio sve uslove u tenderu i visokog je ranga u odnosu na ostale ponuđače. Koncedent obavještava Komisiju o izboru najuspješnijeg ponuđača i istovremeno dostavlja Komisiji kopije ugovora o koncesiji i svu projektnu dokumentaciju. Komisija daje saglasnost na ugovor o koncesiji, te po njenoj konačnoj odluci, ugovor zaključuje ministar.

U postupku samoinicijativne ponude, odnosno kada za koncesioni projekat nije raspisan tender primjenjuje se sljedeća procedura:

Ponuđač podnosi prijedlog za koncesiju nadležnom ministarstvu, a ministarstvo procjenjuje da li postoji javni interes za tu koncesiju. Ukoliko ocijeni da postoji javni interes za koncesiju ministarstvo podnosi zahtjev Komisiji za dobijanje ovlaštenja za pregovore sa ponuđače (član 25. stav 3). Komisija u što kraćem roku obavještava ministarstvo o tome da li odobrava ili odbija davanje ovlaštenja, te bez ovog ovlaštenja ministarstvo ne može ići u pregovore niti zaključiti ugovor o koncesiji.

Kod ovog postupka treba napomenuti da ministarstvo prilikom procjene da li postoji javni interes za davanje koncesije naročito cijeni da li:

- a) ponuđač ima tehnologiju na koju polaže isključiva prava
- b) ili postoji hitnost za pružanje usluge ili se radi o infrastrukturi za javnu upotrebu.

Federacija Bosne i Hercegovine

Dodjela koncesija koje su u nadležnosti Vlade Federacije BiH vrši se na osnovu Zakona o koncesijama Federacije BiH, Dokumentu o politici dodjele koncesija³³, Pravila o postupku dodjele koncesija³⁴ i Pravila za utvrđivanje naknade za koncesije³⁵.

³³ „Službene novine F BiH“ br. 64/05, 8/11 i 10/11

³⁴ „Službene novine F BiH“ br. 68/06 i 87/11

³⁵ „Službene novine F BiH“ br. 67/06

Ugovori o koncesiji se zaključuju nakon provedene procedure dodjele koncesije, a koncesija se dodjeljuje na dva načina: po javnom poziva/tenderu i na osnovu samoinicijativne ponude ponuđača bez javnog poziva.

a) Postupak po javnom pozivu:

U postupku javnog poziva/tendera koncesor (nadležno ministarstvo ili organ vlasti Federacije BiH koje odredi Vlada Federacije BiH) priprema studiju ekonomske opravdanosti, koju razmatra i odobrava Komisija za koncesije F BiH, priprema procjenu postojanja javnog interesa. Na osnovu naprijed iznesenoga Vlada Federacije BiH donosi odluku o pristupanju dodjele koncesije.

Nakon što Vlada donese navedenu odluku, nadležno ministarstvo sačinjava prijedlog Javnog poziva/tendera, koji razmatra i odobrava Komisija za koncesije F BiH i isti se objavljuje u najmanje tri dnevna lista, „Službenim novinama Federacije BiH“ i na web stranici ministarstva. Poziv na tender se dostavlja na što veći broj adresa, a ako Komisija to traži šalje se i međunarodni javni poziv.

Koncesor može, uz saglasnost Komisije, objaviti i dostaviti licima priznatim zbog stručnosti, poslovnog ugleda i financijskog stanja, zahtjev za ispunjavanje uslova koji sadrži kriterije koji se primjenjuju u postupku izbora.

Ako studija ekonomske opravdanosti nije izrađena, Komisija će zahtijevati da javni poziv uključi obavezu ponuđača da istu izradi i ta studija se razmatra pri procjeni kriterija na osnovu kojih se vrši dodjela koncesije.

Koncesor utvrđuje formalnu ispravnost ponuda, vrednuje ponude, a Komisija utvrđuje listu kvalifikovanih ponuđača i predlaže Vladi Federacije najpovoljnijeg ponuđača. Vlada FBiH donosi odluku o izboru i dodjeli koncesije, nakon čega se zaključuje ugovor.

b) Postupak po samoinicijativnoj ponudi:

Zainteresovani ponuđač nadležnom ministarstvu podnosi samoinicijativni prijedlog za dodjelu koncesije. Koncesor procjenjuje projekt i utvrđuje javni interes. Pri procjeni projekta koncesor uzima u obzir naročito:

- da projekt može biti ostvaren samo u slučaju ako se koristi proces, projektovanje, metodologija ili koncept inženjeringa na koje ponuđač polaže isključiva prava i
- hitnost pružanja usluga ili postojanja infrastrukture za javnu upotrebu.

Taj prijedlog Koncesor oglašava na način kako se oglašava i javni poziv. Vlada Federacije na prijedlog koncesora donosi odluku o pristupanju postupku dodjele koncesije nakon čega koncesor, uz prethodno pribavljeno ovlaštenje Komisije, pristupa pregovaranju koji postupak prati Komisija. Po okončanju pregovora Komisija daje Vladi Federacije prijedlog o dodjeli koncesije, koja o tome donosi odluku, nakon čega se zaključuje ugovor o koncesiji između koncesora/nadležnog ministarstva i koncesionara/predlagača.

Svaku svoju odluku Komisija oglašava u „Službenim novinama FBiH“ i na iste se može podnijeti zahtjev za preispitivanje u roku od 60 dana (revizija). Na odluke Komisije nije dozvoljena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Kantoni/Županije u Federaciji Bosne i Hercegovine

Zapadnohercegovački kanton/županija

U skladu sa Zakonom o koncesijama Županije Zapadnohercegovačke, koncesija se može dodijeliti domaćoj ili stranoj pravnoj osobi, ukoliko posebnim zakonom nije drugačije određeno.

Odluku o koncesiji donosi Vlada Županije Zapadnohercegovačke (Koncesor) na prijedlog ministarstva u čijoj mjerodavnosti je djelatnost koja je predmet koncesije.

Odluku o koncesiji može izuzetno donijeti i opština uz prethodnu saglasnost Vlade.

Koncesija se dodjeljuje na temelju provedenog javnog prikupljanja ponuda u skladu sa Odlukom o koncesiji. Postupak se može provesti i u slučaju kada je pristigla samo jedna ponuda. Odgovarajućim aktom Koncesora propisuje se postupak procjene za najpovoljniju ponudu i postupak provedbe konkursa. Mjerodavno tijelo provodi postupak natjecanja, te predlaže Koncesoru najpovoljniju ponudu.

Koncesor sklapa ugovor o koncesiji s podnosiocem odabrane ponude. Ugovor o koncesiji sklapa se na određeno vrijeme ovisno o ekonomskom vijeku projekta, a najduže na 50 godina. Ugovor se može produžiti bez ponovne objave poziva, a najviše do polovine ugovorom odobrenog razdoblja.

Zeničko-dobojski kanton

Postupak dodjeljivanja koncesija u skladu sa odredbama Zakona o koncesijama provodi se putem javnog poziva za prikupljanje ponuda za dodjelu koncesija na vodama i to za crpljenje vode radi flaširanja i za izgradnju i korištenje malih hidroelektrana. U postupku koji prethodi javnom pozivu, formira se komisija za provođenje postupka dodjele koncesije, koja na prvom mjestu utvrđuje da li postoji javni interes za dodjelu koncesije, uz prethodno pribavljenu saglasnost lokalne zajednice, odnosno Općinskog vijeća dotične općine. Javni poziv se raspisuje nakon što Vlada na prijedlog resornog Ministarstva donese odluku o pristupanju provođenja procedure dodjele koncesije za određeno dobro. Po prispjelim ponudama komisija vrši otvaranje ponuda i daje prijedlog za odabir koncesionara Ministru. Odluku o dodjeli koncesije donosi Vlada Kantona, na prijedlog Ministarstva za poljoprivredu, šumarstvo i vodoprivredu. Na osnovu Odluke Vlade Kantona o dodjeli koncesije, Ministarstvo za poljoprivredu, šumarstvo i vodoprivredu sa odabranim koncesionarom zaključuje Ugovor o koncesiji, uz prethodno pribavljeno mišljenje Kantonalnog pravobranioca.

Pokretanje procedure dodjele koncesije za istraživanje i eksploataciju mineralnog resursa na lokalitetu na kojem podnosilac zahtjeva nema isključivo pravo raspolaganja, vrši Ministarstvo za privredu Zeničko-dobojskog kantona, a na osnovu zahtjeva investitora i Studije o ekonomskoj opravdanosti dodjele koncesije. Lokalitet je određen koordinatama prelomnih tačaka (X,Y,Z). Ministarstvo za privredu Zeničko-dobojskog kantona upoznaje općinsko vijeće općine na čijoj se teritoriji traži koncesija o zahtjevu i traži njegovo očitovanje i saglasnost. U slučaju negativnog stava općinskog vijeća prekida se procedura, a investitor se rješavanjem obavještava o razlogu prekida procedure. U slučaju pozitivnog stava, Ministarstvo za privredu traži stručna mišljenja Kantonalnih Ministarstava i to:

- Ministarstva prostornog uređenja, promet i komunikacije i zaštitu okoline;(stručno mišljenje vezano za urbanističku saglasnost i okolinsku dozvolu)
- Ministarstva za poljoprivredu, vodoprivredu i šumarstvu; (stručno mišljenje vezano za šumarsku i vodnu saglasnost)

Ako su dobijena pozitivna mišljanja navedenih Ministarstava, ministar Ministarstva za privredu formira Komisiju za utvrđivanje javnog interesa i provođenje procedure kod dodjele koncesije za istraživanje i eksploataciju mineralnog resursa na određeni lokalitet. Rok za dostavu navedenih stručnih mišljenja kantonalnih Ministarstava je 60 dana. Ministarstvo za privredu raspisuje Javni poziv koji se objavljuje u medijima sa definisanim uslovima dodjele koncesije. Poslije provedene, Zakonom o koncesijama, propisane procedure, bira se budući koncesionar. Prije otpočinjanja istraživanja i eksploatacije. Koncesionar je dužan, pored ostalog dostaviti i urbanističku, vodnu, šumarsku saglasnost i okolinsku dozvolu, platiti jednokratnu koncesionu naknadu i dostaviti ovjerenu mjenicu na iznos dvogodišnje minimalne eksploatacije mineralnog resursa-koje je prihvatio javnim pozivom, te Geodetski elaborat-nulto stanje istražno-eksploatacionog polja. Ovim su se stekli uslovi za potpisivanje koncesionog ugovora.

U drugom slučaju, ako su ispunjeni uslovi iz člana 28. Zakona o koncesijama Federacije BiH, tj. da podnosilac zahtjeva za dodjelu koncesije ima isključivo pravo korištenja, odnosno, da je vlasnik zemljišta na kojem se nalazi mineralni resurs, onda se pristupa pregovaračkom načinu dodjele koncesije. Ministarstvo za privredu traži sva mišljenja nadležnih institucija i procedura je ista kao i u gore navedenom procesu sem da se objavljuje javni poziv u štampanim medijima i budući investitor je oslobođen plaćanja jednokratne koncesione naknade jer je vlasnik zemljišta.

Tuzlanski kanton

Najveći broj ugovora o koncesiji koje je u ime Vlade Tuzlanskog kantona zaključilo Ministarstvo industrije, energetike i rudarstva, kao i druga ministarstva, zaključeno je po članu 26. Zakona o koncesijama Tuzlanskog kantona. Postupak dodjeljivanja koncesija po članu 26. Zakona o koncesijama Tuzlanskog kantona definisan je Zakonom o koncesijama i Dokumentom o politici dodjele koncesija na području Tuzlanskog kantona.

Postupak dodjele koncesija je slijedeći:

- Ponuđač podnosi zahtjev za dodjelu koncesije po članu 26. Zakona o koncesijama Tuzlanskog kantona, uz koji dostavlja Studiju ekonomske opravdanosti dodjele koncesije
- Resorno ministarstvo procjenjuje postojanje javnog interesa i navedenu procjenu, zajedno sa Studijom ekonomske opravdanosti, dostavlja Komisiji za koncesije Tuzlanskog kantona na razmatranje i odobravanje
- Komisija za koncesije donosi odluku o odobravanju Studije, ili eventualno dostavlja primjedbe u cilju dobijanja što kvalitetnije Studije
- Nakon dobijanja odluke Komisije za koncesije o odobravanju Studije, resorno ministarstvo upućuje Vladi Tuzlanskog kantona prijedlog odluke o pristupanju dodjeli koncesije i određivanju koncesora,
- Nakon što Vlada Tuzlanskog kantona donese odluku, u jednom dnevnom listu objavljuje se dostavljanje samoinicijativne ponude od strane ponuđača, kojim se daje mogućnost i drugim zainteresovanim pravnim licima za određeni predmet koncesije da dostave svoje ponude, u kom slučaju bi se dodjela koncesije vršila tenderski postupkom,
- Ukoliko se ne pojavi drugo zainteresovano pravno lice, resorno ministarstvo traži od Komisije za koncesije ovlaštenje za vođenje pregovora sa ponuđačem, o čemu Komisija za koncesije donosi odluku

- Komisija za vođenje pregovora, koju imenuje ministar, vodi pregovore sa predstavnicima ponuđača, pri čemu se definišu svi elementi budućeg ugovora o koncesiji, i pravi se zapisnik o vođenju pregovora
- Zapisnik se dostavlja Komisiji za koncesije, koja pravi prijedlog odluke o dodjeli koncesije i upućuje ga Vladi Tuzlanskog kantona na razmatranje i donošenje
- Nakon što Vlada Tuzlanskog kantona donese odluku o dodjeli koncesije, resorno ministarstvo pravi prijedlog ugovora i dostavlja ga Kantonalnom pravobranilaštvu na davanje mišljenja
- Prijedlog ugovora, sa mišljenjem Kantonalnog pravobranilaštva, dostavlja se Komisiji za koncesije na odobravanje,
- Dobijanjem odluke Komisije za koncesije kojom se odobrava ugovor, koncesor, resorno ministarstvo zaključuje ugovor o koncesiji.

Kanton Sarajevo

Postupak dodjele koncesije propisan je u odjeljku III Zakona o koncesijama, odnosno članom 16. Zakona propisana je procedura za odobravanje koncesionog projekta; članom 17. propisan je sadržaj javnog poziva; članom 18. propisani su kriteriji za izbor najpovoljnije ponude; članom 19. propisana je procedura za donošenje Odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača; članom 20. propisan je sadržaj samoinicijativne ponude i postupak u slučaju da ponuđač resornom ministarstvu dostavi samoinicijativnu ponudu, tj. u slučaju da ponuđač resornom ministarstvu podnese zahtjev za dodjelu koncesije za koju nije raspisan javni poziv, a nije obuhvaćena planskim dokumentima iz člana 7. Zakona. Dakle, na temelju člana 20. Zakona, ponuđaču je dozvoljeno da pristupi pregovorima ukoliko Komisija za koncesije procjeni da postoji javni interes za dodjelu koncesije nad predmetom koncesije iz samoinicijativne ponude i ako Vlada Kantona Sarajevo donese odluku o istom na temelju pomenute procjene.

U postupku dodjele koncesije, kriteriji za izbor najpovoljnije ponude su propisani članom 18. Zakona o koncesijama, a to su:

- a) kriteriji za ekonomski najpovoljniju ponudu, koji su vezani za predmet koncesije su: kvalitet, visina naknade, cijena, tehničko dostignuće, estetske, funkcionalne i ekološke osobine, operativni troškovi, ekonomičnost, servisiranje nakon predaje i tehnička pomoć, datum i rokovi isporuke ili rokovi završetka radova;
- b) najviša ponuđena naknada za koncesiju;
- c) kriteriji određeni posebnim propisima, koji ukazuju na dugoročnu održivost ponuđača za vrijeme sprovođenja koncesije u predviđenom roku.

Hercegbosanska županija

Postupak dodjeljivanja koncesija regulisan je Zakonom o koncesijama HBŽ i Uredbom o postupku za dodjelu koncesija. Zainteresovanim osobama dozvoljeno je da pristupe pregovorima pod uslovima propisanim važećim zakonima.

Srednjobosanski kanton

Dodjela koncesija regulisana je Zakonom o koncesijama Srednjobosanskog kantona.

Bosansko-podrinjski kanton

Koncesije u Bosansko-podrinjskom kantonu Goražde dodjeljuju se u skladu sa Zakonom o koncesijama Bosansko-podrinjskog kantona i to u postupku javnog oglašavanja i specijalne pogodbe.

Unsko-sanski kanton

Dodjela koncesija regulisana je Zakonom o koncesijama Unsko-sanskog kantona. Procedura dodjele može biti:

1) Samoinicijativna ponuda (primjenjuje se za predmete - projekte u kojima ponuđač ima isključiva prava na proces, projektovanje, metodologiju ili koncept inženjeringa, odnosno kada postoji hitnost za pružanje usluga ili kada ponuđač posjeduje infrastrukturu za javnu upotrebu).

Ponuđač podnosi zahtjev za dodjelu koncesije nadležnom ministarstvu uz koji dostavlja Studiju ekonomske opravdanosti. Nadležno ministarstvo od opštinskog vijeća opštine na čijoj teritoriji je predmet koncesije traži saglasnost za pokretanje procedure dodjele koncesije (potvrda ekonomske opravdanosti dodjele koncesije, postojanje javnog interesa za dodjelu koncesije). Vlada, nakon dobijanja saglasnosti opštinskog vijeća, na prijedlog nadležnog ministarstva, donosi odluku o pokretanju postupka dodjele koncesije putem samoinicijativne ponude. Ministarstvo sa liste opštinskog vijeća opštine na čijoj teritoriji je predmet koncesije rješenjem imenuje pridružene članove Komisije za koncesije. Ministarstvo od Komisije za koncesije traži saglasnost - ovlaštenje za vođenje pregovora. Komisija za koncesije odobrava vođenje pregovora u roku od 15 dana. (Komisija može propisati da vrši praćenje procesa pregovaranja i uvid u dokumentaciju). O pregovorima se vodi zapisnik a pregovori se trebaju obaviti u roku od 90 dana, a po potrebi se rok može produžiti, ali ne više od 30. dana. Na osnovu utvrđenih elemenata u pregovorima definišu se odredbe ugovora. Na osnovu zahtjeva nadležnog ministarstva i elemenata ugovora utvrđenih tokom pregovora Komisija za koncesije daje mišljenje na tekst ugovora o koncesiji. Na osnovu zahtjeva nadležnog ministarstva Pravobranilaštvo daje mišljenje na tekst ugovora o koncesiji. Vlada donosi odluku o dodjeli koncesije i ovlašćuje ministarstvo da potpiše ugovor.

2) Tender (Primjenjuje se i preferira u svim predmetima - projektima gdje je to moguće)

Nadležno ministarstvo ili ponuđač izrađuju Studiju ekonomske opravdanosti. Nadležno ministarstvo od opštinskog vijeća opštine na čijoj teritoriji je predmet koncesije traži saglasnost za pokretanje procedure dodjele koncesije (potvrda ekonomske opravdanosti dodjele koncesije, postojanje javnog interesa za dodjelu koncesije). Vlada donosi odluku o pokretanju postupka dodjele koncesije. Nadležno ministarstvo sa liste opštinskog vijeća opštine na čijoj teritoriji je predmet koncesije rješenjem imenuje pridružene članove Komisije za koncesije. Nadležno ministarstvo priprema tekst Javnog poziva i isti dostavlja Komisiji za koncesije na odobravanje (u roku od 21 dana od donošenja odluke Vlade). Komisija za koncesije u roku od 21 dana obavještava Koncesora (nadležno ministarstvo) o odobravanju teksta Javnog poziva. Ukoliko tekst Javnog poziva ne sadrži propisane uslove i ne zadovoljava kriterije Komisija uz prijedloge i preporuke, koje su za Koncesora obavezujuće, vraća prijedlog teksta Javnog poziva Koncesoru koji je u obavezi izvršiti ispravke u roku od 15 dana. Koncesor nakon dobijanja obavijesti o prihvatanju teksta Javnog poziva u roku od 15 dana raspisuje Javni poziv. Ponuđači od Koncesora preuzimaju tendersku dokumentaciju, sačinjavaju ponudu i dostavljaju Komisiji za koncesije do datuma označenog u Javnom pozivu. Komisija zaprima ponude i organizuje javno otvaranje ponuda prilikom čega utvrđuje identitet ponuđača, sadržaj ponuda i njihovu formalnu ispravnost. U roku od 7 dana od dana otvaranja ponuda Komisija pristupa bodovanju pristiglih i formalno ispravnih ponuda o čemu se vodi zapisnik. Komisija utvrđuje rang listu kvalifikovanih ponuđača koju dostavlja ponuđačima i Vladi kojoj predlaže da se koncesija dodijeli najpovoljnijem ponuđaču. Vlada donosi odluku o dodjeli koncesije. Koncesor priprema tekst ugovora o koncesiji i dostavlja ga Pravobranilaštvu i Komisiji radi dobijanja mišljenja. Nakon dobijanja pozitivnog mišljenja koncesor i ponuđač (koncesionar) potpisuju ugovor.

Hercegovačko - neretvanski kanton

Zakon o koncesijama HNŽ je propisao način i postupak dodjele koncesije i zaključivanje ugovora o dodjeljivanju koncesije. Prema ovom Zakonu prijedlog za pristupanje dodjeli koncesije zaniteresovano pravno lice podnosi koncesoru (Vladi Hercegovačko – neretvanskog kantona) putem resornog ministarstva.

Kada ministarstvo zaprimi zahtjev za dodjelu koncesije, prema članu 8. Zakona dužno je pribaviti mišljenje opštinskog/gradskog vijeća na čijoj se teritoriji nalazi predmet koncesije. Nakon pribavljenog mišljenja ministarstvo priprema prijedlog Vladi Odluke o pristupanju dodjeli koncesije. Kada Vlada donese Odluku o pristupanju dodjeli koncesije ministarstvo objavljuje javno nadmetanje (tender) ili nadmetanje po pozivu. Komisija za koncesije vrši otvaranje, pregled, ispitivanje i procjenu dostavljenih ponuda, sastavlja zapisnik i izvještaj o rezultatima tendera, odnosno nadmetanja po pozivu, i dostavlja ga Vladi s prijedlogom odluke o izboru koncesionara. Ovaj postupak je propisan Zakonom o koncesijama i Uredbom o postupku za dodjelu koncesija. Nadmetanje po pozivu provodi se samo u slučaju kada bi javno nadmetanje (tender) uticalo na odbranu i sigurnost Kantona, ili iz nekih drugih specifičnih razloga, koji moraju biti obrazloženi, o čemu odlučuje Vlada HNK, te u slučaju neuspjelog javnog nadmetanja. Nadmetanje po pozivu provodi se tako da se neposredno pozovu određeni učesnici tendera da podnesu svoje ponude. Odluku o određivanju koncesionara donosi Vlada HNK. Nakon donesene Odluke kojom se određuje koncesionar ministarstvo zaključuje Ugovor o koncesiji sa izabranim koncesionarom.

Posavski kanton

Prema članu 4. Zakona o koncesijama Županije Posavske, Odluku o predmetima koncesije donosi Skupština Županije Posavske, na prijedlog Vlade Županije Posavske, ako Zakonom nije drugačije određeno, u skladu sa članom 2. ovog Zakona. Postupak za davanje koncesije može se provesti na prijedlog organa Županije i opštine, pravnih i fizičkih domaćih ili stranih pravnih osoba, u skladu sa odredbama Zakona, putem nadležnog resornog ministarstva i Komisije za koncesije. Na zahtjev Vlade, resorno ministarstvo, priprema elaborat, odnosno program o tehničko-tehnološkim, ekonomskim, finansijskim, socijalnim, ekološkim i drugim bitnim aspektima koncesije, u skladu sa ovim Zakonom i propisima drugih zakona iz privredne i drugih oblasti i raspored sredstava iz ostvarene naknade od koncesije na Županiju i u opštinu na čijem se području nalazi predmet koncesije. U postupku utvrđivanja elaborata, odnosno programa za davanje određenog dobra u koncesiju učestvuje Županijsko javno pravobranilaštvo davanjem svog mišljenja u skladu sa Zakonom o javnom pravobranilaštvu i opštinsko vijeće one opštine na čijoj teritoriji se nalazi predmet koncesije dajući svoje mišljenje na prijedloge u elaboratu, odnosno programu. Odluku sprovodi Vlada Županije, preko nadležnog resornog ministarstva i komisije za koncesije. Odluka o predmetima koncesije objavljuje se u „Narodnim Novinama Županije Posavske“. Koncesija se dodjeljuje putem javnog prikupljanja ponuda. 13. U Zakonu o komunalnom gospodarstvu Županije Posavske predviđeno je da se pravo na obavljanje komunalnih djelatnosti može koncesijom dodijeliti pravnoj ili fizičkoj osobi registrovanoj za obavljanje te djelatnosti. Koncesiju dodjeljuje opštinski načelnik, na temelju javnog konkursa, na rok do 30 godina.

Republika Srpska

Prema Zakonu o koncesijama RS na teritoriji Republike Srpske koncesija se može dodijeliti na jedan od sljedećih načina:

- a) putem javnog poziva, u kojem se postupak dodjele koncesije inicira od strane nadležnih organa,

- b) na osnovu samoinicijativne ponude, u kojoj je postupak dodjele koncesije iniciran od strane zainteresovanog investitora i
- c) neposrednog odabira (izbor strateškog partnera).

a) *Javni poziv*

Koncesija se, u pravilu, dodjeljuje na osnovu prethodno sprovedenog postupka javnog poziva. Prijedlog odluke o raspisivanju javnog poziva Vladi RS podnosi ministarstvo nadležno za određenu privrednu ili drugu oblast. Koncedent izrađuje studiju ekonomske opravdanosti za svaki projekat dodjele koncesije prije javnog poziva potencijalnim ponuđačima. Studija ekonomske opravdanosti dostavlja se Komisiji za koncesije RS na odobravanje.

U narednom koraku, pod uslovom da je Komisija za koncesije RS odobrila studiju ekonomske opravdanosti, nadležno ministarstvo priprema tendersku dokumentaciju koja se zajedno sa javnim pozivom dostavlja Komisiji za koncesije RS na odobravanje. Prilikom razmatranja prijedloga javnog poziva i ostale dokumentacije Komisija naročito vodi računa da li se kriterijumi za ocjenjivanje, postupak i izbor najuspješnije ponude na zadovoljavajući način zasnivaju na jasnim, javnim i svima dostupnim principima nediskriminacije i da li prijedlog javnog poziva u suštinskom smislu odstupa od studije o ekonomskoj opravdanosti koju je odobrila Komisija. Prilikom razmatranja studije ekonomske opravdanosti i tenderske dokumentacije Komisija može dati prijedloge ili preporuke koji bi predmetna dokumenta učinili prihvatljivim i iste su obavezujuće.

Nakon odobrenja tenderske dokumentacije od strane Komisije za koncesije RS, nadležno ministarstvo objavljuje javni poziv u sredstvima javnog informisanja sa pozivom zainteresovanim investitorima da učestvuju u postupku za dodjelu koncesije. Javni poziv se objavljuje u „Službenom glasniku RS“, jednom domaćem dnevnom listu i na internet stranici ministarstva. Zavisno od značaja predmeta koncesije, a po zahtjevu Komisije za koncesije RS raspisuje se međunarodni javni poziv.

Ocjenu ponuda prispjelih po javnom pozivu i rangiranje ponuđača provodi Komisija za koncesije RS i predlaže Vladi RS izbor najuspješnijeg ponuđača. Vlada RS, na prijedlog Komisije, dodjeljuje koncesiju najpovoljnijem ponuđaču koji je ispunio i zadovoljio sve kriterije utvrđene u javnom pozivu.

U posljednjoj fazi Vlada RS, odnosno, po njenom ovlašćenju nadležno ministarstvo i/ili organ lokalne uprave i/ili javno preduzeće koje vrši upravljanje predmetom koncesije sa izabranim ponuđačem, zaključuje ugovor o koncesiji.

Ugovor o koncesiji zaključuje se na određeni period koji ne može biti duži od 30 godina. Ako se pojave izuzetne okolnosti koje zahtevaju ulaganja za koja je potreban duži vremenski period, ugovorni rok se može produžiti, ali ne može biti duži od 50 godina. Ugovor o koncesiji se može obnoviti za period koji ne može biti duži od polovine prvobitnog roka.

Izuzetno od postupka javnog poziva, u slučaju propisanom Zakonom o koncesijama, koncesija se može dodijeliti na osnovu samoinicijativne ponude ili neposrednog izbora.

b) *Samoinicijativna ponuda*

Ovaj postupak inicira investitor dostavljanjem nadležnom organu samoinicijativne ponude. Samoinicijativna ponuda rješava se na osnovu isključivih ili ekskluzivnih prava ponuđača na koncept obrade, planiranje, metodologiju i inženjering, koji se dokazuju registrovanom ili licenciranom intelektualnom svojinom, autorskim ili srodnim pravima, pod uslovom da se ta ponuda ne odnosi na predmet koncesije za koji je pokrenut postupak javnog poziva. Ponuda

sadrži studiju ekonomske opravdanosti sa osnovnim elementima procjene zaštite životne sredine.

Samoinicijativnu ponudu, u skladu sa zahtjevima i postupcima iz zakona, može podnijeti i pravno lice koje je izvršilo svojinsku transformaciju, a čija je osnovna djelatnost vezana za predmet koncesije.

Postupak dodjele koncesije po samoinicijativnoj ponudi pokreće se ako, na prijedlog nadležnog ministarstva, Vlada RS utvrdi postojanje javnog interesa za dodjelu predmetne koncesije. Ako ministarstvo ocijeni da podnosilac samoinicijativne ponude ima isključiva ili ekskluzivna prava, a utvrđen je javni interes za dodjelu koncesije, sprovodi se ograničena tenderska procedura objavljivanjem opisa neophodnih elemenata ponude (projektnih uslova), sa pozivom drugim zainteresovanim stranama da podnesu alternativne ili uporedive ponude u određenom roku.

Podnosilac samoinicijativne ponude obavezno se pismeno poziva da učestvuje u postupku po javnom pozivu. Ministarstvo može otpočeti pregovore sa ponuđačem samoinicijativne ponude ako u ostavljenom roku ne primi alternativne ili uporedive ponude, nakon pribavljenog ovlašćenja za pregovore od strane Komisije za koncesije RS.

Ako na osnovu poziva budu podnesene alternativne ili uporedive ponude, ministarstvo ih ocjenjuje i rangira prema utvrđenim kriterijumima i nakon pribavljenog ovlašćenja od strane Komisije pozva najuspješnijeg ponuđača na pregovore.

Ministarstvo o izboru najboljeg ponuđača obavještava druge ponuđače sa uputstvom o pravnom sredstvu. U slučaju pokretanja postupka po javnom pozivu podnosiocu samoinicijativne ponude dodjeljuje se bonus za tehnički ili finansijski rezultat do 10% od pripadajućih bodova po svim kriterijumima za vrednovanje za ponuđena rješenja, a identitet ponuđača, postojanje i iznos bonusa biće naznačeni u objavljenom postupku.

Ako ministarstvo ocijeni da podnosilac samoinicijativne ponude nema isključiva ili ekskluzivna prava, a utvrđen je javni interes za dodjelu koncesije, nadležni organ pokreće postupak javnog poziva, u kom slučaju se primjenjuju odredbe Zakona o koncesijama o javnom pozivu.

c) Neposredni odabir

Ovaj postupak može se pokrenuti za realizaciju projekata koji su od javnog interesa u oblasti energetike, željezničkog, vazdušnog i poštanskog saobraćaja, rudarstva i šumarstva, vodosnabdijevanja, igara na sreću i izgradnje puteva, ako Vlada RS ne raspolaže sa potrebnim finansijskim sredstvima ili ako su za realizaciju projekta neophodna posebna tehnička znanja i iskustva. U tom slučaju se provodi postupak javnog poziva za izbor strateškog partnera, kojem se može neposredno dodijeliti koncesija za realizaciju određenog projekta ili zajedničkom privrednom društvu, osnovanom od strane strateškog partnera i javnog preduzeća za obavljanje djelatnosti koja je predmet koncesije.

Vlada RS utvrđuje javni interes i kriterijume za strateško partnerstvo, koji se javno objavljuju. Nadležno ministarstvo pregovora sa prijavljenim kandidatima za strateškog partnera. Vlada vrši izbor strateškog partnera nakon pribavljene saglasnosti Komisija za koncesije.

Međusobna prava i obaveze između strateškog partnera i Vlade o korištenju koncesije, kao i druga pitanja uređuju se ugovorom o strateškom partnerstvu, na koji saglasnost daje Narodna skupština RS. Sadržaj Ugovora o koncesiji regulisan je članom 28. Zakona o koncesijama.

Ugovor o koncesiji naročito sadrži:

- a) prava i obaveze ugovornih strana, uključujući i obavezu pružanja sigurne usluge korisnicima po najnižim cenama, s obzirom na okolnosti;
- b) radnje vezane za dobijanje potrebnih ovlašćenja za sprovođenje aktivnosti u skladu sa ugovorom o koncesiji;
- c) uslove investiranja;
- d) olakšice i korištenje zemljišta;
- e) sredstva i imovinu koju na raspolaganje daje Vlada RS;
- f) uslove za obnavljanje ugovora;
- g) sankcije i naknade za neispunjavanje obaveza ugovornih strana;
- h) raskid ugovora i postupak u slučaju raskida ugovora pre datuma prestanka utvrđenog ugovorom;
- i) način rešavanja sporova, uključujući i međunarodnu arbitražu, ako se ugovorne strane o tome dogovore;
- j) mere za omogućavanje finansiranja projekta;
- k) opis događaja koji se smatraju višom silom;
- l) određivanje i usklađivanje tarifa;
- m) ostale elemente bitne za predmet koncesije.

Ugovor o koncesiji zaključuje se na određeni period koji ne može biti duži od 30 godina. Ako se pojave izuzetne okolnosti koje zahtevaju ulaganja za koja je potreban duži vremenski period, ugovorni rok se može produžiti, ali ne može biti duži od 50 godina. Ugovor o koncesiji se može obnoviti za period koji ne može biti duži od polovine prvobitnog roka. Ugovor o koncesiji ne može se prenijeti na drugog koncesionara bez prethodne saglasnosti Komisije za koncesije RS.

Prilikom razmatranja zahteva za saglasnost, Komisija uzima u obzir:

- a) finansijsko stanje predloženog novog koncesionara;
- b) stručnost i sposobnost predloženog novog koncesionara da pruža usluge i izvršava svoje obaveze iz ugovora o koncesiji;
- c) uticaj koji će dodeljena koncesija imati na koncentraciju vlasništva u određenom sektoru delatnosti.

Novi koncesionar preuzima prava i obaveze prethodnog koncesionara. Ugovor o koncesiji zaključuje se i sprovodi u skladu sa propisima u Republici Srpskoj. Članom 29. Zakona o koncesijama regulisan je prestanak ugovora o koncesiji.

Ugovor o koncesiji prestaje važiti:

- a) istekom ugovorenog roka u skladu sa ovim zakonom,
- b) otvaranjem stečajnog postupka nad koncesionarom,
- c) prestankom postojanja predmeta koncesije i
- d) raskidom ugovora o koncesiji.

Ugovor o koncesiji može se raskinuti:

- a) ako je koncesionar nesolventan ili ako je u stečaju,
- b) ako koncesionar ili koncedent ne ispunjavaju ugovorne obaveze.

Brčko distrikt BiH

Prema Zakonu o koncesijama Brčko distrikta BiH na području Brčko distrikta BiH koncesija se može dodijeliti isključivo na osnovu provedenog postupka javnog poziva.

Zainteresovano lice može uputiti Vladi Brčko distrikta BiH inicijativu radi podnošenja prijedloga za davanje koncesija.

Odjeljenje, odnosno zainteresovano lice radi studiju ekonomske opravdanosti za svaki projekat koji je predviđen za dodjelu koncesije, prije pozivanja potencijalnih ponuđača, te je dostavlja uz prijedlog za dodjelu koncesije. Koncedent obezbeđuje revidiranu studiju ekonomske opravdanosti.

U roku od 90 dana se obavještava podnosilac prijedloga za dodjelu koncesije o Odluci Gradonačelnika odnosno Vlade Brčko distrikta BiH.

Koncesija se dodjeljuje na osnovu prethodno sprovedenog postupka javnog poziva koji se objavljuje u „Službenom Glasniku BiH“, „Službenom Glasniku Brčko distrikta BiH“, te u dnevnim listovima i na internetu.

Vlada imenuje komisiju najkasnije 7 dana prije otvaranja ponuda. Ista se sastoji od predsjednika, zamjenika predsjednika i tri člana. Imenovana Komisija vrši izbor najpovoljnijeg ponuđača.

Koncesionar može prenijeti koncesiju drugom licu uz saglasnost koncedenta. Ugovor je ništavan ako je potpisan bez saglasnosti koncedenta.

C) Ugovori o javno privatnom partnerstvu

Republika Srpska

Postupak izbora javno-privatnog partnera u Republici Srpskoj definisan je članom 12. Zakona o javno-privatnom partnerstvu i poglavljem II Uredbe o postupku realizacije projekata javno-privatnog partnerstva u Republici Srpskoj.

Javni partner izrađuje studiju ili predstudiju ekonomske opravdanosti o konkretnom javno-pravnom poslu i na osnovu studije i saglasnosti Ministarstva finansija RS na usklađenost prijedloga projekta sa budžetskim projekcijama i planovima u RS, te fiskalnim rizicima i propisanim ograničenjima, donosi odluku o pokretanju postupka izbora privatnog partnera.

Za izbor privatnog partnera koristi se pregovarački postupak u skladu sa normama međunarodnog prava koji obuhvata fazu pretkvalifikacije i fazu pregovaranja i prikupljanja ponuda, na način da javni partner obavi pregovore sa odabranim ponuđačima, te razmotri sve aspekte potencijalnih ugovora i tokom pregovaračkog postupka obezbijedi ravnopravan tretman svih odabranih ponuđača.

Javni partner raspisuje javni poziv za iskazivanje interesa za predmet javno-privatnog partnerstva koji treba da sadrži opis potreba i zahtjeva javnog sektora, predmeta javno-privatnog partnerstva, definicije ekonomskih, pravnih i drugih zahtjeva koji se odnose na predmet. Prije objavljivanja javnog poziva javni partner treba sačiniti tendersku dokumentaciju koja sadrži:

- a) zahtjev za učešće;
- b) poziv za dostavljanje ponuda;
- c) opšte informacije u vezi sa postupkom;
- d) informacije o ugovornom organu;
- e) predmet JPP-a;
- f) instrukciju za privatne partnere;
- d) uslove koje treba ispuniti privatni partner;
- e) kriterijume za ocjenu ponuda;

- f) informacije o zaštiti privatnog partnera;
- g) tabelu podijele rizika i
- k) informacije o tenderskoj dokumentaciji.

Osim navedenog sadržaja, prijedlog tenderske dokumentacije treba da sadrži i:

- a) osnovne elemente ugovora;
- b) detaljne podatke o standardima i nivou koje usluge trebaju ispuniti;
- c) mehanizam plaćanja;
- d) mjere za ugovorno nadziranje i upravljanje i
- e) informacije o dostupnosti lokacije.

Javni partner donosi rješenje o pokretanju postupka izbora privatnog partnera koje obavezno sadrži:

- a) podatke o javnom partneru;
- b) predmet nabavke;
- c) ukupnu vrijednost projekta;
- d) neto sadašnja vrijednost;
- e) način obezbjeđenja finansiranja projekta i
- f) rok trajanja ugovora o JPP-a.

Javni partner u cilju provjere kompetentnosti, pouzdanosti i sposobnosti privatnog partnera da realizuje projekat javno-privatnog partnerstva, propisuje minimum zahtjevanih uslova, koji se odnose na ličnu situaciju, sposobnost obavljanja profesionalne djelatnosti, ekonomsko i finansijsko stanje i tehničku ili profesionalnu sposobnost privatnog partnera.

Minimum kvalifikacionih uslova koji se traže, a odnose na *ličnu situaciju privatnog partnera* su:

- a) da nije pod stečajem ili da nije predmet stečajnog postupka, da nije predmet postupka likvidacije, odnosno da nije u postupku obustavljanja poslovne djelatnosti;
- b) da nije u krivičnom postupku osuđen pravosnažnom presudom za krivična djela organizovanog kriminala, korupciju, prevaru ili pranje novca;
- c) da je ispunio obaveze u vezi sa plaćanjem direktnih i indirektnih poreza, u skladu sa važećim propisima u BiH ili propisima u zemlji u kojoj je registrovan;
- d) da je ispunio obaveze u vezi sa plaćanjem doprinosa za penzijsko-invalidsko osiguranje i zdravstveno osiguranje, u skladu sa važećim propisima u BiH ili propisima u zemlji u kojoj je registrovan;

Sposobnost obavljanja profesionalne djelatnosti kao kvalifikacioni uslov, dokazuje se registracijom u relevantnim profesionalnim ili drugim relevantnim registrima zemlje u kojoj je privatni partner registrovan.

Kvalifikacione uslove *ekonomske i finansijske podobnosti*, kao i *tehničke i profesionalne sposobnosti* određuje javni partner, u skladu sa standardima koji se primjenjuju u oblasti javne nabavke, vodeći računa da budu u srazmjeri sa vrstom, predmetom i vrijednošću projekta javno-privatnog partnerstva i da pri tom ne smiju imati ograničavajući efekat na konkurenciju, te moraju biti razumni, precizni i jasni.

Podaci kojim privatni partner dokazuje kvalifikacionu sposobnost, ne mogu biti kriterijumi za ocjenu i izbor privatnog partnera, već predstavljaju samo neophodan uslov da privatni partner može nastaviti postupak izbora.

Javni partner je obavezan da objavi javni poziv za realizaciju projekta javno-privatnog partnerstva u „Službenom glasniku RS“, na web stranici Vlade RS i listovima sa međunarodnim opticajem, koji mora sadržavati i sažetak na engleskom jeziku.

Javni poziv treba pružiti dovoljno informacija svim zainteresovanim privatnim partnerima koje će im omogućiti da ocijene da li žele učestvovati u realizaciji projekta. Javni poziv sadrži: informacije o javnom partneru, predmet javno-privatnog partnerstva, neto sadašnja vrijednost, trajanje ugovora, kvalifikacioni uslovi, kriterijumi za izbor i ocjenu ponuda, rok za dostavu zahtjeva za učešće, koji ne može biti kraći od 37 dana i ne može se skraćivati ni u slučaju hitnosti ili prethodnog informacionog obavještenja.

Javni partner imenuje Komisiju za izbor privatnog partnera koja ima ovlašćenja identična ovlašćenjima Komisije za izbor najpovoljnije ponude u pregovaračkom postupku sa objavljivanjem obavještenja o nabavci, shodno Zakonu o javnim nabavkama BiH.

Postupak izbora privatnog partnera se vrši metodom kompetitivnog dijaloga, koja obuhvata kvalifikacionu fazu, fazu prikupljanja kvalifikovanih inicijalnih ponuda, fazu pregovaranja te fazu dostavljanja konačnih ponuda. Na osnovu samog metoda izbora privatnog partnera, tenderska dokumentacija treba da je pripremljena u dva dijela, koja odgovaraju kvalifikacionoj fazi (zahtjev za učešće) i fazi prikupljanja kvalifikovanih ponuda (poziv za dostavljanje ponuda), o čemu se kandidati obavijeste u javnom pozivu.

Nakon dobijanja zahtjeva za učešće od zainteresovanih privatnih partnera, javni partner vrši selekciju na osnovu traženih kvalifikacionih uslova datih u tenderskoj dokumentaciji. Izbor se mora sprovesti u transparentnim uslovima, na osnovu objektivnih kriterijuma vezanih za lično stanje kandidata, njihovu ekonomsku i finansijsku podobnost i tehnički i profesionalni kapacitet.

Zainteresovanim privatnim partnerima koji neće biti pozvani na učešće u proceduri izbora, javni partner dužan je dostaviti zaključak o neispunjavanju uslova za učešće, najkasnije sedam dana od dana njezina donošenja. Odluka o neispunjavanju uslova za učešće mora sadržavati razloge za nedopustivost učešća.

Javni partner istovremeno upućuje poziv za dostavljanje ponuda u pismenom obliku kvalifikovanim privatnim partnerima za dostavu inicijalne ponude. Rok za dostavu inicijalnih ponuda ne može biti manji od 40 dana. U javnom pozivu za dostavljanje ponuda moraju biti sadržani podaci o broju kvalifikovanih kandidata kojima će biti uručen poziv za dostavljanje ponuda i podaci o ponderisanju/rangiranju ili redoslijedu značenja kriterijuma za izbor – od najvažnijeg prema manje važnom, ako nisu sadržani u objavljenom javnom pozivu.

Javni partner vodi razgovor sa odabranim kandidatima do konačne identifikacije rješenja za određene potrebe. Tokom dijaloga osnovni principi jednakog tretmana moraju biti ispoštovani i ne smije se davati nikakva pogodnosti određenim ponuđačima naspram drugih. Bez izričitog objašnjenja, javni partner ne može otkriti drugim učesnicima predloženo rješenje ili neke druge povjerljive informacije koje mu je saopštio neki ponuđač. Dijalog se može odvijati u nekoliko uzastopnih faza, sa opadajućim brojem kandidata, a svi aspekti budućeg ugovora (tehnički, pravni, administrativni, finansijski i ekonomski) mogu biti predmet pregovora.

Ako ugovorni organ koristi mogućnost odvijanja dijaloga u više faza koje slijede jedna za drugom, tada broj rješenja o kojima se raspravlja u pojedinoj fazi može smanjiti na osnovu kriterijuma za izbor, a koji su navedeni u javnom pozivu ili tenderskoj dokumentaciji. U javnom pozivu ili tenderskoj dokumentaciji, javni partner mora predvidjeti tu mogućnost. Javni partner obavezan je odluku kojom se ne uvažava neko rješenje u fazi dijaloga, uz navođenje razloga, dostaviti kandidatu preporučenom poštom ili na drugi način koji je

moguće dokazati, najkasnije u roku od petnaest dana od dana završetka navedene faze. Ugovorni organ može nastaviti proceduru dijaloga sve dok ne pronađe rješenje ili rješenja najprimjerenija za ispunjavanje njegovih potreba i zahtjeva.

Obavještenje o zaključenju faze dijaloga, s navodom osnovnih odrednica odabranog rješenja ili odabranih rješenja ugovorni organ obavezan je u roku od 15 dana dostaviti svim učesnicima dijaloga, preporučenom poštom ili na drugi način koji je moguće dokazati.

Dijalog završava pozivom na predaju konačne ponude, a javni partner je dužan pozvati preostalog kandidata ili preostale kandidate da na osnovu osnovnih odrednica odabranog rješenja ili odabranih rješenja u fazi dijaloga dostave svoju konačnu ponudu. U tom pozivu ugovorni organ obavezan je navesti krajnji rok za primanje ponuda, adresu na koju se ponude moraju slati. Ponudu moraju činiti svi potrebni elementi u skladu sa potrebama i zahtjevima predmeta javno-privatnog partnerstva.

Nakon podnošenja konačne ponude, ponude se mogu pojasniti ili doraditi na zahtjev javnog partnera, odnosno privatni partner može svoju ponudu objasniti, precizirati i nadopuniti ako se time ne mijenjaju osnovni elementi ponude, ali ne na način koji bi mogao biti suprotan načelima tržišne konkurencije ili koji bi mogao imati diskriminirajući efekat.

Izbor privatnog partnera se mora zasnivati na objektivnim i nediskriminirajućim kriterijumima, koji su ranije objavljeni u javnom pozivu ili tenderskoj dokumentaciji. Nakon izbora privatnog partnera, javni partner donosi Rješenje o izboru privatnog partnera. Obavještenje o izboru privatnog partnera dostavlja se svim kandidatima koji su dostavili finalne ponude.

Rješenja koja javni partner donese u postupku izbora privatnog partnera su konačna u upravnom postupku i protiv njih se može pokrenuti upravni spor pred nadležnim okružnim sudom. U izboru privatnog partnera supsidijarno se primjenjuju opšti uslovi kojim se uređuje postupak javnih nabavki.

Brčko distrikt BiH

Postupak odabira privatnog partnera provodi se u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama BiH ili primjenom Zakona o koncesijama Brčko distrikta BiH.

Dakle izbor privatnog partnera se vrši na transparentan način putem Zakona o koncesijama kojim je obavezan javni poziv ili primjenom nekog od postupaka predviđenih Zakonom o javnim nabavkama BiH.

Komisija za javno privatno partnerstvo raspravlja o sljedećim pitanjima:

- a) ispunjavanju obilježja JPP-a za projekte koji se predlažu,
- b) provođenje postupaka i samog odabira privatnog partnera,
- c) uvrštavanje prijedloga liste JPP,
- d) drugim pitanjima bitnim za rad Komisije.

Procedure odabira privatnog partnera provode se u skladu s načelima jednakog tretmana, transparentnosti, proporcionalnosti, međusobnog priznanja, zaštite javnog interesa, zaštite prava lica, slobode natjecanja i zaštite okoliša.

Organ za dodjelu ugovora u smislu Zakona o javnim nabavkama je Gradonačelnik Distrikta u čije ime postupa Komisija.

Ukoliko se u izboru privatnog partnera koristi Zakon o javnim nabavkama BiH moguće je imati pregovore sa ponuđačem ukoliko se radi o postupcima javnih nabavki koji to omogućavaju.

Kantoni/Županije u Federaciji Bosne i Hercegovine

Kanton Sarajevo

Za javno-privatno partnerstvo, postupak izbora privatnog partnera provodi se u skladu sa propisima i kriterijima kojima se uređuje područje javne nabavke, uz primjenu odgovarajućih odredbi Zakona o javno-privatnom partnerstvu.

U postupku izbora privatnog partnera za javno-privatno partnerstvo, pored kriterija iz oblasti javne nabavke, dokumentacija za nadmetanje u skladu sa članom 17. Zakona o javno-privatnom partnerstvu mora sadržavati i sljedeće elemente:

- a) prijedlog ugovora o JPP-u,
- b) upute za izradu finansijskog modela JPP projekta,
- c) diskontnu stopu,
- d) prijedlog tablice podjele rizika.

Unsko-sanski kanton

Postupak izbora privatnog partnera provodi se u skladu sa propisima i kriterijima kojima se uređuje područje javne nabavke, uz primjenu odgovarajućih odredbi Zakona o JPP. Javni poziv za izbor privatnog partnera objavljuje se u Službenim novinama Federacije BiH, u jednim dnevnim novinama, kao i na službenoj web stranici javnog partnera.

Dokumentacija za nadmetanje mora sadržavati sljedeće elemente:

- a) prijedlog ugovora o JPP-u,
- b) upute za izradu finansijskog modela JPP projekta,
- c) diskontnu stopu,
- d) prijedlog tablice podjele rizika.

Ukoliko provedba projekta JPP-a podrazumijeva davanje koncesije, postupak izbora privatnog partnera provodi se u skladu sa propisima kojima se uređuje postupak davanja koncesije, uz odgovarajuću primjenu člana 9. Zakona o JPP.

7. Molimo da navedete kriterijume kvalifikacije koji se mogu koristiti u tenderskim postupcima.

Zakon reguliše pitanje provjere kvalifikacije dobavljača. Propisano je da ugovorni organ u tenderskoj dokumentaciji treba propisati minimum kvalifikacionih uslova, koje kandidati i ponuđači trebaju ispunjavati, a na osnovu kojih ugovorni organ ocjenjuje i provjerava je li kandidat ili ponuđač kompetentan, pouzdan i sposoban da izvrši ugovor.

Kvalifikacija dobavljača je postupak ocjene i provjere dobavljača na temelju minimalnih postavljenih uslova koje ugovorni organ zahtjeva od dobavljača kako bi se ocijenilo i provjerilo da je isti sposoban, kompetentan i pouzdan da izvrši predmet ugovora. Zahtjevi u pogledu kvalifikacijskih uslova i broja dokumenata koje traži ugovorni organ, moraju biti srazmjerni predmetu ugovora i usklađeni s njim, odnosno kvalifikacijski uslovi ne smiju imati ograničavajući efekat na konkurenciju. Uslove za učešće, odnosno kvalifikacione uslove možemo podijeliti na uslove koji se odnose na:

1. Ličnu situaciju kandidata/dobavljača

2. Sposobnost obavljanja profesionalne djelatnosti
3. Ekonomsko i finansijsko stanje
4. Tehnička i/ili profesionalna sposobnost

Ugovorni organ u obavještenju o nabavci i/ili tenderskoj dokumentaciji mora eksplicitno navesti koje dokumente traži od dobavljača.

Lične situacije potencijalnih dobavljača koje nisu prihvatljive u postupcima javnih nabavki su navedene u članu 23. stav 1. Zakona. Ponude moraju biti odbijene u situacijama kada je ponuđač:

- a) pod stečajem ili pred likvidacijom, ili je ušao u određeni aranžman s povjericima, ili je obustavio ili ograničio poslovne aktivnosti, ili je u analognoj situaciji koja proističe iz sličnog postupka u skladu s relevantnim zakonima i propisima u Bosni i Hercegovini ili u zemlji u kojoj je registrovan,
- b) predmet postupka za proglašenje stečaja, za izdavanje naloga za prisilnu likvidaciju ili postizanje sporazuma/aranžmana s povjericima, ili bilo kojeg drugog sličnog postupka u skladu s relevantnim zakonima i propisima u Bosni i Hercegovini ili u zemlji u kojoj je registrovan,
- c) osuđen u sudskom postupku za kršenje zakona u smislu njegovog poslovnog ponašanja u periodu od pet godina, koji je prethodio datumu podnošenja zahtjeva ili ponuda,
- d) proglašen krivim za ozbiljan profesionalni prekršaj od strane nadležnog suda u periodu od pet godina i da je taj prekršaj prethodio datumu podnošenja zahtjeva ili ponude,
- e) nije ispunio obaveze u vezi s plaćanjem doprinosa za socijalno osiguranje u skladu s relevantnim zakonskim odredbama u Bosni i Hercegovini ili u zemlji u kojoj je registrovan,
- f) nije ispunio obaveze u vezi s plaćanjem poreza u skladu s relevantnim zakonskim odredbama u Bosni i Hercegovini ili u zemlji u kojoj je registrovan,
- g) propustio da dostavi ili dostavio pogrešne informacije na traženje prema članovima od 23. do 26. ovog Zakona.

U svrhu dokaza o ispunjavanju uslova za kvalifikaciju, ugovorni organ je dužan da prihvati:

- a) osiguranje izvoda iz sudskog registra ili ekvivalentnog dokumenta koji je izdao nadležni sudski ili upravni organ u Bosni i Hercegovini ili u zemlji porijekla ili u zemlji iz koje to lice dolazi, a koji pokazuje da su postavljeni zahtjevi ispunjeni, i takvi dokumenti ne mogu biti stariji od tri mjeseca;
- b) uvjerenje kojim se dokazuje da uredno izmiruje obaveze po osnovu doprinosa za socijalno osiguranje i poreze, koje nije starije od tri mjeseca, a izdao ga je nadležni organ u Bosni i Hercegovini ili nadležni organ odnosne države.

Ugovorni organ može od dobavljača zahtijevati da dokaže svoju registraciju u relevantnim profesionalnim ili drugim relevantnim registrima u kojim su registrovani ili da osiguraju posebnu izjavu ili referencu kojom se dokazuje njihovo pravo da obavlja relevantnu profesionalnu djelatnost.

U svrhu dokazivanja ekonomske i finansijske sposobnosti kandidata/ponuđača ugovorni organ može zahtijevati sljedeća dokumenta: odgovarajuća bankarska pisma, poslovni bilansi ili izvodi iz poslovnih bilansa, izjave o ukupnom prometu dobavljača, te bilans uspjeha. Dokazivanje tehničke i profesionalne sposobnosti kandidata/ponuđača definisano je za robe, usluge i radove. U svrhu dokazivanja tehničke i profesionalne sposobnosti definisani su dokumenti/dokazi koje ugovorni organ može od dobavljača zahtijevati. U tom smislu, ugovorni organ će zahtijevati samo one informacije koje su neophodne da se utvrdi da li

dobavljač zadovoljava kvalifikacione kriterijume koje je postavio ugovorni organ, ali da istovremeno ne sprečava ostvarivanje prava dobavljača na zaštitu intelektualne svojine i poslovnih tajni.

Kroz Modele standardne tenderske dokumentacije, koju su ugovorni organi obavezni da primjenjuju u postupcima javnih nabavki, definisani su uslovi za kvalifikaciju, kao i dokazi koji se dostavljaju u svrhu ispunjavanja kvalifikacijskih uslova, kao i nadležna tijela koja izdaju navedene dokaze (potvrde, uvjerenja, izjave i dr.).

8. Koja su pravila/mogućnosti za definisanje tehničkih specifikacija?

Tehničke specifikacije su obavezni dio tenderske dokumentacije koju priprema ugovorni organ. Tehničkim specifikacijama se definišu tehnički zahtjevi za predmet nabavke i služe da se predmet nabavke detaljno opiše, kako bi potencijalni ponuđači mogli da dostave odgovarajuću ponudu. Tehničke specifikacije moraju biti nediskriminatorne, kako bi se obezbijedilo poštovanje osnovnih principa Zakona, a to su jednak i ravnopravan tretman prema svim učesnicima u postupku nabavke. Ugovorni organi koristiće:

1. B-H standarde koji su u skladu sa evropskim standardima;
2. međunarodno prihvaćene standarde, tehničke propise ili norme;
3. druge B-H standarde ili druge reference tehničke prirode, uz napomenu da su robe, usluge ili radovi prihvatljivi u skladu sa drugim standardima ili tehničkim referencama odobrenim od međunarodno priznatih institucija za standardizaciju drugih država, a koji su bar suštinski ekvivalentni navedenim referencama.

Vezano za tehničke specifikacije, ne može se odbiti ponuda ako ponuđena roba usluga ili radovi ne ispunjavaju postavljene zahtjeve u pogledu standarda naznačenih u tehničkoj specifikaciji, ukoliko ponuđač može dokazati da rješenje koje nudi, zadovoljava zahtjeve na suštinski ekvivalentan način. Bitno je da je tehnička specifikacija detaljna, precizna, nedvosmislena, kvantitativno i kvalitetno određena u pogledu kvaliteta, obima, tehničkih svojstava, operativnih troškova, načina pakovanja, dimenzija, uzoraka, vrste materijala, ugradnje i sl. Zbog nedostatka velikog broja tehničkih propisa u Bosni i Hercegovini, Zakon je definisao da svaka nedosljednost u BiH propisima ne može biti razlog da se odbije ponuda koja je suštinski ekvivalentna postavljenim zahtjevima. Zakon izričito zabranjuje pozivanje na određene robe, marke, patente, radi favorizovanja određenih ponuđača ili proizvoda ili metoda, osim u slučajevima kada ugovorni organ nije u mogućnosti da precizno i jasno definiše tehničke zahtjeve za robu, uslugu ili radove, dodavanjem izraza „ili ekvivalent“.

9. Koji su kriterijumi dodjele koji se koriste u tenderskim procedurama, da li oni zavise od vrste postupka koji se koristi? Da li nam možete dostaviti statističke podatke?

Dva kriterija za dodjelu ugovora o javnim nabavkama u zakonodavstvu BiH su najniža cijena tehnički zadovoljavajuće ponude i ekonomski najpovoljnija ponuda. Odluka o primjeni jednog ili drugog kriterija je stvar dispozicije ugovornog tijela. Izuzetak je alternativna ponuda gdje kriterij mora biti isključivo ekonomski najpovoljnija ponuda i konkurentski zahtjev za dostavu ponuda, gdje kriterij mora isključivo biti najniža cijena tehnički zadovoljavajuće ponude.

Kriterij ekonomska najpovoljnija ponuda podrazumijeva da se mogu uzeti u obzir različiti podkriteriji vezani za predmet ugovora, a to su: cijena, kvalitet, tehnička sposobnost, funkcionalne i ekološke karakteristike, operativni troškovi, ekonomičnost, postprodajni servis i tehnička pomoć, datum isporuke i period isporuke ili period izvršenja, itd, a sve vezano za

predmet nabavke. Ova lista podkriterija nije konačna i ugovorni organi mogu dodavati i druge podkriterije koji su vezani za predmet nabavke. Svi podkriteriji moraju biti iskazani kroz relativno učešće i u procentualnom iznosu, s tim što zbir procentualnog učešća ne može preći 100%. U skladu s načelom transparentnosti, ovi kriterijumi se moraju unaprijed odrediti i objaviti u obavještenju o nabavci. Kod kriterijuma za dodjelu ugovora „ekonomski najpovoljnija ponuda“, ekonomska prednost se upoređuje s jednim ili više podkriterijuma koje ugovorni organi izaberu za identifikovanje najbolje ponude za planirani ugovor. Ugovori se dodjeljuju na osnovu objektivnih kriterijuma koji osiguravaju poštovanje načela transparentnosti, zabrane diskriminacije (jednakog tretmana) i koji omogućavaju objektivno upoređivanje i ocjenjivanje.

U zavisnosti od predmeta nabavke, kao podkriteriji koji se koriste su:

- a) Cijena;
- b) Uslovi plaćanja;
- c) Rok isporuke ili pružanja usluge ili izvođenja radova;
- d) Rok plaćanja;
- e) Post-prodajni servis i tehnička pomoć;
- f) Garantni rok;
- g) Kvalitet predmeta nabavke;
- h) Operativni troškovi i dr.

Nakon podnošenja ponuda kriterijumi se ne smiju mijenjati ili dodavati. Uslovi za kvalifikaciju kandidata/ponuđača ne mogu biti određeni kao podkriteriji za ocjenu ponuda.

Kada je kriterij za dodjelu ugovora najniža cijena tehnički zadovoljavajuće ponude, izbor najpovoljnijeg ponuđača se vrši isključivo na osnovu cijene. Kod kriterija najniža cijena, ugovorni organ definiše sve zahtjeve u tenderskoj dokumentaciji, i ponuđač kroz svoju ponudu prihvata sve postavljene zahtjeve, izuzev u slučajevima kada su ti zahtjevi postavljeni suprotno principima Zakona, i koje ponuđač može osporavati u postupku pravne zaštite. Kod izbora po kriteriju najniža cijena, rang lista uspješnih ponuđača se formira na način da se maksimalan broj bodova dodjeljuje ponuđaču koji je dostavio ponudu sa najnižom cijenom, dok se bodovi ostalih ponuda po ovom kriteriju dodjeljuju proporcionalno u odnosu na najnižu cijenu. Način vrednovanja je definisan kroz Uputstvo o primjeni i korištenju modela standardne tenderske dokumentacije za postupke javne nabavke za robe, usluge i radove³⁶ (kroz formulu ili u skali u odnosu na cijenu ponude).

10. Da li je vašim zakonodavstvom predviđeno da kriterijumi dodjele, osim cijene, moraju biti u vezi s predmetom ugovora?

U slučaju kada se primjenjuje kriterij ekonomski najpovoljnije ponude podkriteriji tog kriterija moraju biti u vezi sa predmetom ugovora, to jest da takvi podkriteriji (osim cijene) moraju u odnosu na predmet ugovora donositi izvjesnu ekonomsku prednost ugovornom tijelu u smislu identificiranja "najbolje" ponude za konkretni ugovor o javnoj nabavci. Kvalifikacijski uslovi za učešće u postupku nabavke ne mogu biti definisani kao podkriteriji na temelju kojih se vrednuje ponuda.

³⁶ „Službeni glasnik BiH“ broj 56/07

11. Da li je vašim zakonodavstvom predviđeno jasno razlikovanje između kriterijuma kvalifikacije i dodjele?

Da. U zakonodavstvu BiH postoji stroga distinkcija između kvalifikacionih kriterija i kriterija za dodjelu ugovora. Naime, Zakonom su jasno definisani uslovi za kvalifikaciju kandidata/ponuđača i to: lična situacija, profesionalna djelatnost, ekonomska i finansijska sposobnost i tehnička i profesionalna sposobnost. Odredbe Zakona „ocjena ponuda i dodjela ugovora“ definišu kriterije za dodjelu ugovora i to na način da su kod kriterija ekonomski najpovoljnije ponude navedeni neki od podkriterija za vrednovanje, kao primjeri, koji se mogu koristiti kao podkriteriji za ocjenu ponuda.

12. Imate li ikakve lokalne, regionalne ili državne planove preferencijala? Što oni sadrže?

U BiH je na snazi preferencijalni tretman domaćeg. Odredbom člana 1. Odluke o obaveznom korištenju preferencijalnog tretmana domaćeg u postupku javnih nabavki³⁷ propisano je da je obavezna primjena korištenja preferencijalnog tretmana domaćeg u postupku javnih nabavki u svim sektorima, u cilju obnove i zaštite razvoja gospodarstva BiH. Odredbom člana 3. navedene Odluke je propisano da je ugovorno tijelo dužno prilikom računanja cijena ponuda, u svrhu poređenja ponuda, umanjiti cijene domaćih ponuda za preferencijalni faktor, u visini od 10% (za ugovore koji se dodjeljuju od 2007. do 2012. godine). U smislu člana 20. Uputstva o primjeni Zakona o javnim nabavkama BiH³⁸, preferencijalni tretman domaćeg će se primijeniti na domaće ponude koje podnose pravna ili fizička lica, sa sjedištem u BiH, i kod kojih:

- 1) U slučaju ugovora o nabavkama roba, najmanje 50% ukupne vrijednosti od ponuđenih roba imaju porijeklo iz BiH,
- 2) U slučaju ugovora o uslugama, najmanje 50% radne snage za izvršenje ugovora su rezidenti iz BiH,
- 3) U slučaju ugovora o nabavci radova, najmanje 50% ukupne vrijednosti roba, koje se ugrađuju imaju porijeklo iz BiH i najmanje 50% radne snage za izvršenje ugovora su rezidenti iz BiH. Odredbom člana 20. stav (1) tačka c) Uputstva definisano je da se preferencijalni tretman domaćeg može primjenjivati do maja 2010. godine, kada će prestati primjena preferencijalnog faktora za zemlje potpisnice Aneksa I Sporazuma o izmjeni i pristupanju centralnoevropskom sporazumu o slobodnoj trgovini - Konsolidovana verzija srednjeevropskog sporazuma o slobodnoj trgovini (CEFTA 2006)³⁹.

13. Da li vaše zakonodavstvo uključuje i poseban regulatorni okvir za komunalni sektor, uključujući i privatna preduzeća sa specijalnim ili isključivim pravima?

Zakon kod definisanja ugovornih organa koji su obavezni primjenjivati postupke javne nabavke kada nabavljaju robe, ili pružanje usluga ili izvođenje radova, definiše one ugovorne organe koji obavljaju djelatnosti u komunalnom sektoru. Međutim, u primjeni postupaka, vrijednosnim razredima, rokovima, izuzećima i drugim elementima, Zakon ne pravi razliku između „klasičnog“ sektora i „komunalnog“ sektora.

³⁷ „Službeni glasnik BiH“ broj 105/06.

³⁸ „Službeni glasnik BiH“ br. 03/05 i 24/09

³⁹ „Službeni glasnik BiH“ - Međunarodni ugovori, broj 9/07

14. Imate li ikakve planove za izmjenu/integraciju postojećeg zakonodavstva? Ako imate, molimo da navedete relevantne podatke i vremenske rasporede.

A) Javne nabavke

Da. Agencija za javne nabavke je uz konsultacije sa ekspertima SIGMA, kao i konsultacijama sa javnošću u dva kruga, pripremila nacrt novog Zakona o javnim nabavkama koji ide ka usklađivanju sa Direktivama 2004/17 EZ, 2004/18 EZ i 2007/66 EZ, prema zahtjevima iz Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju. Isti je razmatrao Odbor Agencije za javne nabavke na sjednicama održanim u februaru i maju 2012. godine. Nacrt je upućen na mišljenje institucijama, kako bi Nacrt zakona, sa mišljenjima, izjavom o obavljenim konsultacijama i komentarima SIGMA-e bio dostavljen Vijeću ministara BiH na razmatranje i usvajanje.

B) Ugovori o koncesiji

Federacija Bosne i Hercegovine

U Parlamentarnoj proceduri je donošenje novog zakona o koncesijama. Prijedlog istog je usvojen na Zastupničkom domu Parlamenta Federacije BiH. Prema odredbama tog zakona, Komisija za koncesije Federacije BiH će imati veće ovlasti i cjelokupan postupak će se voditi od strane Komisije.

Odredbama čl. 8. i 9. Zakona propisana je inicijativa javnog i privatnog sektora, tako da identifikaciju potencijalnih koncesionih projekata obavljaju nadležni organi javnog sektora, ali i fizička i pravna lica putem samoinicijativne ponude. Ovim rješenjem su u potpunosti ispoštovani zahtjevi sa javnih rasprava.

Prijedlogom zakona uvedeno je novo rješenje tako što je postupak dodjele koncesija regulisan Zakonom, a ne posebnim pravilima kao što je u važećem zakonu. Kao način dodjele koncesija uveden je pretkvalificirani postupak i samoinicijativna ponuda, a u cilju poboljšanja koncesionog projekta i boljeg načina odabira najboljeg ponuđača.

Značajno je naglasiti da koncedenti (Vlada Federacije, Vlada kantona, Opštinsko Vijeće) svojim odlukama započinju proces izbora (odluka o davanju saglasnosti za pristupanje postupku dodjele koncesije) i konačni odabir najboljeg ponuđača (odluka o dodjeli koncesije).

U pripremi donošenja novog zakona bilo je direktne pomoći od predstavnika Svjetske banke koji su sačinili svoj kompletan Prijedlog zakona o koncesijama i dostavili ga Inter-resornoj radnoj grupi za izradu ovog Zakona (formiranoj od strane Vlade F BiH). Takođe, Svjetska banka je 01.12.2011. godine angažovala IFC (International Finance Corporation) da održi jednodnevnu radionicu o najboljoj praksi Zakona o koncesijama, izboru koncesionara (pretkvalifikacija, kriteriji izbora), te principima i ključnim aspektima Ugovora o koncesiji i rizicima finansiranja projekata.

Hercegovačko-neretvanski kanton

U pripremi je novi kantonalni Zakon o koncesijama, prema kojem će se (ukoliko bude usvojen) postupak dodjele koncesije razlikovati od trenutno važećeg zakona utoliko što će se koncesija po samoinicijativnoj ponudi, uz obavezno ispunjavanje određenih zakonskih uslova, moći dodijeliti tom ponuđaču bez raspisivanja tendera.

Republika Srpska

Programom rada Narodne Skupštine RS za 2012. godinu, za poslednji kvartal 2012. godine planirano je donošenje novoga *Zakona o koncesijama RS*. Narodna Skupština RS je 21.10.2011. godine usvojila nacrt zakona i uputila ga u dalju proceduru. Nakon obavljene javne rasprave, Vlada RS je razmatrala prijedlog zakona na 63. sjednici održanoj 26.04.2012. godine i na tematskoj sjednici od 29.06.2012. godine, kada je donesen zaključak da se nacrt zakona sa ugrađenim amandmanima uputi Vladi RS na usvajanje najkasnije do kraja septembra 2012. godine, a zatim u parlamentarnu proceduru.

C) Ugovori o Javno-privatnom partnerstvu

Federacija BiH

Federalno ministarstvo prometa i komunikacija je, po zaključku Vlade Federacije BiH, pripremio Nacrt zakona o javno privatnom partnerstvu (JPP). Nacrt ovog zakona je modifikovana verzija koja u prošlom sazivu Parlamenta Federacije BiH nije prošla parlamentarnu proceduru. Ovim Nacrtom Zakona se uređuju predmet, načela, način, uslovi i nadležnosti putem kojih će se ostvarivati JPP između javnog tijela i privatnog partnera kao i postupak predlaganja, odobravanja i provedbe projekata, društvo (privredno) za provođenje projekata JPP, institucionalna struktura, pravna zaštita, prekršajne odredbe, prelazne i završne odredbe.

Postupak odobravanja prijedloga projekata JPP vrše javna tijela: Federacija, kanton, grad, općina, javna ustanova osnovana od Federacije, kantona, grada ili općine i privredno društvo sa većinskim državnim kapitalom. Vođenje registra ugovora o JPP i nadzora nad provođenjem ugovora o JPP vršila bi Komisija za koncesije Federacije BiH za projekte iz nadležnosti Federacije i komisije za koncesije kantona za projekte iz nadležnosti kantona, grada ili općine.

U provedbi ovog Zakona, javni partner (jedno ili više javnih tijela koje sa privatnim partnerom sklapa ugovor, ili jedno ili više javnih tijela koje je s privatnim partnerom članski povezano u privredno društvo) dužan je poštovati sljedeća načela: načelo dugoročnosti ugovornih odnosa; načelo zaštite javnog interesa; načelo tržišnog natjecanja; načelo efikasnosti; načelo jednakog tretmana; načelo transparentnosti, načelo slobode ugovaranja, načelo vraćanja izgrađenih objekata javnom partneru nakon ugovorenog perioda JPP u stanju upotrebe pažnjom dobrog domaćina; načelo definisanja pravičnih uslova za osiguranje povrata uloženog kapitala, ostvarivanja dobiti i raspodjele rizika; načelo zaštite okoline.

Predmet JPP je projektovanje, izgradnja, sanacija, rekonstrukcija upravljanje i održavanje kapaciteta za zadovoljavanje javnih potreba. JPP se može ostvarivati u svim oblastima zadovoljavanja javnih potreba.

Privatni partner od javnog partnera preuzima:

- projektovanje, gradnju, rekonstrukciju objekata iz stava 1. ovog člana, preuzimajući pri tome i jednu ili više obaveza kao što su finansiranje, upravljanje i održavanje, a u svrhu pružanja krajnjim korisnicima javne usluge iz okvira nadležnosti javnog partnera, ili u svrhu osiguravanja javnom partneru potrebnih preduslova za obavljanje djelatnosti od općeg interesa iz okvira njegove nadležnosti, ili
- pružanje krajnjim korisnicima javnih usluga iz okvira nadležnosti javnog partnera, uključujući pružanja javnih usluga krajnjim korisnicima sistema.

Javni partner može privatnom partneru ustupiti određena sredstva, imovinu i prava.

Svaki od partnera preuzima odgovornost za rizik na koji može uticati, ili je odgovornost podijeljena, a s ciljem pravičnog i optimalnog upravljanja rizikom u toku trajanja projekta JPP, uz ostalo i korištenjem upravljačkih, tehničkih, finansijskih i inovatorskih sposobnosti privatnog partnera, te promovisanjem vještina i znanja između javnog i privatnog partnera.

Privatnom partneru uz izvršavanje obaveza može biti dopušteno i obavljanje druge djelatnosti u okviru sprovođenja projekta JPP, ali samo ukoliko mu na drugi način nije moguće osigurati potreban nivo isplativosti sudjelovanja u projektu JPP i povrat uložениh sredstava. Odobrenje za obavljanje druge djelatnosti iz ovog stava može dati samo nadležna Vlada.

Predmet JPP ne može biti isključivo isporuka robe, kao niti samo dodjeljivanje koncesija za privredno korištenje opšteg ili drugog dobra.

Međusobna prava i obaveze u provedbi projekta JPP ugovorne strane uređuju ugovorom o JPP. Bliže odredbe o sadržaju ugovora o JPP propisaće se Pravilima Vlade Federacije o provođenju javnog natječaja za izbor projekata JPP koju će pripremiti Komisija za koncesije u roku 60 dana po donošenju ovog Zakona. Ovi ugovori ne spadaju pod Zakon o javnim nabavkama već će se dodjeljivati i zaključivati po odredbama ovog zakona o JPP

Ugovor o JPP zaključuje se i provodi u skladu sa propisima u Bosni i Hercegovini i Federaciji. Ugovor o JPP sklapa se u pisanom obliku i na određeno vrijeme. Ugovor se može obnoviti samo po ispunjavanju odredbi ugovora i ne može trajati vremenski duže od ugovorenog perioda. Ugovor o JPP prestaje po sili Zakona: (1) istekom ugovorenog roka; (2) raskidom ugovora u skladu sa članom 11. ovog Zakona; (3) prestankom postojanja predmeta partnerstva.

U slučaju da privatni partner nadležnom organu javnog tijela podnese prijedlog samoinicijativne ponude za projekat JPP za koji nije raspisan tender, isti procjenjuje da li postoji javni interes za taj projekat JPP i da li je neophodno da se taj projekat JPP realizuje putem samoinicijativne ponude. Prilikom procjene prijedloga uzima se u obzir, naročito:

- 1) da projekat JPP koji je predmet predložene samoinicijativne ponude može biti ostvaren, samo u slučaju ako se koristi proces, projektovanje, metodologija ili koncept inženjeringa na koji ponuđač samoinicijativne ponude ima isključiva prava,
- 2) hitnost pružanja usluga, uspostavljanja infrastrukture za javnu upotrebu ili izuzetno velikog javnog interesa ili javne potrebe.

Ukoliko je mišljenje nadležnog organa javnog tijela da postoji javni interes i neophodna potreba da se projekat JPP realizuje putem samoinicijativne ponude, isti podnosi zahtjev nadležnoj Vladi za dobivanje ovlaštenja za pregovore s ponuđačem samoinicijativne ponude za realizaciju projekta JPP. Za odluku Vlade o davanju ovlaštenja potrebno je pribavljanje mišljenja nadležnog ministarstva finansija i nadležne Komisije za koncesije. U ovlaštenju Vlade može biti propisano pravo Komisije za koncesije da vrši praćenje procesa i pregled dokumentacije.

Prigovor na izbor najpovoljnijeg privatnog partnera za provođenje projekta JPP i konsultanta može se podnijeti nadležnoj Komisije za koncesije. Protiv odluke Komisije nije dozvoljena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor kod nadležnog suda. Ugovor o JPP se može zaključiti samo uz saglasnost nadležne Komisije i mišljenja nadležnog pravobranioca. Na postupke koje u okviru svojih nadležnosti provodi Komisija za koncesije primjenjuju se odredbe Zakona o upravnom postupku, ako ovim Zakonom nije drugačije propisano. Za rješavanje sporova između strana koji nastaju na osnovu ugovora o JPP, stvarno je nadležan mjesno nadležni sud prema sjedištu javnog partnera. Ove odredbe se ne primjenjuju ukoliko

su strane ugovorile arbitražno rješavanje sporova nastalih na osnovu ugovora o JPP. Prvostepeni organ za rješavanje žalbi u upravnom postupku je nadležna Komisija a drugostepeni organ nadležna Vlada. Za rješavanje sporova koji nastanu između javnog i privatnog partnera, primjenjuju se propisi BiH i Federacije BiH ili mjerodavno pravo koje su strane izabrale.

Kantoni/Županije u Federaciji Bosne i Hercegovine

Tuzlanski kanton

Vlada Tuzlanskog kantona je utvrdila Zakon o javno privatnom partnerstvu u formi nacrtu 19.04.2012. godine i isti je stavljen na javnu raspravu u trajanju od 60 dana. U toku su aktivnosti na sumiranju rezultata rasprave, te stavljanja Zakona u dalju proceduru usvajanja, tj. uvrštavanje prijedloga zakona o javno privatnom partnerstvu na sjednicu Vlade Tuzlanskog kantona radi utvrđivanja prijedloga, nakon čega bi se isti dostavio Skupštini Tuzlanskog kantona.

Hercegovačko-neretvanski kanton

Vezano za oblast javno-privatnog partnerstva, na području ovog Kantona još uvijek nije donesen Zakon o javno privatnom partnerstvu. Vlada HNK je usvojila Nacrt Zakona i uputila ga Skupštini HNK. Prilikom izrade nacrtu ovog Zakona korištena su pozitivna iskustva zemalja u okruženju. Usvajanje ovog Zakona se očekuje najdalje u roku od 6 mjeseci.

Bosansko-podrinjski kanton

Zakon o javno-privatnom partnerstvu u Bosansko-podrinjskom kantonu Goražde utvrđen je u formi nacrtu i nalazi se u skupštinskoj proceduri.

15. Na koji način se u postojećem zakonodavstvu uzimaju u obzir aspekti korupcije/sukoba interesa i srodna pitanja? Molimo da navedete kriterijume za izuzimanje u tenderskim postupcima, kao i da navedete da li su oni obavezni ili njihovo sprovođenje zavisi od naručioca.

Sukob interesa u postupcima javnih nabavki je regulisan na način da odredba člana 27. Zakona definiše da će ugovorno tijelo odbiti zahtjev za učestvovanjem u postupku javne nabavke ili ponudu ukoliko je kandidat ili ponuđač sadašnjem ili bivšem zaposleniku ugovornog tijela dao ili je spreman dati mito, u vidu novčanih sredstava ili u bilo kojem nenovčanom obliku, kao pokušaj ostvarivanja uticaja na radnju ili odluku ili tok postupka javne nabavke. Korupcija kao krivično djelo nije regulisana Zakonom o javnim nabavkama BiH, već krivičnim zakonima u Bosni i Hercegovini. Ugovorno tijelo će u tom slučaju u pisanoj formi informisati ponuđača i direktora Agencije za javne nabavke o odbijanju takvog zahtjeva ili ponude i o razlozima odbijanja, te to konstatovati u Izvještaju o postupku javne nabavke. Takođe, odredba člana 27. se referira na važeće propise o sukobu interesa koji su na snazi u BiH, te je ugovorno tijelo dužno djelujući u skladu s odnosnim relevantnim zakonskim propisima u Bosni i Hercegovini ili odnosnim internim pravilima, osigurati efektivnu zaštitu svrsishodnog sprovođenja postupaka javnih nabavki. Takođe, kod definisanja dodjele ugovora, decidno je utvrđeno da ugovorni organ u ugovoru postavlja uslov da dobavljač kojem je dodijeljen ugovor nema pravo da upošljava, u svrhu izvršenja ugovora o javnoj nabavci, fizička ili pravna lica koja su učestvovala u pripremi tenderske dokumentacije ili bila u svojstvu člana ili stručnog lica koje je angažovala komisija za nabavke, nadležna za dodjelu navedenog ugovora, najmanje 6 mjeseci po zaključenju ugovora.

16. U koliko je slučajeva naručilac poništio tender/obustavio postupak/odustao od zaključenja ugovora zbog koruptivnih radnji u posljednjih 5 godina? Postoje li neki statistički podaci ili dostupni primjeri? Koji su najčešći razlozi za pomenute radnje?

U Agenciji za javne nabavke dosad nije evidentiran niti jedan slučaj poništenja tendera/obustave postupka/odustajanja od zaključenja ugovora zbog koruptivnih radnji u posljednjih 5 godina.

17. U koliko slučajeva su državni službenici koji se bave nabavkom ukazali na postojanje sukoba interesa u posljednjih 5 godina? Postoje li statistički podaci ili dostupni primjeri?

U Agenciji za javne nabavke dosad nije evidentiran niti jedan slučaj da su državni službenici koji se bave nabavkom ukazali na postojanje sukoba interesa u posljednjih 5 godina.

18. Kako BiH reguliše dodjelu ugovora o javnim nabavkama u oblasti odbrane i sigurnosti?

U postojećem zakonodavstvu BiH, odredbom člana koji definiše izuzeća, kao mogućnost od izuzeća za primjenu Zakona je i za ugovore iz oblasti odbrane koji se odnose na proizvodnju ili trgovinu oružjem, vojnom opremom ili namjenskim materijalom. Samo u pojedinim specifičnim situacijama primjenjuje se član 5. Zakona kojim se definišu izuzeća od primjene Zakona, u oblasti odbrane i sigurnosti, i to kada je režim takve nabavke definisan drugim zakonima, propisima i upravnim odredbama važećim u Bosni i Hercegovini.

A - Institucionalno uređenje (administrativni kapacitet)

19. Ko je nadležan za upravljanje različitim aspektima politike javnih nabavki (na državnom i ostalim nivoima vlasti)?

A) Javne nabavke

U skladu sa opštim propisima o upravi na nivou BiH, za kreiranje politike u oblasti javnih nabavki nadležno je Vijeće ministara BiH. Agencija za javne nabavke i Odbor Agencije za javne nabavke predlažu kreiranje politike javnih nabavki. Nadležnosti u oblasti javnih nabavki obavljaju Vijeće ministara BiH, Agencija za javne nabavke BiH, Odbor Agencije za javne nabavke i Ured za razmatranje žalbi. U upravljanju politikama javnih nabavki u Bosni Hercegovini, Vijeće ministara BiH, Vlada Federacije BiH i Vlada RS učestvuju putem članstva Ministra finansija i trezora, Federalnog ministra finansija, Ministra finansija RS i posmatrača Vlade Brčko distrikta BiH u Odboru Agencije za javne nabavke BiH.

Prema članu 49. stav (1) Zakona o javnim nabavkama BiH provođenje zakona osigurava se postupkom utvrđenim u Odjeljku II Poglavlja IV ovog zakona, koji kao drugostepeni organ vodi Ured za razmatranje žalbi.

B) Ugovori o koncesiji

Bosna i Hercegovina

U oblasti koncesija ministarstva i organi Bosne i Hercegovine koje može imenovati Vijeće ministara BiH su koncedenti koji mogu dodjeljivati ugovore o koncesijama. Relevantna

ministarstva i organi imaju primarnu odgovornost za utvrđivanje određene koncesije, za odgovaranje na samoinicijativne ponude i za provođenje procedura dodjele koncesija, uključujući i pregovore sa ponuđačima/koncesionarima. Odluku o vrstu, obimu i predmetu koncesije donosi Vijeće ministara BiH a potvrđuje je Parlamentarna skupština BiH. Komisija za koncesije BiH je regulatorno nezavisno tijelo koje ima važnu ulogu u proceduri vezanoj za dodjelu i provođenje koncesija. Komisija za koncesije BiH donosi i Dokument o politici dodjele koncesija u BiH koji se dostavlja na usvajanje Vijeću ministara BiH, te nadalje Parlamentarnoj skupštini BiH. Za rješavanje sporova nastalih u slučaju postupanja suprotno odredbama Zakona o koncesijama BiH nadležan je Sud BiH.

Federacija Bosne i Hercegovine

Nadležnosti u oblasti dodjele koncesija imaju Vlada Federacije BiH, resorna ministarstva i Komisija za koncesije Federacije BiH.

Komisija za koncesije Federacije BiH je osnovana Zakonom o koncesijama kao regulatorno tijelo i broji sedam (7) stalnih članova, koje bira Parlament Federacije BiH na mandatni period od pet (5) godina, sa pravom još jednog imenovanja.

Komisija ne raspolaže svojom Web stranicom i nema nadležnosti da priprema obuku ovlaštenih osoba za provođenje postupka dodjele koncesija. Komisija nema nadležnosti u primjeni kantonalnih propisa o koncesijama. Do danas nije raspisan niti jedan javni poziv za dodjelu koncesija.

Republika Srpska

Kreiranje i realizacija politika u oblasti dodjele koncesija u Republici Srpskoj je u nadležnosti Vlade RS, resorno nadležnih ministarstava i Komisije za koncesije RS, čije su nadležnosti utvrđene Zakonom o koncesijama RS i propisima kojim se uređuje rad i nadležnosti republičkih organa uprave. Politika dodjele koncesija uređuje se i sprovodi Dokumentom o politici dodjele koncesija koju, na prijedlog Vlade RS, donosi Narodna skupština RS, kao i posebnim strateškim dokumentima kojima se uređuje razvoj pojedinih privrednih i drugih oblasti u Republici Srpskoj.

Komisija za koncesije RS kao nezavisno regulatorno tijelo u oblasti koncesija uspostavljena je Zakonom o koncesijama, a otpočela je sa radom 2004. godine.

Brčko distrikt BiH

Shodno Zakonu o koncesijama, Komisija za koncesije se imenuje od strane Vlade Brčko distrikta BiH najmanje 7 dana prije otvaranja ponuda za svaki pojedinačan ugovor. Komisija se sastoji od 5 članova i to: predsjednik, zamjenik predsjednika i tri člana koji su priznati stručnjaci iz oblasti za koju se dodjeljuje koncesija. Postoji Poslovnik o radu Komisije za koncesije Brčko distrikta BiH.

Kancelarija za upravljanje javnom imovinom obavlja sve administrativne poslove vezano za poslove koncesije u Distriktu.

C) Ugovori o javno privatnom partnerstvu

Republika Srpska

U oblasti *javno-privatnog partnerstva* u Republici Srpskoj nadležna je Vlada Republike Srpske, koja jednom godišnje izvještava Narodnu skupštinu RS o ukupnim efektima sprovođenja Zakona o javno-privatnom partnerstvu (član 21. zakona). Registar Ugovora javno-privatnih partnerstava vodi Ministarstvo finansija RS, a nadzor nad primjenom Zakona vrše Ministarstvo finansija RS, nadležni inspekcijski organi i Glavna služba za reviziju javnog sektora u RS (član 24. Zakona).

Brčko distrikt BiH

Vlada Brčko distrikta BiH je Odlukom broj 02-01.2-000447/10 od 23.04.2010. godine imenovala Komisiju za javno-privatno partnerstvo sa zadatkom da razmatra inicijativu javnih tijela i privatnih partnera za realizaciju projekata javno privatnog partnerstva; utvrđuje zadovoljava li projekat obilježja javno-privatnog partnerstva; utvrđuje listu projekata javno privatnog partnerstva; razmatra izvještaje i informacije javnih tijela o realizaciji javno privatnog partnerstva; te predlaže poboljšanje zakonodavnog okvira.

Komisija ima predsjednika i pet članova. Usvojen je i poslovnik o radu ove Komisije.

Registar javno-privatnog partnerstva vodi Odjeljenje za privredni razvoj, sport i kulturu Vlade Brčko distrikta BiH.

20. Koji su zadaci i ovlašćenja tog (tih) tijela? Molimo da dostavite informaciju o organigramu i broju zaposlenih.

A) Javne nabavke

Agencija za javne nabavke obavlja djelatnosti definisane Zakonom, i kroz obavljanje definisanih nadležnosti, predlaže Odboru Agencije rješenja koja utiču na sistem javnih nabavki kao i politiku javnih nabavki u Bosni i Hercegovini. Odbor Agencije broji 7 članova i razmatra sve prijedloge koji se odnose na kreiranje politike javnih nabavki, kao i ukupnog sistema javnih nabavki u BiH. Članovi Odbora Agencije ex officio su predstavnici Ministarstva finansija i trezora, Federalnog ministarstva finansija i Ministarstva finansija RS, te 4 člana koja se biraju putem javnog konkursa. Gradonačelnik Brčko distrikta BiH imenuje predstavnika, kao posmatrača u odboru Agencije. Direktor Agencije za javne nabavke ima status posmatrača. Članove Odbora Agencije, uključujući i posmatrača iz Brčko distrikta BiH imenuje Vijeće ministara BiH na period od 5 godina, uz mogućnost jednog ponovnog imenovanja. Svi ugovorni organi sa teritorije BiH obavezni su saradivati sa Agencijom, njenim direktorom i Odborom Agencije kada oni obavljaju svoje aktivnosti koje proističu iz nadležnosti utvrđenih Zakonom o javnim nabavkama i podzakonskim aktima.

Agencija za javne nabavke je samostalna upravna organizacija koja obavlja stručne poslove koji proističu iz nadležnosti definisanih Zakonom, a u cilju obezbjeđenja poštovanja principa u postupcima javnih nabavki kako od ugovornih organa, tako i od ponuđača, priprema zakone i propise o javnim nabavkama, priprema programe obuka koji se izvode u Bosni i Hercegovini, prati rad predavača iz ove oblasti, priprema podzakonske akte za uspostavu i razvoj elektronskih alata u cilju povećanja transparentnosti i stvaranja pretpostavki za elektronske javne nabavke. Agencija za javne nabavke je osnovana Zakonom o javnim nabavkama BiH i počela sa radom 01.06.2006. godine.

Uloga Agencije za javne nabavke, u skladu sa odredbama Zakona, je da osigura pravilno provođenje ovog Zakona. Zakonom su decidno pobrojane nadležnosti Agencije, a neke od nadležnosti su detaljnije razrađene kroz podzakonske akte i to:

- a) Uputstvo o primjeni Zakona o javnim nabavkama BiH;
- b) Uputstvo o načinu vođenja zapisnika o otvaranju ponuda⁴⁰;
- c) Pravilnik o postupku direktnog sporazuma⁴¹;
- d) Pravilnik o akreditaciji i registraciji predavača u oblasti javnih nabavki⁴²;
- e) Pravilnik o monitoringu postupaka javnih nabavki⁴³;
- f) Uputstvo o načinu objavljivanja obavještenja u postupcima javnih nabavki⁴⁴;
- g) Uputstvo o pripremi i dostavi izvještaja o dodjeli ugovora u postupcima javnih nabavki iz Poglavlja II i Poglavlja III Zakona o javnim nabavkama BiH⁴⁵;
- h) Odluka o obaveznoj primjeni preferencijalnog tretmana domaćeg;
- i) Lista ugovornih organa koji su obavezni primjenjivati Zakon o javnim nabavkama BiH⁴⁶;
- j) Pravilnik o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji Agencije za javne nabavke.

Prema Pravilniku o unutrašnjoj organizaciji Agencije za javne nabavke, sistematizovana su 32 radna mjesta u kabinetu direktora i 4 sektora i to:

Red.br	Naziv organizacione jedinice-sektora	Planirani broj uposlenih	Broj uposlenih	Napomena
1.	Kabinet direktora	3	2	
2.	Sektor za pravne poslove i poslove obuke i analize - Sarajevo	7	5	
3.	Sektor za pravne poslove i poslove obuke i analize – Banja Luka	7	4	u toku prijem 1 izvršioca
4.	Sektor za pravne poslove i poslove obuke i analize – Mostar	7	5	
5.	Sektor za informacione tehnologije i opšte i finansijske poslove	8	6	1 pripravnik informatičar
	UKUPNO:	32	22	

⁴⁰ „Službeni glasnik BiH“ br. 17/05 i 27/08;

⁴¹ „Službeni glasnik BiH“ br. 53/06 i 20/09;

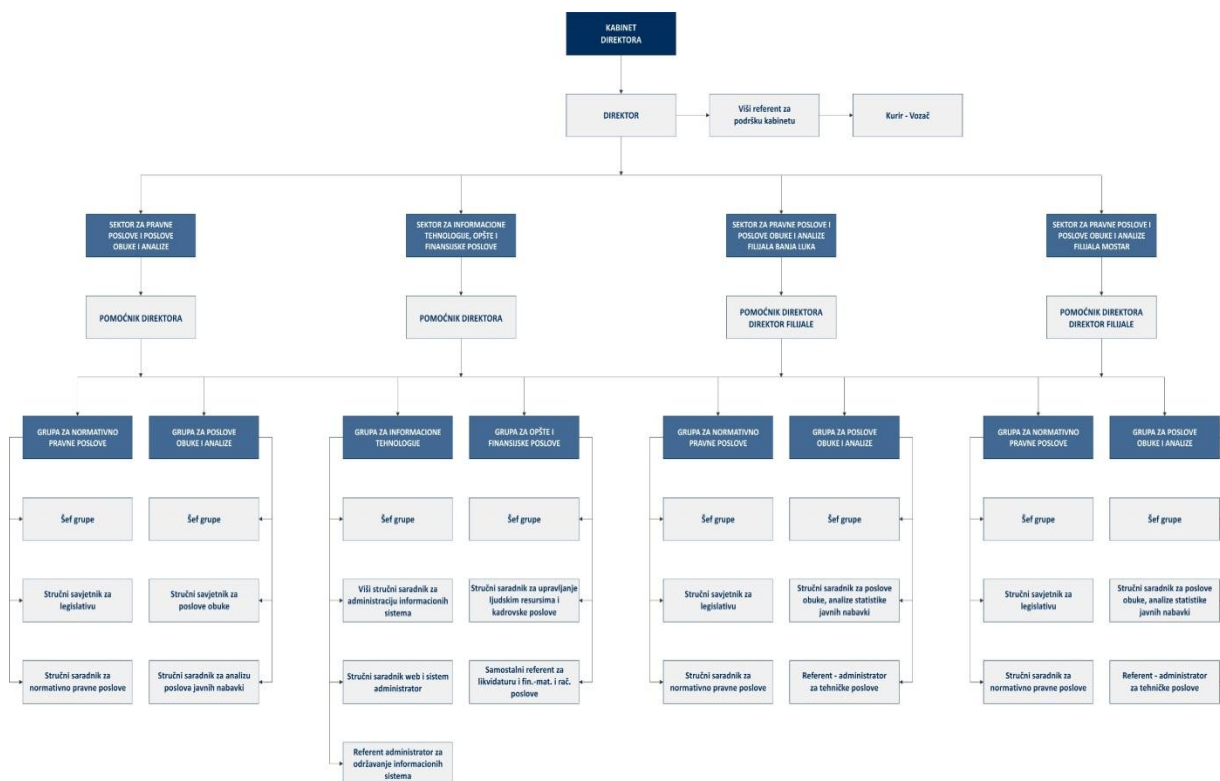
⁴² „Službeni glasnik BiH“ br. 99/06 i 59/08;

⁴³ „Službeni glasnik BiH“ br. 48/08 i 50/10;

⁴⁴ „Službeni glasnik BiH“ br. 43/11 i 47/11;

⁴⁵ „Službeni glasnik BiH“ broj 81/09;

⁴⁶ „Službeni glasnik BiH“ br. 3/05 i 86/06;

Ured za razmatranje žalbi ima trenutno 17 zaposlenih osoba u stalnom radnom odnosu. Od 17 osoba koje su u radnom odnosu šest su članovi URŽ koje imenuje Parlamentarna skupština BiH, s tim da je jedan od članova URŽ istovremeno i Predsjedavajući URŽ-a.

U URŽ postoji Stručna služba za opšte i administrativno-tehničke poslove kojom prema Pravilniku o unutrašnjoj organizaciji URŽ rukovodi Stručni savjetnik za finansijske i računovodstvene poslove i tehničko informatičku podršku. Stručna služba za opšte i administrativno-tehničke poslove zajedno sa rukovodiocem ove Službe ima ukupno 11 zaposlenih od čega sedam državnih službenika i četiri zaposlenika.

B) Ugovori o koncesiji

Bosna i Hercegovina

Komisija za koncesije BiH je osnovana Zakonom o koncesijama BiH kao nezavisno regulatorno tijelo koje svoju funkciju obavlja kao regulator u postupku dodjele koncesija od strane ministarstava i organa Bosne i Hercegovine tj. kada se dodjeljuju koncesije „u sektorima koji su po Ustavu BiH u nadležnosti BiH“ i u slučaju predavljanja međunarodnog subjektiviteta. Komisija je nadležna i za regulaciju postupka dodjele koncesija u BiH kada se koncesiono dobro prostire između dva entiteta, kao i za sporove nastale u vezi sa dodjelom koncesija između BiH i jednim ili oba entiteta. Komisija ima u nadležnosti da provodi nadzor nad radom koncesionara.

Komisija djeluje u svojstvu Komisije za dodjelu koncesija BiH kad obavlja funkcije i vrši ovlaštenja u vezi sa dodjelom koncesija koje su u isključivoj nadležnosti BiH (međunarodni subjektivitet, sektori/immovina u isključivoj nadležnosti BiH), a u svojstvu Zajedničke komisije za koncesije kada obavlja funkcije u vezi regulacije postupka dodjele koncesija kada se koncesiono dobro proteže u oba entiteta ili u slučaju spora.

Komisija za koncesije po Pravilniku o unutrašnjoj organizaciji ima 17 zaposlenih. U Komisiji koja je počela sa radom u avgustu 2005. godine radi 14 zaposlenih. Komisija ima stalno zaposlenih 7 (sedam) članova Komisije koji su regulatori i čiji su mandati i rad u Komisiji regulisani Zakonom o koncesijama BiH. Administrativnu, stručnu i finansijsku funkciju obavlja Stručna služba koja po sistematizaciji upošljava sekretara, šest državnih službenika i tri zaposlenika.

Komisijom rukovodi predsjedavajući Komisije i zamjenik predsjedavajućeg. Stručnom službom rukovodi sekretar.

Federacija Bosne i Hercegovine

Komisija za koncesije Federacije BiH je osnovana Zakonom o koncesijama Federacije BiH kao nezavisno regulatorno tijelo, koje svoje nadležnosti obavlja u svojstvu Komisije za koncesije Federacije ili u svojstvu specijalne zajedničke Komisije za koncesije.

U obavljanju funkcija Komisija se zalaže za zadovoljavanje javnih potreba i privredni razvoj putem uključivanja privatnog sektora u finansiranje, projektovanje, izgradnju, obnovu, održavanje i/ili rukovođenje radom infrastrukture i za nju vezanih objekata i uređaja, usluga i eksploataciju prirodnih resursa i objekata koji služe njihovom iskorištavanju, vodeći računa o zaštiti privrednih i društvenih interesa, zaštiti okoliša kao i pravičnom odnosu prema privatnom sektoru.

Komisija djeluje u svojstvu Komisije za koncesije Federacije kada obavlja i vrši ovlaštenja u vezi sa dodjelom koncesija koje su isključivo u nadležnosti Federacije.

Komisija djeluje u svojstvu Specijalne zajedničke komisije za koncesije kada obavlja funkcije i ovlaštenja u vezi sa dodjelom koncesija koja su u zajedničkoj nadležnosti Federacije i kantona ili u slučaju člana 5. stav 3 Zakona o koncesijama Federacije BiH.

Nadležnosti Komisije za koncesije Federacije BiH su:

U isključivoj nadležnosti Komisije je:

- praćenje cjelokupnog rada koncesionara u cilju osiguranja snabdijevanja uslugama potrošača na adekvatan način, a kojima se pri tome naplaćuje odgovarajući iznos naknade;
- odobravanje rokova i uslova standardnog ugovora o pružanju usluga potrošačima;
- razmatranje žalbi potrošača u vezi sa iznosom naknade ili uslovima za snabdijevanje uslugama od koncesionara;
- odlučivanje o svakom podnesenom zahtjevu ili zahtjevu za reviziju, podnesenom u skladu sa ovim zakonom.

Ostale nadležnosti Komisije su:

- priprema Dokument o politici dodjele koncesija i prati njegovo izvršenje.
- nadzor nad sprovođenjem postupaka za dodjelu koncesija (daje saglasnost na studije o ekonomskoj opravdanosti, tendersku dokumentaciju, ugovore o koncesiji i dr.)
- druga pitanja u skladu sa Zakonom o koncesijama Federacije BiH.

Komisija za koncesije Federacije BiH po Pravilniku o unutrašnjoj organizaciji ima jedanaest uposlenih. U Komisiji koja je počela sa radom u aprilu 2005. godine radi osam zaposlenih. Komisija ima trenutno 3(tri) člana Komisije čiji su mandati i rad u Komisiji regulisani Zakonom o koncesijama Federacije BiH. Administrativnu, stručnu i finansijsku funkciju obavlja stručna služba koja po sistematizaciji upošljava sekretara, dva državna službenika i

dva namještenika. Komisijom rukovodi predsjednik Komisije i zamjenik predsjednika. Stručnom službom rukovodi sekretar Komisije.

Republika Srpska

Komisija za koncesije RS je stalno, nezavisno regulativno pravno lice konstituisano radi obavljanja funkcija za dodjelu koncesija u RS, čije su nadležnosti i obaveze utvrđene Zakonom o koncesijama RS.

Nadležnosti Komisije za koncesije RS su :

- a) priprema Dokument o politici dodjele koncesija i prati njegovo izvršenje,
- b) nadzor nad sprovođenjem postupaka za dodjelu koncesija (daje saglasnost na studije o ekonomskoj opravdanosti, tendersku dokumentaciju, ugovore o koncesiji i dr.),
- c) prati cjelokupan rad koncesionara u skladu se preuzetim obavezama iz ugovora o koncesiji, uključujući posebno kontinuirano snabdijevanje korisnika uslugama, kvalitet i cijenu usluga i drugih uslova iz ugovora,
- d) odobravanje rokova i uslova standardnog ugovora o pružanju usluga korisnicima,
- e) rješava po žalbama korisnika usluga, u vezi sa visinom naknade i drugim uslovima pod kojima koncesionar pruža usluge,
- f) odlučivanje po zahtevu za revizijom, podnesenim u skladu sa Zakonom o koncesijama i
- g) druga pitanja u skladu sa Zakonom o koncesijama.

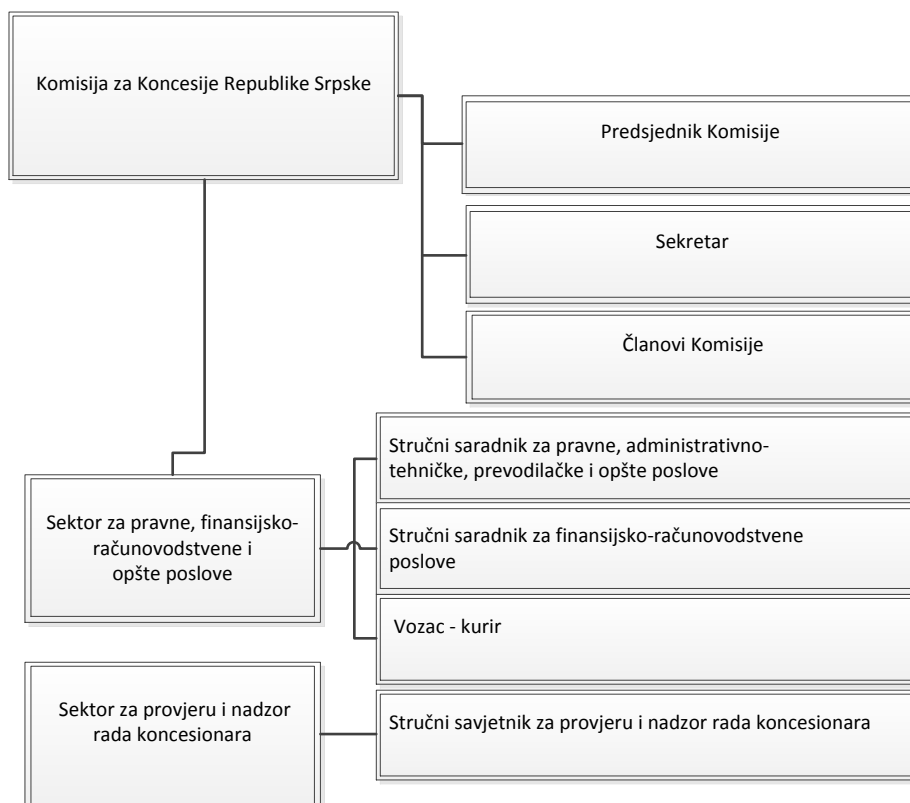
Komisija za koncesije RS sastoji se od pet članova, koje imenuje Narodna skupština RS, na prijedlog Vlade RS iz reda istaknutih stručnjaka iz oblasti prava, ekonomije i inženjerstva. Članovi komisije imenuju se na mandatni period od pet godina.

Komisija za koncesije RS ima stručnu službu koja broji ukupno pet radnika, uključujući i sekretara Komisije. Unutrašnja organizacija i broj izvršilaca Komisije uređena je posebnim pravilnikom, Pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta u Komisiji za koncesije Republike Srpske⁴⁷. Trenutno Komisija ima ukupno 10 zaposlenih.

Rad Komisije utvrđen je njenim Statutom i Poslovníkom o radu, koji bliže uređuje pravila i postupak podnošenja zahtjeva za dodjelu koncesije i sve druge aktivnosti u tom smislu. Komisiju predstavlja i njom rukovodi predsjednik, a u slučaju njegove odsutnosti zamjenjuje ga lice koje on pismeno ovlasti da ga zamjenjuje. Za svoj rad predsjednik Komisije odgovara Vladi RS. Sjedište Komisije je u Banjoj Luci.

Stručna služba organizovana je u dvije organizacione jedinice: Sektor za pravne, finansijsko-računovodstvene i opšte poslove i Sektor za provjeru i nadzor rada koncesionara. Sektorom za pravne, finansijsko-računovodstvene i opšte poslove rukovodi sekretar Komisije, a Sektorom za provjeru i nadzor rada koncesionara rukovodi predsjednik Komisije. U skladu sa Pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta Sektor za pravne, finansijsko-računovodstvene i opšte poslova ima 3 sistematizovana radna mjesta sa 3 izvršioca, a Sektor za provjeru i nadzor rada koncesionara 1 sistematizovano radno mjesto sa 6 izvršilaca.

⁴⁷ „Službeni glasnik RS“, broj 77/04

Brčko distrikt BiH

Komisije za koncesije imenuje Vlada Brčko distrikta BiH za svaki pojedinačni projekat. Komisija se sastoji od predsjednika, zamjenika predsjednika i tri člana koji se biraju iz reda afirmisanih stručnjaka iz sektora za koji se dodjeljuje koncesija. Komisija obavezno zasjeda u punom sastavu.

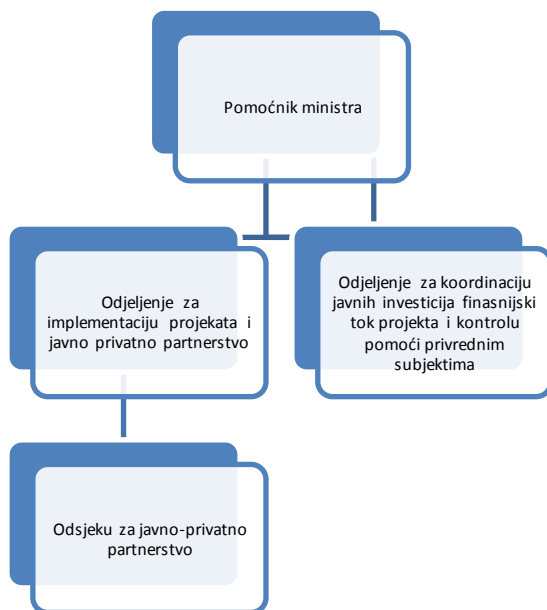
C) Ugovori o javno privatnom partnerstvu

Republika Srpska

Za oblast *javno-privatnog partnerstva* Pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta u Ministarstvu finansija RS⁴⁸ nadležan je Resor za upravljanje investicijama.

Resor vrši sprovođenje Zakona o javno-privatnom partnerstvu RS koje se odnosi na predmet, načela, način, oblike, uslove, elemente ugovora pod kojim se može ostvariti javno-privatno partnerstvo. Predlaže podzakonska akta i propisuje standardizovane modele obrazaca za postupak javno-privatnog partnerstva. Vodi registar projekata i vrši nadzor nad odobrenim projektima, daje stručna mišljenja javnim institucijama, kao i saglasnosti o opravdanosti projekta i predloženog ugovora sa privatnim partnerom. Prati tok izbora privatnog partnera u proceduri koja treba biti nediskriminatorna i transparentna.

⁴⁸ Službeni glasnik Republike Srpske, broj 14/12

Resor za upravljanje investicijama unutar Ministarstva finansija RS čine dva odjeljenja, Odjeljenje za implementaciju projekata i javno privatno partnerstvo i Odjeljenje za koordinaciju javnih investicija finansijski tok projekta i kontrolu pomoći privrednim subjektima i trenutno ima 10 zaposlenih.

U Odjeljenju za implementaciju projekata i javno privatno partnerstvo, zaposlen je načelnik Odjeljenja i troje izvršilaca, od kojih je jedan izvršilac zaposlen u Odsjeku za javno-privatno partnerstvo. Odjeljenje za koordinaciju javnih investicija finansijski tok projekta i kontrolu pomoći privrednim subjektima ima pored načelnika Odjeljenja i 4 zaposlena izvršioca. U skladu sa Pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta Ministarstva finansija RS, Resor za upravljanje investicijama ima sistematizovano 13 radnih mjesta, sa 13 izvršilaca, od čega je u Odsjeku za javno-privatno partnerstvo 3 izvršioca.

Brčko distrikt BiH

Komisija za javno-privatno partnerstvo ima predsjedavajućeg i pet članova. Odluku donosi većinom glasova. Komisija zasjeda ako sjednici prisustvuje najmanje četiri člana uključujući i predsjednika.

21. Možete li Bosna i Hercegovina dostaviti informacije o aktivnostima odgovornih tijela vezanih za obuku i trening?

A) Javne nabavke

Zakonom je definisana nadležnost Agencije za javne nabavke, odnosno Agencija za javne nabavke nije nadležna za organizovanje obuke iz oblasti javnih nabavki. Organizacija edukacije iz oblasti primjene ZJN data je Agencijama za državnu službu BiH, FBIH, Agenciji za državnu upravu RS, Pododjelu za ljudske resurse Vlade Brčko distrikta BiH, kao i komercijalnim konsultantskim kućama. Strategijom razvoja sistema javnih nabavki obuhvaćena je edukacija u oblasti javnih nabavki, u saradnji sa institucijama koje su nadležne za provođenje obuka u Bosni i Hercegovini.

Agencija za javne nabavke je u izvršavanju svojih nadležnosti, uz prethodnu saglasnost Odbora Agencije donijela Pravilnik o akreditaciji i registraciji predavača javnih nabavki. U izvršavanju svojih nadležnosti u dijelu edukacija, Agencija je u saradnji sa akreditovanim predavačima, pripremila program obuka za ugovorne organe, kao i module za obuke koje su akreditovani predavači obavezni da koriste prilikom izvođenja obuka. AJN na svojoj web stranici vodi listu akreditovanih predavača javnih nabavki, 76 predavača, koji su akreditovani od strane Projekta tehničke pomoći – faza II.

Shodno odredbama Pravilnika, ovaj Registar čine osnovni podaci o predavačima kao i ostale informacije poput: broja stručnih programa obuke o javnim nabavkama koje je predavač implementirao u prošlosti, prethodne ocjene kvaliteta, dodatna stručna usavršavanja predavača i sl.

Na osnovu evidencija koje je Agencija za javne nabavke vodi, U periodu od uspostave Agencije za javne nabavke, prema podacima u evidenciji, obuke u oblasti javnih nabavki su realizirane u okviru projekata, nadležnih institucija za obuke, komercijalnih kompanija i Agencije za javne nabavke. Na tržištu u Bosni i Hercegovini, u periodu od osnivanja Agencije desetak komercijalnih kompanija pruža usluge obuke u oblasti javnih nabavki, gdje obuku izvode akreditirani predavači.

U 2007. godini su održane obuke u organizaciji Ministarstva odbrane BiH, Centra za otklanjanje mina, Ureda koordinatora za reformu javne uprave, GAP –a za opštine u oba entiteta, JKP „GRAS Sarajevo, Željeznice RS, Rudnika i termoelektrane Ugljevik „RiTE, Elektroprivreda RS, te 10 obuka u organizaciji konsultantskih kompanija. Ukupno 1230 polaznika je prošlo obuku u 2007. godini.

U 2008. godini su održane obuke u organizaciji: Agencije za javne nabavke u saradnji sa Agencijom za državnu službu BiH, Agencije za državnu službu FBiH u 10 gradova u FBiH i 20 obuka u organizaciji konsultantskih kuća. Ukupno je obuku prošlo 1366 polaznika.

U 2009. godini su održane obuke u organizaciji: Ministarstva finansija i trezora BiH, IBHI (Independent Beareau for Humanitarina Issues), JU Zavoda za zapošljavanje Unsko-sanskog kantona Bihać, Agencije za državnu upravu RS u saradnji sa Agencijom za javne nabavke BiH i 16 obuka u organizaciji konsultantskih kuća.

U 2009. godini u okviru Twinning Light projekta sa institucijom SR Njemačke, održano je 10 obuka u više gradova u Bosni i Hercegovini za ugovorne organe i ponuđače. Takođe, održana je i dvodnevna obuka za akreditovane predavače u oblasti javnih nabavki, kao i obuka za uposlene u Agenciji za javne nabavke i Uredu za razmatranje žalbi. Ukupan broj polaznika obuke u 2009. godini je 982.

U 2010. godini su održane obuke u organizaciji MMCC Sarajevo i 18 obuka koje su održale konsultantske kuće u Bosni i Hercegovini. Tokom 2010. godine raznim vidovima edukacije u primjeni Zakona o javnim nabavkama obuhvaćeno je ukupno 854 polaznika.

U 2011. godini su održane obuke u organizaciji: Agencije za javne nabavke, Pododjeljenja za ljudske resurse Vlade Brčko distrikta BiH i 22 obuke u organizaciji konsultantskih kuća. Tokom 2011. godine raznim vidovima edukacije u primjeni Zakona o javnim nabavkama obuhvaćen je ukupno 901 polaznik.

U 2012. godini do 31.07.2012. godine su organizirane obuke od strane Agencije za javne nabavke BiH i 14 obuka u organizaciji komercijalnih kuća. Ukupno obuku prošla 504 polaznika.

Trening u oblasti javnih nabavki u zemljama zapadnog Balkana i Turske, u okviru Regionalnog projekta EK organizirao „Trening trenera“. Ova grupa novoobučenih trenera će nakon okončanja i procedure u skladu sa Pravilnikom o akreditaciji predavača u oblasti javnih nabavki, biti uvrštena u listu akreditovanih predavača. Bosna i Hercegovina u projektu zastupljena sa 25 novih predavača.

Sve obuke u proteklom periodu su bazirane na modulima za obuke, a najčešće korišteni modul je „generalni modul“. Takođe, u cilju prezentiranja stručnih znanja, tokom obuka su korišteni Modeli standardne tenderske dokumentacije, sa praktičnim primjerima, kako bi se polaznici obuka obučili za pravilnu implementaciju Zakona i podzakonskih akata. U obuke su kao predavači bili uključeni i predstavnici revizije ili Ureda za razmatranje žalbi.

B) Ugovori o koncesiji

Bosna i Hercegovina

U procesu izrade izvještaja SIGMA o stanju u oblasti koncesija i javno-privatnog partnerstva, tim eksperata SIGMA-e je u oktobru 2008.godine održao radionicu za zaposlene u Komisiji za koncesije BiH, Komisiji za koncesije RS i Komisiji za koncesije FBiH sa fokusom na pravnom kontekstu EU i EU praksama u dodjeljivanju ugovora o koncesijama. Zaposleni u Komisiji za koncesije BiH je učestvovao na obukama iz oblasti JPP i koncesija u organizaciji EIPA i RESPA – Regional School of Public Administration.

Republika Srpska

Nakon donošenja Zakona o koncesijama RS, u saradnji sa različitim međunarodnim organizacijama, organizovano je nekoliko seminara za edukaciju državnih službenika vezano za oblast dodjele koncesija, prevashodno u cilju upoznavanja sa evropskim standardima u ovoj oblasti.

Pored navedenog, Agencija za državnu upravu RS, u čijoj nadležnosti je edukacija državnih službenika za sve organe uprave, na osnovu godišnjih Programa edukacije u saradnji sa ministarstvima i drugim organima uprave takođe redovno organizuje različite nivoe obuka državnih službenika.

C) Ugovori o javno privatnom partnerstvu

Republika Srpska

Vežano za oblast javno-privatnog partnerstva, Ministarstvo finansija RS je u saradnji sa Privrednom komorom RS neposredno nakon usvajanja predmetnog Zakona organizovalo radionicu za potencijalne javne partnere iz oblasti javno-privatnog partnerstva. Ministarstvo finansija RS je izdalo i brošuru o javno-privatnom partnerstvu koju je dostavilo svim opštinama u RS kao i većini javnih preduzeća i ustanova. Trenutno je u pripremi i Vodič o realizaciji projekata iz javno-privatnog partnerstva čija se izrada očekuje do kraja ove godine. Takođe, zaposleni resora za upravljanje investicijama su učestvovali na obukama i treninzima iz oblasti JPP-a kod sljedećih organizacija: Joint Vienna Institute, RESPA - Regional School of Public Administration i United Nations Institute for Training and Research (UNITAR).

B – Objavlivanje

22. Gdje subjekti objavljuju obavještenje o tenderu? Postoji li elektronski portal na kojem se objavljuju mogućnosti za javne nabavke?

Ugovorni organi obavještenja o javnim nabavkama objavljuju u „Službenom glasniku BiH“, koji obavještenja objavljuje u papirnoj verziji, te u istovjetnom obliku objavljuje online na svom web sajtu u PDF formatu; te na Portalu javnih nabavki u Bosni i Hercegovini (koji je u BiH poznat i kao sistem „Go-Procure“) koji je javno dostupan na adresi <https://goprocure.javnenabavke.gov.ba>. Sistem „Go-Procure“, kao elektronski portal putem kojeg se objavljuju sva obavještenja o javnim nabavkama u Bosni i Hercegovini, zajedno razvijaju, administriraju i održavaju Agencija za javne nabavke BiH i JP NIO Službeni list BiH. Sistem „Go-Procure“ počeo je sa radom 01.09.2011. godine, a Uputstvom o načinu objavljivanja obavještenja u postupcima javnih nabavki, Vijeće ministara BiH je propisalo da ugovorni organi koji trenutno nemaju mogućnosti dostavljanja obavještenja putem sistema „Go-Procure“, mogu koristiti obrasce u papirnoj formi do prelaska na *online* dostavu, a najkasnije 2 (dvije) godine od dana stupanja na snagu ovog Uputstva, odnosno do 01.09.2013. godine, kada će se sva obavještenja o javnim nabavkama moći isključivo dostaviti na objavu elektronski. Ugovorni organi koji još uvijek nemaju tehničke pretpostavke za elektronsku dostavu obavještenja (kompjuter i priključak na internet), dostavljaju u papirnoj formi JP NIO Službenom listu BiH, te operateri JP NIO Službenog lista unose u sistem „Go-Procure“, tako da su sva obavještenja objavljena i na elektronskom portalu „Go-Procure“ i u „Službenom glasniku BiH“. Portal „Go-Procure“ svim ekonomskim operaterima – potencijalnim ponuđačima nudi mogućnost brzog pristupa svim obavještenjima o javnim nabavkama sa naprednim funkcijama za pretragu. Sistem „Go-Procure“ je visoko strukturiran sistem koji pruža mogućnosti različitih pretraga po zadatim parametrima i pregleda svih obavještenja o nabavci, poništenju postupka nabavke i dodjeli ugovora, čime se znatno povećava transparentnost postupaka javne nabavke. Agencija je izradila Priručnik za Go-Procure sistem, koji je dostupan svim zainteresiranim na web stranici www.javnenabavke.gov.ba.

Paralelno sa procesom razvoja, obuke i testiranja sistema „Go-Procure“ Agencija za javne nabavke kontinuirano radi na poboljšanjima i nadogradnji funkcionalnosti ovog sistema, i trenutno je u implementaciji projekat koji će ugovornim organima pružiti mogućnost objave tenderske dokumentacije u obavještenju o nabavci, te elektronsko procesiranje i odgovaranje na upite ponuđača, a ponuđačima nakon registracije u sistem omogućiti preuzimanje objavljene tenderske dokumentacije i brz pristup svim javno deklariranim odgovorima i pojašnjenjima vezanim za postupak javne nabavke. Nadogradnja sistema implementira se uz tehničku i finansijsku pomoć njemačke Agencije za međunarodnu saradnju – GIZ.

23. Molimo da date statističke podatke, uključujući broj i vrste objavljenih poziva.

Agencija za javne nabavke BiH je statistiku broja i vrste objavljenih obavještenja u postupcima javnih nabavki počela voditi 2007. godine, a statistički podaci se objavljuju u Godišnjim izvještajima o zaključenim ugovorima u postupcima javnih nabavki. U prilogu je pregled statističkih pokazatelja, po godinama, koji su predstavljeni i u godišnjim izvještajima koje je usvojilo Vijeće ministara BiH.

Godina	Obavještenja o nabavci	Obavještenja o dodjeli ugovora	Obavještenja o poništenju postupka	UKUPNO
2007. godina	7463	9664		17127
2008. godina	12498	10078	3289	25865
2009. godina	10386	5558	2778	18722
2010. godina	10661	4866	2773	18300
2011. godina	10153	4172	2550	16875

U periodu od 01.09.2011. godine, od kada je počeo sa radom Portal javnih nabavki u Bosni i Hercegovini – sistem „Go-Procure“, do 31.07.2012. godine, za njegovo korištenje registrovalo se 1086 ugovornih organa koji putem ovog sistema objavljuju obavještenja o javnim nabavkama. Tabela u prilogu sadrži detaljne statistike korištenja sistema u navedenom periodu*.

Vrsta postupka	Predmet nabavke	Obavještenje o nabavci		Obavještenje o nabavci sa međunarodnom objavom		Dodatno obavještenje za konkurentski zahtjev	Obavještenje o dodjeli ugovora		Obavještenje o poništenju postupka	
	Vrsta obavještenja									
Otvoreni postupak	Robe	3128	5892	287	396	N/A	989	1863	897	1564
	Usluge	1525		77			523		445	
	Radovi	1239		32			351		222	
Ograničeni postupak	Robe	12	52	5	12	N/A	2	12	3	14
	Usluge	31		2			9		9	
	Radovi	9		5			1		2	
Ubrzani ograničeni postupak	Robe	6	17	1	1	N/A	3	7	1	2
	Usluge	7		0			2		1	
	Radovi	4		0			2		0	
Pregovarački s objavom obavještenja	Robe	0	14	2	2	N/A	0	0	1	2
	Usluge	8		0			0		1	
	Radovi	6		0			0		0	
Pregovarački bez objave obavještenja	Robe	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	192	729	12	28
	Usluge						417		12	
	Radovi						120		4	
Konkurs za izradu idejnog rješenja	Usluge	18		0		N/A	N/A		2	
Konkurentski zahtjev	Robe	N/A	N/A	N/A	N/A	3537	1806	N/A	N/A	N/A
	Usluge						1290			
	Radovi						441			
UKUPNO po vrsti obavještenja:		5993		411		3537	2611		1610	

*Podaci za period 01.09.2011. – 31.07.2012. godine

24. Molimo da date pregled revizije i sistema pravnih sredstava uključujući i apelaciona tijela u Bosni i Hercegovini. Koji postupci revizije su na raspolaganju u slučaju kršenja pravila javnih nabavki? Kada i kome su ona dostupna?

Postupak revizije reguliran je u okviru Poglavlja IV Odjeljak II Zakona o javnim nabavkama BiH (članovi 50, 51. i 52.).

Prigovori

Svaki dobavljač koji ima legitiman interes za konkretan ugovor o javnoj nabavci i koji smatra da je ugovorni organ u toku konkretnog postupka dodjele ugovora prekršio jednu ili

više odredbi ovog zakona i/ili pratećih podzakonskih akata ima pravo uložiti prigovor na postupak, na način i u rokovima utvrđenim u članu 51. Zakona.

Postupak i rokovi za podnošenje i razmatranje prigovora

Prigovor se podnosi odnosnom ugovornom organu kao prvostepenoj instanci u žalbenom postupku, u pisanoj formi, u roku od pet dana od dana kada je podnosilac saznao ili je trebalo da sazna za navodnu povredu Zakona, i ne kasnije od jedne godine od datuma navodne povrede.

Po prijemu pismenog prigovora, ugovorni organ obustavlja postupak dodjele ugovora u toku dok se prigovor u potpunosti ne razmotri i ne donese odluka prije isteka roka utvrđenog u stavu (4) člana 51.

Ugovorni organ dužan je, ukoliko je to potrebno, produžiti rokove za postupak dodjele ugovora za period trajanja obustave iz stava (2) člana 51. U slučaju da zbog razmatranja prigovora dođe do promjene rokova postupka dodjele ugovora o kojima su dobavljači bili prethodno obaviješteni, ugovorni organ će im o tome uputiti obavještenje, navodeći razloge za produženje rokova.

Ugovorni organ obavezan je razmotriti prigovor i donijeti obrazloženu odluku u roku od pet dana od prijema prigovora i najkasnije narednog radnog dana obavijestiti podnosioca prigovora o donesenoj odluci i istovremeno je obrazložiti.

Ako ugovorni organ propusti da razmotri prigovor u roku utvrđenom u stavu (4) člana 51. ili prigovor odbije, podnosilac prigovora može uložiti pismenu žalbu URŽ-u, u roku od pet dana počev od prvog radnog dana nakon isteka roka utvrđenog u stavu (4) člana 51, ili, u slučaju da je ugovorni organ odbio prigovor u prvostepenom postupku, od datuma kada je ugovorni organ o tome obavijestio podnosioca prigovora. Kopija pismene žalbe istovremeno će biti dostavljena ugovornom organu.

Po prijemu kopije pismene žalbe podnosioca, ugovorni organ obustaviće postupak dodjele ugovora u toku na period od pet dana, osim ako URŽ ne izda drugačije pismene instrukcije.

Stavovi (5) i (6) člana 51. ne primjenjuju se u slučaju postupka direktnog sporazuma prema stavu (2) člana 45. Zakona.

Ovlaštenja Ureda za razmatranje žalbi

Po prijemu žalbe u pisanoj formi, URŽ se uvjerava da je ugovorni organ obustavio postupak dodjele ugovora u toku na period od pet dana, osim ukoliko mu URŽ drugačije naloži. Prije isteka ovog roka, URŽ donosi odluku o tome da li će se izdati privremeni nalog u skladu sa stavom (2) člana 52. i o tome obavještava ugovorni organ najkasnije narednog radnog dana.

U bilo kom trenutku nakon prijema žalbe, a prije zaključenja ugovora, URŽ može, putem privremenog naloga i u očekivanju svoje konačne odluke po žalbi, obustaviti postupak dodjele ugovora na koji se odnosi navodna povreda ili obustaviti provođenje bilo koje odluke ili radnje ugovornog organa za vrijeme odvijanja postupka, u sljedećim slučajevima:

- a) s obzirom na informacije kojima raspolaže URŽ, vjerovatno je da će žalba biti riješena u korist žalbenika, i/ili
- b) odluka o obustavi postupka ne bi prouzrokovala nesrazmjernu štetu na račun javnog interesa, ugovornog organa ili ponuđača.

Prije zaključenja ugovora o javnoj nabavci, URŽ je, ukoliko smatra da je odluka ili radnja ugovornog organa narušila bilo koju obavezu iz ovog zakona, ovlašten da:

- a) sačini izjavu u vezi s pravnim pravilima ili principima koji se odnose na predmet žalbe;
- b) u cjelini ili djelimično poništi bilo koji akt ili odluku ugovornog organa koji nisu u skladu s ovim zakonom, što podrazumijeva i ovlaštenje za otklanjanje bilo koje tehničke ili druge specifikacije koja nije u skladu s ovim zakonom;
- c) izda nalog ugovornom organu da otkloni svaku povredu i da nastavi postupak dodjele ugovora u skladu s tim;
- d) izda nalog za prekid postupka dodjele ugovora;
- e) donese odluku o naknadi štete žalbeniku, koji je, kao ponuđač, a zbog počinjene povrede ovog zakona, pretrpio gubitak ili štetu.

Nakon zaključenja ugovora o javnoj nabavci, URŽ je, ukoliko smatra da je odluka ili radnja ugovornog organa narušila bilo koju obavezu iz ovoga zakona, ovlašten da:

- a) sačini izjavu u vezi s pravnim pravilima ili principima koji se odnose na predmet žalbe i, ukoliko je to opravdano;
- b) dodijeli naknadu štete žalbeniku, koji je, kao ponuđač, a zbog počinjene povrede ovoga zakona, pretrpio gubitak ili štetu.

Visina odštete koja se dodjeljuje u skladu s ovim stavom ograničena je do iznosa troškova pripreme ponude ili do 10% ponuđačeve ponudene cijene, zavisno od toga koji je od ova dva iznosa veći. URŽ može, ukoliko smatra da je odluka ili radnja ugovornog organa narušila bilo koju obavezu iz ovog zakona, ugovornom organu naložiti da žalbeniku nadoknadi troškove žalbenog postupka.

Odluka URŽ-a je konačan upravni akt. URŽ je obavezan dostaviti svoju odluku žaliocu i ugovornom organu. Ugovorni organ obavezan je dostaviti odluku URŽ-a svim ostalim ponuđačima koji su učestvovali u postupku koji je prethodio donošenju odluke URŽ-a i to najkasnije u roku od tri dana od dana prijema odluke URŽ-a. Protiv odluke URŽ-a može se podnijeti tužba u upravnom sporu pred Sudom BiH u roku od 30 dana od dana prijema odluke. Tužba kojom se pokreće upravni spor nema suspenzivno djelovanje. U upravnom sporu protiv odluke URŽ-a Sud BiH odlučuje po hitnom postupku. Na osnovu zahtjeva za odgađanje od izvršenja konačnog upravnog akta URŽ-a odlučuje Sud BiH rješenjem o privremenoj mjeri.

U slučaju da URŽ smatra da je službeno lice ugovornog organa izvršilo promišljenu i namjernu povredu ovog zakona, ugrožavajući time njegovu svrhu navedenu u članu 1. ovog zakona, URŽ, može:

- a) da podnese prekršajnu ili krivičnu prijavu nadležnom sudu; ili
- b) izreći novčane kazne u iznosu do 4.000,00 KM.

U skladu s odredbama člana 52. podzakonskim aktima reguliše se procedure rada URŽ-a, uključujući i objavljivanje godišnjeg izvještaja o aktivnostima URŽ-a.

Protiv odluke Suda BiH donesene u upravnom sporu protiv odluke Ureda za razmatranje žalbi, stranke u upravnom sporu mogu podnijeti apelaciju Ustavnom sudu BiH u roku od 60 dana od dana prijema odluke Suda BiH.

25. Koja tijela su odgovorna za postupak revizije u oblasti javnih nabavki? Da li su oni administrativnog karaktera? Da li je osigurana njihova nezavisnost u odnosu na naručioca, i na koji način.

Prema članu 49. stav (2) Zakona o javnim nabavkama BiH, URŽ se ovim zakonom osniva kao samostalna, upravna organizacija sa statusom pravnog lica, pa je prema tome tijelo administrativnog karaktera. URŽ ima sjedište u Sarajevu.

Član 49. Zakona o javnim nabavkama BiH u stavovima 5. do 8. propisuje:

URŽ se sastoji od tri člana, koji se biraju iz reda priznatih stručnjaka upravnog prava i/ili upravnog postupka, koji imaju status jednak statusu nezavisnih sudija, nespojiv s obavljanjem bilo koje druge neposredne ili posredne, stalne ili povremene dužnosti, sa izuzetkom akademskih aktivnosti, i tri člana, koji su stručnjaci u oblasti izvođenja radova, javnih nabavki, transporta i strateškog poslovnog upravljanja, a izabrani su putem javnog konkursa na način predviđen podzakonskim aktima.

Po okončanju javnog konkursa, Vijeće ministara predlaže Parlamentarnoj skupštini BiH članove URŽ-a, uzimajući u obzir da dva člana budu iz Federacije BiH i jedan iz Republike Srpske. Članove URŽ-a imenuje Parlamentarna skupština BiH. URŽ dostavlja godišnje izvještaje Parlamentarnoj skupštini BiH.

Zakonom nisu propisani uslovi pod kojima član URŽ može biti razriješen, tako da član URŽ čije se razrješenje traži nema čak mogućnost da se u Parlamentarnoj skupštini BiH izjasni o razlozima zbog kojih se traži njegovo razrješenje.

Praksa rada URŽ od 2006. do sada je pokazala da postupak za razrješenje dužnosti člana URŽ može pokrenuti Vijeće ministara BiH iz razloga koji nisu zasnovani u bilo kojem zakonu i bez postupka koji bi bio zasnovan na Zakonu o javnim nabavkama BiH, tako da postupak razrješenja člana URŽ ne osigurava pravo članu URŽ čije se razrješenje traži da se očituje o navodima zbog kojih se traži njegovo razrješenje pred Vijećem ministara BiH ili Parlamentarnom skupštinom BiH.

Imajući u vidu da djelotvorna primjena i provođenje zakonodavstva EU traži da revizorska tijela moraju da posjeduju odgovarajući kapacitet koji garantuje djelotvornost sistema u cjelini, URŽ kao revizorsko tijelo u BiH do sada nije dobilo odgovarajući kapacitet.

Sa osobljem koje je odobreno da se uposli u radni odnos, uz nedovoljna sredstava za zapošljavanje neophodnog dodatnog osoblja za rad na ugovornoj osnovi, uz najveći broj uloženi žalbi u oblasti javnih nabavki u regionu postignuti su značajni rezultati, s tim da bi isti bili još bolji ukoliko bi Vijeće ministara BiH i Parlamentarna skupština BiH što prije usvojili odgovarajuće mjere koje bi povećale kapacitete URŽ sa ciljem da se osigura djelotvornost sistema u cjelini.

26. Koja prava su prenijeta na ova tijela za reviziju?

U okviru svojih nadležnosti, URŽ:

- odlučuje o žalbama
- odlučuje o zahtjevima za odštetu
- odlučuje o troškovima postupka
- saraduje sa stranim institucijama i stručnjacima u oblasti javnih nabavki.

U slučaju da URŽ smatra da je službeno lice ugovornog organa izvršilo promišljenu i namjernu povredu ZJN BiH, ugrožavajući time njegovu svrhu navedenu u članu 1. ZJN BiH, URŽ može:

- a) da podnese prekršajnu ili krivičnu prijavu nadležnom sudu; ili
- b) izreći novčane kazne u iznosu do 4.000,00 KM.